

တုမ်ဆောယား

၀၆၆
ဝွန်စားခန်းများ

ဖောင်သိန်းလွင်

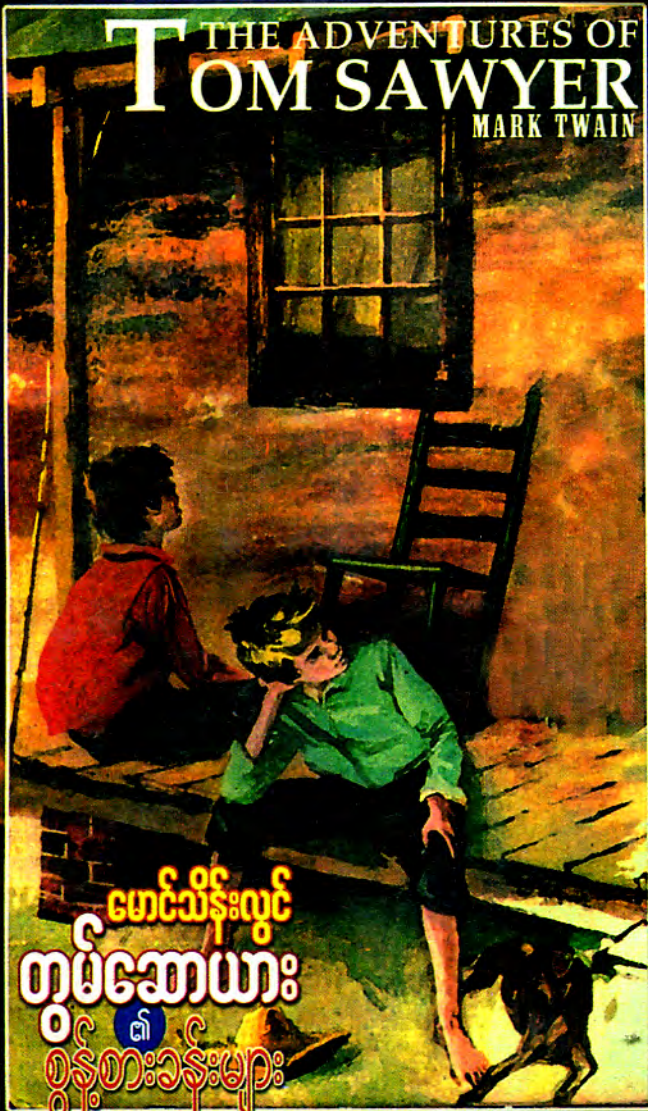
THE ADVENTURES OF
TOM SAWYER

M A R K T W A I N

THE ADVENTURES OF TOM SAWYER

MARK TWAIN

ဟောင်သိန်းလွင်
တုမ်ဆောယား
၀၆
ဝွန်စားခန်းများ

MARK TWAIN

THE ADVENTURES OF
TOM SAWYER

တွမ်ဆော့ယား၏
စွန့်စားခန်းများ
မောင်ဘိန်းလွင်

ဒို့တာဝန်အရေးသုံးပါး

ပြည်ထောင်စုမပြိုကွဲရေး   ဒို့အရေး
တိုင်းရင်းသားစည်းလုံးညီညွတ်မှုမပြိုကွဲရေး   ဒို့အရေး
အချုပ်အခြာအာဏာတည်တံ့ခိုင်မြဲရေး   ဒို့အရေး

□ □ □

OUR THREE MAIN NATIONAL CAUSES

NON-DISINTERGRATION OF THE UNION   OUR CAUSES
NON-DISINTERGRATION OF NATIONAL SOLIDARITY   OUR CAUSES
CONSOLIDATION OF NATIONAL SOVEREIGNTY   OUR CAUSES

□ □ □

နိုင်ငံတော်ဖွဲ့စည်းပုံ အခြေခံဥပဒေပေါ်ပေါက်ရေးသည်
မြန်မာနိုင်ငံသားအားလုံး၏ ပဓာနကျသော
တာဝန်ဖြစ်သည်။

EMERGENCE OF THE STATE
CONSTITUTION IS THE PRIME TASK OF
ALL UNION NATIONALS

□ □ □

သို့ .....
.....
.....

**အမှတ် ၇
စာပို့ခွင့်ရရှိသူ**

၀၀၂ .....
.....
.....

ပုံနှိပ်မှတ်တမ်း

- စာမူခွင့်ပြုချက် - ၁၇/၂၀၀၁(၄)
- အဖုံးခွင့်ပြုချက် - ၃၀/၂၀၀၁ (၅)
- အဖုံး+အတွင်း သရုပ်ဖော် - ကိုဆန်း
- ထုတ်ဝေသူ - ဦးတင့်လွင် (ဝေဖေ) (သော်ကစာပေ) ၆၀၅၊ သုခမ္မာလမ်း၊ မြောက်ဥက္ကလာပ၊ ရန်ကုန်။
- ပုံနှိပ်သူ - ဦးဝင်းလွင် (မြ-၀၅၃၆၆) ရွှေဟင်္သာပုံနှိပ်တိုက် အမှတ် (၇)၊ ဈေးလမ်း၊ ပုဇွန်တောင်၊ ရန်ကုန်။
- ပုံနှိပ်ခြင်း - ပထမအကြိမ် ၂၀၀၁-ခုနှစ်၊ မေလ
- စာအုပ်ချုပ် - စိန်ကြည် (ဝိုလ်အောင်ကျော်)
- အုပ်ရေး - ၁၀၀၀
- 600**
- ဖြန့်ချိရေး - **ရွှေဟင်္သာ** စာပေ အမှတ် (၂၆၃)၊ ပ-ထပ်၊ ဆိပ်ကမ်းသာလမ်း၊ ကျောက်တံတား။
- ဖုန်း - ၇၀၉၁၉၁

↓ ↓ ↓ ↓ ↓

ဒေါက်တာကျော်စိန်၏ အမှတ်စဉ်

“တွမ်ဆောယား၏ စွန့်စားခန်းများ” သည် အမေရိကန် စာပေသမိုင်းတွင် ထင်ရှားသည့် ဂန္ထဝင် မြောက် ဝတ္ထုတစ်ပုဒ်ဖြစ်သည်။ စာရေးသူ မတ်တို့န်း၏ အမည်ရင်းမှာ ဆယ်မျူရယ် လင်ဂွန်း ကလီမင်း (SAMUEL LANGHORNE CLEMENS) ဖြစ်၍ ဝတ္ထုရေးဆရာ ဘရက်ဟတ်၏ တပည့်ရင်းဖြစ်သည်။ မတ်တို့န်းနှင့် ပတ်သက်၍ ဆရာ မောင်ထင်က သူ၏ ကမ္ဘာစာပေအညွှန်း (အမေရိကန်စာပေ) (စာ-၆၈)တွင် “ဘရက်ဟတ်၏ အန္တော့သိကတို့အနက်တစ်ဦးဖြစ်သော ဟာသစာရေးဆရာကြီးမှာ မတ်တို့န်း (၁၈၃၅-၁၉၁၀) ဖြစ်သည်။ ဤ၌ ကြီး ဟူသော နာမဝိသေသနကို တပ်ပေးလိုက်သည်မှာ နောင်အခါတွင် မတ်တို့န်းသည် ဘရက်ဟတ်ထက် လက်စောင်းထက်လာပြီးလျှင် ကမ္ဘာစာပေထဲတွင် အမေရိကန်စာပေဟူ၍ ထွန်းထွန်း ပေါက်ပေါက်ရှိလေအောင် ဦးဆောင်နိုင်ခဲ့ခြင်းကြောင့် ဖြစ်သည်”... ဟု ရေးသားဖော်ပြခဲ့သည်။

“တွမ်ဆောယားဝတ္ထု” နှင့် ပတ်သက်၍မူ စာရေး ဆရာ နွယ်သစ်က ကမ္ဘာကျော်စာအုပ်တစ်ရာ (စာ-၂၄၉) တွင် “စင်စစ် ဤဝတ္ထုသည် ဘဝ အလွမ်း စွန့်စားခန်း ဝတ္ထုပုံစံမျိုးဖြစ်သည်။ စိတ်ကူးယဉ်ဆန်သည်။ ဇာတ်လမ်း အဖွဲ့မှာ ဆင်ထားသောဇာတ်လမ်းဇာတ်ကွက်မျိုးဖြစ်သည်”

ဟု ဝေဖန်ကြသည့်တိုင်အောင်၊ ထိုသို့ ဝေဖန်သူ အားလုံးကပင် ဤဝတ္ထုသည် လူငယ်ဘဝနှင့် အမေရိကန် ကျေးလက်ဘဝကို ဖော်ပြရာ၌ ပြောင်မြောက်သော ဝတ္ထု တစ်ပုဒ်အဖြစ် လက်ခံကြရသည်သာ ဖြစ်သည်” ဟု မှတ်ချက်ပြုခဲ့ပေသည်။

ဆရာ မောင်ထင်ကမူ “သို့သော် ယနေ့တိုင် မတ်တို့န်း နာမည်ကျော်နေသည်မှာ တွမ်ဆောယား (၁၈၇၆)နှင့် ဟပ်ကယ်ဗဲရီဖင်း (၁၈၈၄)၏ လူငယ်စွန့်စားခန်းဝတ္ထု (၂)ပုဒ်ဖြစ်သည်။ ...ယင်း ဝတ္ထုများမှာ တောတွင်းသားလူငယ်တို့၏ စရိုက်ကို တောတွင်းသား လူငယ်တို့ ပြောနေကျစကားဖြင့် သရုပ်ဖော်ထားရာ အရင်းမူလအားဖြင့် လူငယ်အကြိုက် စာအုပ်ဟု ဆိုရငြားသော်လည်း လူကြီးများအဖို့လည်း မှတ်သားစရာပုံပြင်ဖြစ်သည်” ဟု ဆိုခဲ့သည်။ မတ်တို့န်း ကိုယ်တိုင်ကပင် “ဤစာအုပ်ကို ကလေးလူငယ်များ အတွက် ရည်ရွယ်ရေးခဲ့စေကာမူ လူကြီးများဖတ်ရှုရခြင်း ဖြင့်လည်း မိမိတို့၏ ငယ်ဘဝများကို ပြန်လည်တမ်းတ အောက်မေ့နိုင်ပါသည်” ဟု ထုတ်ဖော်ပြောဆိုခဲ့ဖူး ပေသည်။

ယခု ယင်း အမေရိကန် ဂန္ထဝင် ကလေးလူငယ် စာပေကို ဆရာ မောင်သိန်းလွင်က ဘာသာပြန်ခဲ့ပေပြီ။ ဆရာ မောင်သိန်းလွင်သည် ကမ္ဘာ့ဂန္ထဝင်စာပေ အမြောက်အမြားကို အင်္ဂလိပ်-မြန်မာ (၂)ဘာသာဖြင့်

အစဉ်တစိုက် တင်ပြခဲ့သည်ဖြစ်ရာ သူ၏ လက်ရာမှာ အသားကျ၍နေပေပြီ။ ထိုထိုသော အင်္ဂလိပ်-မြန်မာ (၂) ဘာသာဖြင့် ထုတ်ဝေထားသည့် ဆရာ မောင်သိန်းလွင် ၏ ကမ္ဘာ့ဂန္ထဝင်စာပေများကို ဖတ်ရှုခဲ့သူများအဖို့လည်း ဆရာ မောင်သိန်းလွင်၏ရေးဟန်ကို သဘောပေါက် နှစ်ခြိုက်လောက်ပြီဟု ထင်မိသည်။ မည်သို့ပင်ဖြစ်စေ၊ မြန်မာစာဖတ်ပရိသတ် ကလေးလူငယ်များအဖို့ ဂန္ထဝင် စာအုပ်ကောင်းတစ်အုပ် စင်မြင့်သို့ ဝင့်ထည်စွာ နေရာ ယူလာခြင်းကိုမူ ကျွန်ုပ်တို့က ဝမ်းပန်းတသာ လက်ကမ်း ကြိုဆိုရမည်သာ ဖြစ်ပေသတည်း။

ဒေါက်တာကျော်စိန်

၁၁. ၁. ၂၀၀၁

မောင်သိန်းလွင် နှင့် တွမ်ဆောယား

ဆရာမောင်သိန်းလွင်၏ ဘာသာပြန် စာအုပ် အတော်များများကို ကျွန်တော်အမှာစာ ရေးဖူးသည်။ တစ်အုပ်နှင့် တစ်အုပ်မတူ။ ဂန္ထဝင်ဝတ္ထုတွေလည်း ပါသည်။ စွန့်စားခန်းဝတ္ထုတွေလည်း ပါသည်။ ကမ္ဘာပတ်လည် ရက် ၈၀ လို ရင်တထိတ်ထိတ် ဖတ်ရသည့် စွန့်စားခန်းဝတ္ထုလည်း ပါသည်။ ကမ္ဘာဦးကချစ်ပုံပြင် လို လူ့သဘာဝ အဖွဲ့အနွဲ့စာအုပ်မျိုးလည်း ပါသေးသည်။

ယခု စာအုပ်က ယခင် စာအုပ်များနှင့်မတူ တမူ ခြားနားနေ၏။ အသက် ၁၁နှစ် အရွယ် တွမ်ဆောယား ဆိုသည့် လူငယ်တစ်ယောက်၏ စွန့်စားခန်းဖြစ်နေသည်။ လျှို့ဝှက်သိဖိုဆန်ဆန် စွန့်စားခန်းတွေ ပါသည်။ တစ္ဆေ သရဲလိုလို ဘာလိုလိုတွေလည်း ပါ၏။ အတော်ကြီးကို စိတ်ဝင်စားစရာကောင်းလှ၏။ ဖတ်ပြီးလျှင် လက်က မချချင်အောင် ဖြစ်သွားစေမည်။ တစ်ထိုင်တည်းအပြီး ဖတ်မိသွားလိမ့်မည်။

သင်္ချိုင်းကုန်းကို အကြောင်းတစ်ခုနှင့် သွားရင်း တွမ်ဆောယားတို့သည် လူ့သတ်မှုတစ်ခုနှင့် ပက်ပင်း တိုးတော့သည်။ လူများကိုလည်း မပြောရဲ။ မျိုသိပ်ထားရ သည်မှာလည်း စိတ်မချမ်းမသာ။ ထိုအခါမှစ၍ ဇာတ်ရှိန် မြင့်တက်လာပြီး ဇာတ်လမ်းအဆုံးထိ ဆွဲခေါ်သွားတော့ သည်။

မူရင်းဝတ္ထုကလည်း ဖတ်လိုကောင်းသည်။ ဘာသာပြန်သည် ဆရာမောင်သိန်းလွင်ကလည်း အရေးအသား ညက်ညောသဖြင့် အင်္ဂလိပ်စာကို ဖတ်နေရင်းနှင့် မျက်လုံးက မြန်မာဘာသာပြန်ဘက်ရောက်သွားသည်။ ဇာတ်လမ်းပြီးဆုံးသွားသည့်တိုင် မြန်မာဘာသာပြန်ကိုပဲ ဖတ်သွားမိသည့်အထိ ဖြစ်ရသည်။

ဆရာမောင်သိန်းလွင်၏ ထုံးစံအတိုင်း စကားပြောဟန်နှင့် ရေးထားသဖြင့် ဝတ္ထုသည် ဖိုသွက်နေသည်။ ပေါ့ပေါ့ပါးပါးနှင့် တထိတ်ထိတ်ရင်ခုန်အောင် ခံစားရေးဖွဲ့နိုင်သည်။ ဆရာစာအုပ်များ ဖတ်ရသည်မှာ ပျင်းရိငြိုးငွေ့ဖွယ်မရှိ။ အင်္ဂလိပ်စာ ဝေါဟာရများကိုလည်း တိုးပွားနိုင်စေသည့်အပြင် Simple Sentence များနှင့် ရေးဖွဲ့ထားသဖြင့် Sentence Pattern များကိုလည်း အတုယူ မှတ်သားနိုင်သည်။

အင်္ဂလိပ် မြန်မာနှစ်ဘာသာတွဲ စာအုပ်လမ်းကြောင်းလေးသည် လမ်းဟောင်းကလေးမှ နိုင်လွန်ကတ္တရာခင်းလမ်းအသွင်သို့ ကူးပြောင်းစပြုပြီ။ ဆရာမောင်သိန်းလွင်၏ ကြိုးပမ်းအားထုတ်မှုက အဓိကအခန်းက ပါဝင်နေသည်။ ကျွန်တော်က တစ်နှစ် တစ်အုပ်သာ ရေးနိုင်သော်လည်း ဆရာက ၁၀အုပ် ကျော်ကော်ရေးနိုင်ခဲ့၏။ ရေးသမျှလည်း အသုံးဝင်အရာရောက်သည့် စာအုပ်မျိုးတွေချည်း ဖြစ်နေ၏။

ထို့အတွက် ဆရာအား ချီးကျူးလေးစားပါသည်။
အင်္ဂလိပ်စာ လေ့လာနေကြသူ လူငယ်များအတွက်
အပတ်တကုတ် အားထုတ်ကြိုးပမ်းရေးသား ထုတ်ဝေ
ပေးနေသဖြင့်လည်း စာဖတ်သူလူငယ်များ ကိုယ်စား
ကျေးဇူးတင်ပါသည်။

နောင်တွင်လည်း ကျန်းကျန်းမာမာနှင့် လူငယ်တွေ
ဖတ်သင့် ဖတ်ထိုက်သော စာအုပ်ကောင်းများကို
စဉ်ဆက်မပြတ် ရေးသားထုတ်ဝေနိုင်ပါစေဟု ဆုမွန်
ကောင်း တောင်းအပ်ပါသည်။

စေတနာကို ယုံကြည်သော

ကောင်းသန့်

J. ခ. ၂၀၀၁

ဘာသာပြန်သူ၏ အမှာ

ကျွန်တော်တို့ မြန်မာလူငယ်များအနေဖြင့်အင်္ဂလိပ်စာ
ကို များများဖတ်... များများတတ်ဖို့ လိုပါသည်။ အင်္ဂလိပ်စာ
တတ်မှ ကမ္ဘာ့အဆင့်မီဘာသာရပ်များကို လေ့လာနိုင်မည်။
ထို့ကြောင့်... အင်္ဂလိပ်စာကို လေ့လာလိုက်စားဆဲ လူငယ်
များ ဖတ်သင့်သည့်စာအုပ်ကလေးများကို ရွေးချယ်ပြီး
အင်္ဂလိပ်+မြန်မာ နှစ်ဘာသာ(Bilingual Translation)
ဖြင့် ကျွန်တော်ဘာသာပြန်ပါသည်။ သို့သော် A, B, C,
D ဖြင့်ရေးထားတိုင်း အင်္ဂလိပ်စာအသုံးအနှုန်းဟု လူငယ်
များ ပုံသေမမှတ်ယူကြစေရန် **American English &
British English** အမေရိကန်နိုင်ငံသုံး အင်္ဂလိပ်စာနှင့်
အင်္ဂလန်နိုင်ငံသုံး အင်္ဂလိပ်စာနှစ်ခုကို ယှဉ်တွဲ၍ ကျွန်တော်
စာအုပ်ပြုစုရေးသားတင်ပြခဲ့ပြီး ဖြစ်ပါသည်။

ယခု တွင်ဆောယားစာအုပ်မှာ... အမေရိကန်စာပေ
သမိုင်းမှ ထင်ရှားသော စာအုပ်တစ်အုပ်ဖြစ်သည်။ မြန်မာ့
စွယ်စုံကျမ်းအတွဲ (၅) စာ-၁၈၇တွင် “မိမိငယ်စဉ်က
နေထိုင်ခဲ့ရသော မစ္စစ္စပီမြစ်ရိုးရှိ လူငယ်ကလေးများ၏
လေ့ကို သရုပ်ဖော်သောအားဖြင့် “တွင်ဆောယား၏
စွန့်စားခန်းများ (၁၈၇၆)” ဝတ္ထုနှင့် ယင်း၏နောက်ဆက်တွဲ
“ဟပ်ကယ်ဗဲရီဖင်း၏ စွန့်စားခန်းများ (၁၈၈၅)” ဝတ္ထုတို့မှာ
မတ်တို့န်း၏ ဟာသဂုဏ်အမြောက်ဆုံးဝတ္ထုများ ဖြစ်လေ
သည်”ဟု ဖော်ပြထားသည်။

မတ်တို့န်း ကို ၃၀. ၁၁. ၁၈၃၅ တွင် အမေရိကန်
ပြည်ထောင်စု မစ်ဆူရီပြည်နယ်၊ ဖလော်ရီဒါမြို့၌ မွေးဖွား

ခဲ့သည်။ သူ့ကို ဖွားမြင်ပြီး မကြာခီ... မိဘများက မစွစွပီ
 မြစ်ဝှမ်းရှိ ဟန့်ဇောမြို့သို့ ပြောင်းရွှေ့နေထိုင်ခဲ့သည်။
 ထို့ကြောင့် ဟန့်ဇောမြို့တွင်ပင် မတ်တို့န်းသည် နေထိုင်
 ကြီးပြင်းခဲ့ရသည်။ ယခု ဝတ္ထုတွင်ပါရှိသော စိန့်ပီတာစဘတ်
 မြို့မှာ... ဟန့်ဇောမြို့ကို ရည်ညွှန်းပြီး အမည်ပေးထားခြင်း
 ဖြစ်ပါသည်။

“တွပ်ဆောယား၏ စွန့်စားခန်းများ” စာအုပ်၏
 နောက်ဆက်တွဲ “ဟပ်ကယ်ဗဲရီဇင်း၏ စွန့်စားခန်းများ”
 စာအုပ်ကိုလည်း မကြာမီတင်ဆက်မည် ဖြစ်ပါသည်။

၂၀. ၄. ၁၉၁၀ တွင် မတ်တို့န်း သေဆုံးခဲ့သည်။
 သို့သော် သူရေးသားခဲ့သော စာပေများမှာမူ မသေဆုံး...
 မကွယ်ပျောက်... ကမ္ဘာ့ဂန္ထဝင်စာပေများအဖြစ် ကျန်ရှိ
 ရစ်ခဲ့သည်။ The Tramp Abroad, The Prince and
 the Pauper, Life on the Mississippi စသည့်
 Mark Twain ၏ ကမ္ဘာကျော်စာအုပ်များလည်း
 ရှိပါသေးသည်။ ထို စာအုပ်ကောင်းများကိုလည်း
 အခြေအနေအချိန်အခါပေးသည့်အခါ ဆက်လက်ဖတ်ရှု
 စေလိုပါသည်။ ဤသို့ ဖတ်ရှုခြင်းအားဖြင့်... အင်္ဂလိပ်စာကို
 လေ့လာလိုက်စားဆဲလူငယ်များ တစ်ဆင့်ပြီးတစ်ဆင့်
 တက်ခါ မြင့်မားသည်ထက် မြင့်မားသော အသိဉာဏ်
 များကို ရရှိပိုင်ဆိုင်နိုင်ကြပါစေ... ဆက်လက် လေ့လာ
 နိုင်ကြပါစေဟု ဆုမွန်ကောင်းတောင်းအပ်ပါသည်။

စေတနာအနန္တဖြင့်
မောင်သိန်းလွင်
 ၁. ၁. ၂၀၀၁

အရေးသူ ၏

BILINGUAL TRANSLATION-PICTORIAL SERIES

အင်္ဂလိပ်-မြန်မာ နှစ်ဘာသာ
 (သရုပ်ဖော်ပုံများဖြင့်) ပူးတွဲပြန်ဆိုမှုနှင့်
 အခြားစာအုပ်များ

ထုတ်ဝေပြီးစာအုပ်များ

1. In the Beginning (John Christopher)
 ကမ္ဘာဦးက ချစ်ပုံပြင်
2. Treasure Island (R. L. Stevenson)
 ရတနာကျွန်း
3. Robison Crusoe (Danial Defoe)
 ရှော်ဘင်ဆင် ကရူးဆိုး
4. Little-Known Facts About Well-Known People
 (Dale Carnegie)
 ကမ္ဘာကျော်ကြားပုဂ္ဂိုလ်များ၏ မကျော်ကြားသော ဖြစ်ရပ်များ
5. A Strange Treasure and Other Stories
 အံ့ဖွယ်ရတနာနှင့် အခြားပုံပြင်များ
6. Princess Diana (Andy Hopkins)
 ဝေလဖင်းသမီး ဒိုင်ယာနာ
7. BEGINNING LESSONS IN ENGLISH
 (Third Edition) တတိယအကြိမ်
8. A BASIC ENGLISH GRAMMAR
 (Fourth Edition) စတုတ္ထအကြိမ်
9. A GUIDE TO SENTENCE CONSTRUCTION
 (Fifth Edition) ပဉ္စမအကြိမ်

10. The New Millennium Examination English
11. VOCABULARY
(Myanmar-English Words and Meanings)
သိမှတ်ဖွယ်ရာ စကားလုံးပဒေသာ
12. AMERICAN ENGLISH & BRITISH ENGLISH
အမေရိကန်နိုင်ငံသုံး အင်္ဂလိပ်စာနှင့် အင်္ဂလန်နိုင်ငံသုံး အင်္ဂလိပ်စာ
13. The Prisoner of Zenda (Anthony Hope)
ဇင်းဒါး အကျဉ်းသား
14. Gulliver's Travels (Jonathan Swift)
ဂါလိဗာ၏ ခရီးစဉ်များ
15. King Solomon's Mines (Sir. H Rider Haggard)
ဆော်လမွန်ဘုရင်၏ ရတနာသိုက်
16. To Know, To Learn, To Study
သိရန် မှတ်ရန် လေ့လာရန်
17. Tales from Shakespeare
ရှိုတ်စပီးယား ပုံပြင်များ
18. A GUIDE TO ENGLISH USAGE
အင်္ဂလိပ်စာ အသုံးအနှုန်း
19. Round the World in Eighty Days (Jules Verne)
ကမ္ဘာပတ်လည် ရက်ရှစ်ဆယ်
20. David Copperfield (Charles Dickens)
ဒေးဗစ်ကော့ပီးဗီး
21. Little-Known Facts About Well-Known People
(Dale Carnegie)
ကမ္ဘာကျော်ကြားပုဂ္ဂိုလ်များ၏ မကျော်ကြားသော ဖြစ်ရပ်များ
(ဒုတိယတွဲ)
22. The Adventures of Tom Sawyer (Mark Twain)
တွမ်ဆော့ယား၏ စွန်စားခန်းများ

MARK TWAIN
တွမ်ဆော့ယား ၏ စွန်စားခန်းများ
THE ADVENTURES OF TOM SAWYER
မောင်သိန်းလွင်

တွမ်ဆော့ယား

ဟက်ကယ်ဖရိုဗင်

ဘက်တီသက်သူ

အန်တီပေါလီ

ဂျိုးဟာပီ

ဘီလ်ဖပ်ရှာ

ဘင်ဂျေဂျား

အင်ဂျွန်ဂျိုး

မတ်စ်ပေါ်တက

ခေါက်တဂျေဘင်ဆင်

တရားသူကြီးသက်သူ

The Adventures of TOM SAWYER

1

'Look Behind You!'

'Tom!'

There was no reply.

'Tom!'

There was no reply.

'Where is he?' said Aunt Polly.

She went to the door of the kitchen and looked into the garden. 'TOM!' she shouted again.

There was no reply from the garden.

1

တွမ်ဆော့ယား၏ တွန့်တားသန်းများ

အခန်း - ၁

နောက်မှာ ... နောက်မှာ

“တွမ်”

(ပြန်ထူးသံမကြားရ)၊ ပြန်မထူး။

“တွမ်”

(ပြန်ထူးသံမကြားရ)၊ ပြန်မထူး။

“ (ဒီကောင်လေး) သူ... ဘယ်များရောက်နေပါလိမ့်...” လို့ အန်တီပေါလီ က ညည်း လိုက်တယ်။

သူ(မ) က မီးဖိုချောင် တံခါးဆီသွားတယ်။

ခြံထဲကိုကြည့်ပြီး “တွမ်” လို့ သူ(မ) က ထစ်ကြိမ်ထပ်ပြီး အော်ခေါ်ပြန်ပါတယ်။ ခြံထဲကနေပြီး ပြန်ထူးသံလည်း မကြားရပါဘူး။

၁

Then Aunt Polly heard a noise in the kitchen. She turned round and she saw Tom. He came out of the food cupboard. He ran towards the door. Aunt Polly grabbed his jacket and he stopped.

'Why were you in the food cupboard?' she asked.

Then she saw Tom's mouth. It was bright red.

'I know!' she said. 'You were eating my fruit! Tom, you are a bad boy!'

The old lady lifted her hand. She was going to hit Tom.

အဲဒီနောက် အန်တီပေါလီ က မီးဖိုထဲက အသံ တစ်သံကို ကြားလိုက်တယ်။ သူ(မ)က လှည့်ကြည့် လိုက်တော့ “တွမ်” ကို မြင်တယ်။ သူက အစား အသောက်ထည့်ထားတဲ့ ကြောင်အိမ်ကြီးထဲက ထွက်လာ တာ။ သူက တံခါးဆီသို့ ထွက်ပြေးတယ်။ အန်တီ ပေါလီ က သူ့အင်္ကျီကို ဆတ်ခနဲ ဆွဲပြီး သူ့ကို တားထားလိုက်တယ်။ သူ(မ)က

“ကြောင်အိမ်ထဲကို နင်ဘာလို့ ဝင်တာလဲ?”

အဲဒီနောက် တွမ်ရဲ့ ပါးစပ် ကို တွေ့လိုက်တယ်။ ရဲ့ရဲ့ကို နီ လို့။

“အော်... (ခုမှပဲ) သိတော့တယ်။ နင် က ငါ့ သစ်သီးတွေကို စားနေတာပေါ့လေ...၊ တွမ်... နင် တော်တော်ဆိုးတဲ့ ကောင်လေးပဲ”

အဘွားကြီးက လက်ကို မြှောက်လိုက်တယ်။ တွမ် ကို ရိုက်မလို့လေ။

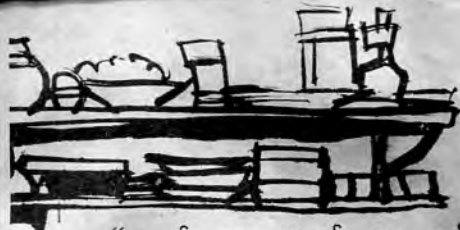

'Look behind you, Aunt Polly!' said Tom.

Aunt Polly let go of Tom's jacket and turned round quickly. Tom ran away. He ran into the garden and climbed over the fence.

'Tom Sawyer!' said Aunt Polly. Then she laughed. 'He always plays tricks on me,' she said to herself. 'I never learn.'

It was 1844. Tom was eleven years old. He lived in St Petersburg, Missouri. St Petersburg was a town on the Mississippi River, in North America.

“နောက်...မှာ၊ နောက်...မှာ အန်တီပေါလီ”
လို့ တွမ် က အော်လိုက်တယ်။

အန်တီပေါလီ က တွမ် ရဲ့ အင်္ကျီကို လွှတ်ပြီး နောက်ဘက်ကို ခပ်မြန်မြန် လှည့်ကြည့်လိုက်တယ်။ တွမ် က ထွက်ပြေးပါလေရော။ သူက ခြံထဲကို ပြေးပြီး ခြံစည်းရိုးပေါ်ကနေ ကျော်တက်ထွက်ပြေး သွားတယ်လေ...။

“တွမ်ဆောယား” လို့ အန်တီပေါလီက အော်ခေါ်လိုက်ပြီး သူ့ဟာသူ ရယ်မောနေမိတယ်။ “အဲဒီ ကောင်လေးဟာလေ... ငါ့ကို အမြဲတမ်း တစ်ပတ်ရိုက် သွားတာပဲ။ ငါကလည်း အမှတ်ကို မရှိဘူး” လို့ သူ(မ) ဘာသာ ပြောဆိုရေ့တ်နေမိတယ်။

သက္ကရာဇ် ၁၈၄၄ ခုနှစ်၊ တွမ် က အသက် ဆယ့်တစ်နှစ် ရှိပြီလေ။ သူက မစ်ဆိုရီပြည်နယ် စိန့်. ပီတာစဘတ်မှာ နေထိုင်ပါတယ်။ စိန့်.ပီတာစဘတ် ဆိုတာက မြောက်အမေရိကတိုက် မစ္စူပီမြစ်ကမ်း က မြို့လေးတစ်မြို့ ပေါ့။

Tom's parents were dead. He lived with his father's sister, Aunt Polly. Tom was not clean and tidy. He did not help Aunt Polly with the housework. He often behaved badly. But Aunt Polly loved him very much.

Aunt Polly loved Tom but she worried about him too.

'Tom must behave better,' she said to herself. 'He must obey me. He must be a good boy. He stole my fruit and I will punish him. He must do some work. Tomorrow is Saturday. There's no school on Saturday. Tomorrow, Tom will paint the fence.'

တွမ် မိဘတွေက ကွယ်လွန်ခဲ့ပါပြီ။ သူ က သူ့အဖေရဲ့အစ်မ အန်တီပေါလီနဲ့ နေပါတယ်။ တွမ်က သပ်သပ်ရပ်ရပ်မရှိဘူး။ သူက အန်တီပေါလီ ရဲ့ အိမ် အလုပ်တွေကိုလည်း မကူညီဘူး။ မကြာခဏ ဆိုသလိုပဲ ကောင်းကောင်းမွန်မွန်နေတာလည်း မဟုတ်ဘူး။ ဒါပေမယ့် အန်တီပေါလီက သူ့ကို သိပ်ပြီး ချစ်ပါတယ်။

အန်တီပေါလီ က တွမ် ကို ချစ်ပါတယ်။ ဒါပေမယ့်... သူ(မ)က သူ့ အတွက် စိုးရိမ် ပူပန် မိတယ်။

“တွမ် ဟာ ဒီထက်ပိုပြီး ကောင်းကောင်း မွန်မွန် နေရမယ်...” လို့ သူ(မ) ဘာသာပြောနေမိတယ်။ “ဒီကောင်လေး... ငါ့စကားကို နားထောင်မှ ဖြစ်မယ်။ သူ ဟာ လူကောင်းလေး တစ်ယောက် ဖြစ်ကို ဖြစ်ရမယ်။ သူက ငါ့သစ်သီးတွေကို ခိုးစားခဲ့တာဆိုတော့ ငါက အပြစ်ပေးရမယ်... အလုပ်တစ်ခုခုကို လုပ်ကို လုပ်ခိုင်းရမယ်။ မနက်ဖြန်က စနေနေ့...၊ စနေနေ့မှာ ကျောင်းမတက်ရဘူး။ မနက်ဖြန်ကျရင် (တွမ် ကို) ခြံစည်းရိုးတွေကို ဆေးသုတ်ခိုင်းရမယ်...”

၂

The Fence

It was Saturday morning. There was no school today. But Tom had to work. He had to paint the fence. It was a long fence around the garden of Aunt Polly's house.

Tom had a big bucket of paint and a brush with a long handle. He looked at the fence.

'I want to go swimming. I want to go fishing. I want to play with my friends,' said Tom to himself. 'I don't want to paint the fence. My friends will all see me. They'll laugh at me.'

အခန်း - ၂

ခြံစည်းရိုး

စနေနေ့ မနက်... ဒီနေ့ ကျောင်းမရှိဘူး။ ဒါပေမယ့် တွမ် က အလုပ်လုပ်ရတယ်။ သူက ခြံစည်းရိုးတွေကို ဆေးသုတ်ရတယ်လေ။ အန်တီပေါ်လီရဲ့ အိမ်ပတ်ပတ်လည်မှာ ကာရံထားတဲ့ ခြံစည်းရိုးတွေလေ... အရှည်ကြီးပေါ့။

တွမ် မှာ ဆေးပုံးကြီး တစ်ခုရယ်... လက်ကိုင်အရှည်ကြီးနဲ့ စုတ်တံကြီးရယ်ရှိတယ်။ သူက ခြံစည်းရိုးကို ကြည့်လိုက်တယ်။

“ရေ(သွား)ကူး ချင်လိုက်တာ၊ သွားပြီး ငါးဖမ်းချင်လိုက်တာ...၊ သူငယ်ချင်းတွေနဲ့ ကစားချင်လိုက်တာ...” တွမ်က သူ့ဟာသူ ညည်းတွားပြောဆိုနေမိတယ်။ “ဒီခြံစည်းရိုးကြီးကို ဆေးမသုတ်ချင်ပါဘူး။ ငါ့ သူငယ်ချင်းတွေက ငါ့ကို တွေ့တော့မှာပဲ... သူတို့က ငါ့ကို လှောင်ကြတော့မှာ...ပဲ”

Tom started to paint.

After an hour, Tom was tired. He looked sadly at the big bucket of paint and the brush with the long handle. Then Tom had an idea. He smiled.

He started to paint the fence again.

Soon he saw one of his friends, Ben Rogers. Ben was walking towards him. He was making strange noises. Ben was a steamboat on the Mississippi River!

'Ting-a-ling!' he said. He was making the noise of the bell on the steamboat. 'Sssh! Sssh!' he said. He was making the noise of the steam in the engine of the steamboat.

တွမ် က ခြံစည်းရိုးကို စတင်ပြီး ဆေးသုတ် ပါတယ်။

တစ်နာရီလောက်ကြာတော့... တွမ် က မောပန်း လာတယ်။ သူက ဆေးပုံးကြီးရယ် လက်ကိုင်အရှည်နဲ့ ခုတ်တံကြီးရယ်ကို စိတ်မကောင်းစွာနဲ့ ကြည့်လိုက်တယ်။ အဲဒီနောက် တွမ်က အကြံတစ်ခု ရသွားပြီး... ပြုံးလိုက် မိတယ်။

သူက တစ်ခါထပ်ပြီး ခြံစည်းရိုးကို ဆေးပြန် သုတ်ပါတော့တယ်။

မကြာမီမှာပဲ... သူ့ သူငယ်ချင်းတွေထဲက တစ်ယောက်ဖြစ်တဲ့ ဘင်ရော့ဂျားကိုမြင်တယ်။ ဘင်က သူ့ဆီကိုလာနေတယ်လေ...။ မစုစုပီမြစ်ပေါ်မှာ ခုတ်မောင်းနေတဲ့ မီးသင်္ဘော အသံလို ထူးထူးဆန်းဆန်း အသံတွေ အော်မြည်ရင်းနဲ့ ဘင်က လာနေတာလေ။

“တင်... ကလင်၊ တင်... ကလင်” မီးသင်္ဘော ပေါ်က ခေါင်းလောင်းသံ။ “ဂျူး၊ ဂျူး... ရဲ့ ရဲ့၊ ဂျူး၊ ဂျူး... ရဲ့ ရဲ့”စတဲ့ သင်္ဘောအင်ဂျင်က မြည်သံတွေ ကို တုပြီး အော်ရင်းနဲ့လာနေတာ။

Ben was holding a big red apple.

'I'm going swimming,' Ben said. 'You have to work!'

'I'm not working,' said Tom, 'This isn't work!'

'Do you like painting the fence?' asked Ben. He was surprised.

'Yes,' said Tom.

Tom started to paint again. Sometimes he stopped and looked at the fence. Then he painted again. There was a happy smile on his face.

Ben watched him. 'Let me paint the fence,' he said.

ဘင်ရဲ့ လက်ထဲမှာက နီရဲ့ရဲ့ ပန်းသီးလေး တစ်လုံးကို... ကိုင်လို့လေ။ ဘင် က

“ငါတော့ ရေသွားကူးမလို့...၊ မင်း က အလုပ် လုပ် နေရတာကိုး...”

“ငါ အလုပ် လုပ်နေတာ မဟုတ်ပါဘူး၊ ဒါက အလုပ်မှ မဟုတ်တာ...”

“မင်းက ခြံစည်းရိုး... ဆေးသုတ်ရတာကို သဘော ကျတယ်... ဟုတ်လား” လို့ ဘင် က မေးလိုက်တယ်။ သူက တအံ့တဩနဲ့လေ...။

“အေးကွ” လို့ တွမ် က ဖြေလိုက်တယ်။

တွမ် က တစ်ခါထပ်ပြီး ဆေးသုတ်ပြန်ပါတယ်။ တစ်ခါတစ်ခါမှာ ဆေးသုတ်တာကို ရုပ်လိုက်... ခြံစည်းရိုးကို ကြည့်လိုက်...၊ ထပ်ပြီး ဆေးသုတ်လိုက်၊ သူ့ မျက်နှာ မှာလည်း ပျော်ရွှင်ကျေနပ်တဲ့ အပြုံးနဲ့...။

ဘင် က သူ့ကို စောင့်ကြည့်(နေ)တယ်၊ ပြီးတော့ သူက ပြောလိုက်တယ်။ “ငါ့ကိုလည်း ခြံစည်းရိုးကို ဆေးသုတ်ခွင့်ပေးကွာ... ငါလည်း သုတ်မယ်...”

'No,' said Tom. 'It's very difficult to paint a fence.'

Ben was not happy. Tom liked painting the fence. So Ben wanted to paint the fence.

'Please let me paint it,' he said. 'I'll give you some of my apple.'

Tom thought for a minute. 'No,' he replied. And he smiled and started to paint again.

'I'll give you all of my apple,' said Ben.

Tom thought for another minute. 'All right,' he said.

“မဖြစ်ပါဘူးကွာ၊ ခြံစည်းရိုးကို ဆေးသုတ်ရတဲ့ အလုပ်က တော်တော်လေး ခက်တဲ့အလုပ်...ကွ” လို့ သူက ပြန်ပြောလိုက်တယ်။

ဘင် က စိတ်မချမ်းမသာဖြစ်သွားတယ်။ တွမ် က ခြံစည်းရိုး ဆေးသုတ်ရတာကို သဘောကျတယ်။ ဒါကြောင့် ဘင် ကလည်း ခြံစည်းရိုးကို ဆေးသုတ်ကြည့်ချင်တယ်။ သူ... က

“ငါ... သုတ်ကြည့်ပါရစေကွာ...၊ မင်းကို ငါ့ရဲ့ ပန်းသီး နည်းနည်း ကျွေးပါမယ်”

တွမ် က ခဏ လောက်ရပ်ပြီး စဉ်းစားလိုက်တယ်။ “မဖြစ်ပါဘူးကွာ” လို့ ပြန်ပြောလိုက်တယ်။ ပြီးတော့မှ ပြုံး... ပြုံး၊ ခြံစည်းရိုးကို ဆေးပြန်သုတ်ပါတယ်။

“ငါ့ရဲ့ ပန်းသီး အကုန်လုံးပေးမယ်ကွာ” ဘင် က ပြောလိုက်တယ်။

တွမ် က ခဏလောက် ထပ်စဉ်းစားပြီး “ကောင်းပြီလေ” လို့ ပြောလိုက်ပါတယ်။

'No,' replied Tom. 'Lots of boys want to paint my fence. But it's very difficult to paint a fence.'

'Oh,' said Billy.

'Ben gave me his apple,' said Tom. 'Then he painted the fence.'

'I'll give you my kite,' said Billy.

Tom thought for a minute. 'All right,' he said.

So Tom sat down. He was holding Billy's kite. And Billy started to paint the fence.

“ဟင်အင်း... ကောင်လေးတွေ တော်တော်များများ က ငါ့ခြံစည်းရိုးကိုဆေးသုတ်ချင်ကြတာကွ၊ ဒါပေမယ့်... ခြံစည်းရိုးကို ဆေးသုတ်ရတယ်ဆိုတာ သိပ်ခက်တဲ့ အလုပ်...ကွ” လို့ တွမ်က ပြန်ပြောလိုက်တယ်။

“အို” လို့ ဘီလီ က ပြောတော့။ တွမ် က

“ဘင် က သူ့ရဲ့ ပန်းသီးကို ငါ့ပေးပြီး ခြံစည်းရိုးကို ဆေးသုတ်သွားတာ... ကွ”

“မင်းကို ငါ့စွန် ပေးမယ်ကွာ” လို့ ဘီလီ က ဆိုတယ်။

တွမ် က ခဏလောက် စဉ်းစားပြီး “ကောင်းပြီ လေ” လို့ ပြောလိုက်တယ်။

(ဒီလိုနဲ့) တွမ် က ထိုင်ချလိုက်ပြီး ဘီလီရဲ့ စွန်ကို ကိုင်ထားတယ်။ ဘီလီ က ခြံစည်းရိုးကို စတင်ပြီး ဆေးသုတ်နေပြီလေ။

The morning passed. The fence was painted twice. Tom had a kite, a cat and a long piece of rope. He had a cake, twelve round stones and a metal door-handle. He was happy. He went to speak to Aunt Polly.

'The fence is painted,' he said. 'And there is no more paint.'

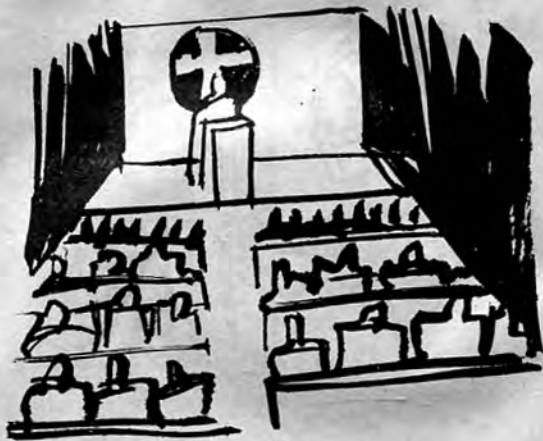
Aunt Polly was very surprised. 'You are a good boy, Tom,' she said.

အဲဒီမနက် ကုန်ဆုံးတဲ့အခါမှာတော့၊ ခြံစည်းရိုးကို ဆေးနှစ်ထပ် သုတ်ပြီးပြီ။ တွမ် အတွက် စွန်တစ်ခု၊ ကြောင်တစ်ကောင်နဲ့၊ ကြီးအရှည်တစ်ခုရလိုက်တယ်။ ကိတ်မုန့်တစ်ခု၊ ကျောက်ဒိုး (၁၂)လုံး၊ သတ္တုတံခါးလက်ကိုင်တစ်ခုလည်း ရလိုက်တယ်။ သူ ဖျော်ပါတယ်။ သူက အန်တီပေါ်လီဆီသွားပြီး စကားပြောတယ်။

“ခြံစည်းရိုးကို ဆေးသုတ်ပြီးသွားပြီ... ဆေးလည်း မရှိတော့ဘူး”လို့ သူကပြောတော့ အန်တီပေါ်လီဟာ သိပ်ကို အံ့ဩသွားရပါတယ်။ “မင်း က တော်တော်ကို တော်တဲ့ ကလေးပဲ...တွမ်” လို့ သူ(မ)က ပြောလိုက်ပါတယ်။

3

The Beetle

It was Sunday morning. It was half past ten. Everybody in St Petersburg was in the church.

The church was a small, wooden building. Inside the church, there were rows of seats. There were rows of seats on the left-hand side of the church. There were rows of seats on the right-hand side. There was a space - the aisle - in the middle of the church. People walked along the aisle and sat in their seats.

ဘာစနိုး - ၃

ပိုးတောင်မာ

တနင်္ဂနွေနေ့ မနက်ပေါ့၊ အချိန်က ဆယ်နာရီခွဲပြီ။
စိန့်ပီတာစဘတ်မြို့ ဘုရားရှိခိုးကျောင်းထဲမှာ လူတိုင်း
ရောက်နေတဲ့အချိန်။

ဘုရားရှိခိုးကျောင်းက ခပ်သေးသေး သစ်သား
အဆောက်အအုံတစ်ခု၊ ဘုရားရှိခိုးကျောင်းထဲမှာတော့
ထိုင်ခုံတန်းတွေရှိတယ်။ ဘယ်ဘက်ခြမ်းမှာလည်း ထိုင်ခုံ
တန်းတွေရှိတယ်။ ယာဘက်ခြမ်းမှာလည်း ထိုင်ခုံ
တန်းတွေရှိတယ်။ အလယ်မှာတော့ နေရာလပ် မင်းလမ်း
ရှိတယ်။ လူတွေက မင်းလမ်းကနေသွားပြီး သူတို့
ထိုင်ခုံမှာ ထိုင်ကြတာပေါ့။

The minister stood in front of the rows of seats. He was a very serious man. Every Sunday, the minister said very serious prayers. Every Sunday, the people sang hymns. Then every Sunday, the minister talked to the people. The minister's talk - his sermon - was always long and very serious.

The minister enjoyed his sermons. But many people did not enjoy them. Tom did not enjoy the sermons!

Today, Tom was sitting next to Aunt Polly. They were listening to the sermon. Tom was bored. He wanted to go swimming or fishing. He wanted to play with his friends. He was not enjoying the sermon.

ထိုင်ခုံတန်းတွေရဲ့ ရှေ့ဘက်မှာတော့ ဘုန်းတော်ကြီးက မတ်တပ်ရပ်နေတယ်။ သူက သိပ်ကိုတည်ကြည်လေးနက်တဲ့သူ။ တနင်္ဂနွေနေ့တိုင်း ဘုန်းတော်ကြီးက လေးနက်တဲ့ ဆုတောင်းပတ္တနာတွေကို မြွက်ဆိုတယ်။ တနင်္ဂနွေနေ့တိုင်း လူတွေက ဓမ္မစားတွေကို သီဆိုကြတယ်။ အဲဒီနောက် တနင်္ဂနွေနေ့တိုင်း ဘုန်းတော်ကြီးက လူတွေကို ဟောပြောဆုံးမတယ်။ ဘုန်းတော်ကြီးဟောကြားတဲ့ တရားစာတွေက အမြဲတမ်း အလွန်ရှည်လျားပြီး အလွန်တရာ လေးနက်တယ်။

ဘုန်းတော်ကြီးကတော့ သူ့ရဲ့ တရားစာတွေကို နှစ်သက်တယ်။ ဒါပေမယ့် လူတော်တော်များများကတော့ မနှစ်သက်ဘူး။ တွမ်က(လည်း) တရားစာတွေကို မနှစ်သက်ဘူး။

ဒီနေ့ တွမ် က အန်တီပေါ်လီ နဲ့ ကပ်လျက်မှာ ထိုင်နေတယ်။ သူတို့ တရားနာနေကြတယ်။ တွမ်က ငြီးငွေ့ လာတယ်။ သူက ရေကူးဖို့ ဒါမှမဟုတ် ငါးများဖို့ သွားချင်တယ်။ သူငယ်ချင်းတွေနဲ့ ကစားချင်တယ်။ သူက တရားဓမ္မတွေကို မမွေ့လျော်ဘူးလေ။

Suddenly, Tom remembered his beetle. He had a small box in his pocket. In the box, there was a very large black beetle. Tom took the box out of his pocket and opened it. Then he took the beetle out of the box. The beetle was very strong. It opened its mouth and it bit one of Tom's fingers. Tom threw the beetle into the aisle.

The beetle lay on the floor. It was on its back and its legs were moving. The beetle was interesting. The minister's sermon was not interesting. So, many people looked at the beetle.

It was a very hot morning. But it was cool inside the church. A dog had come into the church. The dog wanted to be cool. It was lying at the back of the church.

ရုတ်တရက် ချက်ချင်းပဲ တွမ် က သူ့ရဲ့ ပိုးတောင်မာလေးကို သွားသတိရတယ်။ သူ့အိတ်ထဲမှာ ဘူး သေးသေးလေးရှိတယ်။ ဘူးထဲမှာ မည်းနက်ပြီး တော်တော်ကြီးတဲ့ ပိုးတောင်မာကြီး တစ်ကောင်ရှိတယ်။ တွမ် က အိတ်ထဲက ဘူး ကို ထုတ်ယူပြီး အဖုံးကို ဖွင့်လိုက်တယ်။ ပြီးတော့ သူက ပိုးတောင်မာ ကို ဘူးထဲကနေ ထုတ်တယ်။ ပိုးတောင်မာ က သိပ် သန်တယ်။ ပါးစပ်ကိုဟပြီး တွမ် လက်ချောင်းကို ကိုက်လိုက်တယ်။ တွမ်က ပိုးတောင်မာကို မင်းလမ်းပေါ် ခါချလိုက်ရတယ်။

ပိုးတောင်မာ က ကြမ်းပြင်ပေါ်ကျသွားတယ်။ ပက်လက်ကလေး လန်ပြီး ခြေထောက်တွေက ယက်ကန် ယက်ကန်နဲ့... လှုပ်ရှားနေတယ်။ ပိုးတောင်မာ က စိတ်စင်စားဖွယ် ကောင်းတယ်။ ဘုန်းတော်ကြီးရဲ့ တရားစာတွေက စိတ်ဝင်စားဖွယ် မကောင်းဘူးလေ။ ဒါကြောင့် လူတွေက ပိုးတောင်မာကို ကြည့်ကြတာပေါ့။

တော်တော်ကို ပူတဲ့ နံနက်ခင်းပါပဲ။ ဒါပေမယ့် ဘုရားရှိခိုးကျောင်းရဲ့ အတွင်းဘက်မှာတော့ အေး နေတယ်။ ခွေးတစ်ကောင်က ဘုရားရှိခိုးကျောင်းထဲ ဝင်လာတယ်။ (အပြင်ဘက်မှာပူလို့) အအေးခါတ်ကို လိုချင်လို့ ဝင်လာတာ။ အဲဒီ ခွေးက ဘုရားရှိခိုးကျောင်း (တရားဟောတဲ့နေရာ)ရဲ့ နောက်ဘက်မှာ ဝပ်နေတယ်။

The dog saw the beetle too. It walked along the aisle and looked closely at the beetle. The beetle bit the dog's nose.

YELP! The dog howled loudly. It ran round and round the church with the beetle on its nose. Somebody started to laugh. Another person started to laugh. Soon, everybody in the church was laughing. But the minister did not laugh. He talked seriously, but nobody was listening. He finished his sermon quickly.

Tom walked home from church happily. Church was interesting sometimes! He smiled. 'I'll get another big beetle,' he said to himself.

ခွေးကလည်း ပိုးတောင်မာကိုမြင်တယ်။ (ဝင်နေရာက ထပြီး) ဘုရားရှိခိုးကျောင်း မင်းလမ်းအတိုင်း လျှောက်လာတယ်။ ပိုးတောင်မာကို အနီးကပ်ပြီး ကြည့်ဖို့လေ။ ပိုးတောင်မာက ခွေးရဲ့ နှာခေါင်းကို ကိုက်ထည့်လိုက်တယ်။

“ဂိန်” ဆိုပြီး ခွေးက နာကျင်လို့ ရုတ်တရက်အော်လိုက်တယ်။ ကျယ်ကျယ်လောင်လောင် အူတယ်။ သူ့နှာခေါင်းပေါ်မှာ ပိုးတောင်မာကြီး တန်းလန်းနဲ့ ဘုရားရှိခိုးကျောင်းထဲမှာ လှည့်ပတ်ပြေးနေတယ်။ တစ်ယောက်က စပြီး ရယ်တယ်။ နောက်တစ်ယောက်က လိုက်ရယ်တယ်။ မကြာခင်မှာ ဘုရားရှိခိုးကျောင်းထဲက လူတိုင်း ရယ်မောကြတယ်။ ဒါပေမယ့် ဘုန်းတော်ကြီးက မရယ်ပါဘူး။ သူက တရားဓမ္မတွေကို လေးလေးနက်နက် ဟောတယ်။ ဒါပေမယ့် ဘယ်သူမှ တရားမနာကြပါဘူး။ ဒီတော့ သူလည်း တရားဟောနေတာကို ခပ်မြန်မြန်ပဲ ရပ်လိုက်ပါတယ်။

တွမ် က ဘုရားရှိခိုးကျောင်းကနေ အိမ်ကို ပျော်ပျော်ရွှင်ရွှင်နဲ့ ပြန်လာတယ်။ ဘုရားရှိခိုးကျောင်းက တစ်ခါတလေ ကျတော့လည်း ပျော်စရာကောင်းသားပါလား...!။ သူ ပြုံးလိုက်(မိ)တယ်။ “(နောက်တစ်ခါလည်း) အခြား ပိုးတောင်မာကြီးကြီး တစ်ကောင်တော့ ယူလာခဲ့ဦးမှ...” လို့ ဘာသာပြောနေမိတယ်။

Tom passed Jeff Thatcher's house. Jeff was the same age as Tom. But he was not Tom's friend. Jeff's father was a lawyer in St Petersburg.

Tom saw a girl in the garden of Jeff's house. He did not know her. She had yellow hair and blue eyes. She was beautiful!

Suddenly, Tom was in love! Last week, Tom had loved Amy Lawrence. Now, Tom forgot about Amy Lawrence. He loved the girl with yellow hair and blue eyes.

Tom looked at the girl. She looked at him.

Tom did some clever tricks.

The girl did not speak but she smiled at Tom. Then she went into the house.

Tom was very happy. He ran home and he thought about the girl with yellow hair all day.

တွမ် က ဂျက်ဖ်သက်ချာ တို့ အိမ်ရှေ့ကဖြတ် သွားတယ်။ ဂျက်ဖ်က တွမ်နဲ့ ရွယ်တူလေ... ဒါပေမယ့် သူက တွမ်ရဲ့ သူငယ်ချင်းမဟုတ်ဘူး။ ဂျက်ဖ်ရဲ့ အဖေက စိန့်ပီတာစဘတ်မြို့မှာ ရှေ့နေ...လေ။

ဂျက်ဖ် တို့ အိမ် ခြံဝင်းထဲမှာ မိန်းကလေး တစ်ယောက်ကို တွမ် က မြင်တယ်။ ဒီကောင်မလေးကို သူ မသိပါဘူး။ ကောင်မလေး က ရွှေဝါရောင်ဆံပင်နဲ့ မျက်လုံးပြာလေးတွေနဲ့ သိပ် ချောတာပဲ။

ချက်ချင်း (မြင်မြင်ချင်း)ပဲ တွမ် က ချစ်သွားမိ တယ်။ ပြီးခဲ့တဲ့ ရက်သတ္တပတ်ကတော့ တွမ် က အေမီ လောရင့်စ် ကို ချစ်(မိ) ခဲ့တယ်။ အခုတော့... အေမီ လောရင့်စ် ကို မေ့သွားပြီ။ ရွှေဝါရောင်ဆံပင်နဲ့ မျက်လုံးပြာမလေးကို ချစ်မိပြီလေ။

တွမ် က မိန်းကလေးကို ကြည့်လိုက်တယ်။ သူ(မ) က သူ့ကို (ပြန်)ကြည့်တယ်။ တွမ် က ထူးထူးဆန်းဆန်းတွေ လုပ်ပြတယ်။ မိန်းကလေးက စကားတော့ မပြောဘူး။ ဒါပေမယ့် တွမ်ကို ပြုံး... ပြတယ်။ ပြီးတော့... သူ(မ)က အိမ်ထဲဝင်သွားပါတယ်။ တွမ် က သိပ်ဝမ်းသာသွားတယ်။ အိမ်ကို အမြန်ဆုံး ပြန်ပြေးပြီး ရွှေဝါရောင်ဆံပင်နဲ့ မိန်းကလေးကို တစ်နေ့ကုန်အောင် တွေးတောနေမိတယ်။

That night, Tom went back to Jeff Thatcher's house. He looked at the house for an hour but he did not see the girl.

Then Tom had an idea. He climbed over the fence and stood near a window. Tom wanted to shout to the girl but he did not know her name. So he made the noise of a cat. MI-AOW! MI-AOW!

Suddenly, somebody opened a window and threw some water over Tom's head. Then they closed the window again.

Tom quickly climbed back over the fence. He picked up a stone. Then he turned round and threw it at the window. CRASH! The glass broke. He ran home.

အဲဒီည... တွမ် က ဂျက်ဖီသက်ချာ တို့ အိမ်ကို ပြန်သွားတယ်။ သူက အိမ်(ထဲ)ကို တစ်နာရီလောက်ကြာ အောင် ကြည့်တယ်။ ဒါပေမယ့် မိန်းကလေးကို မတွေ့ဘူး။

အဲဒီနောက် တွမ် က အကြံတစ်ခုရတယ်။ သူက ခြံစည်းရိုးပေါ်ကျော်တက်ပြီး ပြတင်းပေါက်တစ်ခုနားမှာ ရပ်လိုက်တယ်။ တွမ် က သူ(မ)ရဲ့ နာမည်ကို အော်ခေါ်ချင်လိုက်တာ။ ဒါပေမယ့် သူက သူ(မ)ရဲ့ နာမည်ကို မသိဘူး။ ဒါကြောင့် ကြောင်တစ်ကောင်လို အသံပြုတယ်... “ညောင်... ညောင်... ညောင်”

ရုတ်တရက် ချက်ချင်းပဲ... (တစ်ယောက်ယောက်က) ပြတင်းပေါက်တစ်ခုကို ဖွင့်ပြီး တွမ် ခေါင်းပေါ်(ကို) ရေလောင်းချလိုက်တယ်။ ပြီးတော့ ပြတင်းပေါက်ကို ပြန်ပိတ်သွားတယ်။

တွမ် က- ခြံစည်းရိုးပေါ် ခပ်မြန်မြန် ပြန်ပြီး ကျော်တက်ရတယ်။ ကျောက်ခဲ တစ်ခဲကို ကောက်ယူတယ်။ ချာကနဲ လှည့်ပြီး ပြတင်းပေါက်ကို ကျောက်ခဲနဲ့ ပစ် ထည့်လိုက်တယ်။ “ခွမ်း” ဆို ပြတင်းပေါက်မှန်ကွဲသွားပြီး... သူ (လည်း) အိမ်ပြန်ပြေးခဲ့ပါ တော့တယ်။

4

Huckleberry Finn

Tom had two special friends in St Petersburg. Their names were Joe Harper and Huckleberry Finn. Huckleberry is a long name. Everybody called the boy 'Huck'.

Aunt Polly said to Tom, 'You must be a good boy, Tom.' And Joe's mother said to Joe, 'You must be a good boy, Joe.' They wanted the boys to behave well.

အခန်း - ၄

ဟပ်ကယ်ဗဲရီဖင်း

စိန့်ပီတာစဘတ်မြို့မှာ တွမ် ရဲ့ (အရင်းနှီးဆုံး) သူငယ်ချင်း အရင်းအချာ နှစ်ယောက်ရှိတယ်။ သူတို့ နာမည်တွေက ဂျိုးဟာပါ နဲ့ ဟပ်ကယ်ဗဲရီဖင်း တို့ ဖြစ်ပါတယ်။ ဟပ်ကယ်ဗဲရီဖင်း ဆိုတဲ့ နာမည်က ရှည်တော့ လူတိုင်းက သူ့ကို "ဟပ်ကယ်" လို့ ခေါ်ကြ တယ်။

"မင်း... လူကောင်းသူကောင်းတစ်ယောက် ဖြစ် ရမယ်... တွမ်"လို့ အန်တီပေါလီ က တွမ် ကို ပြောတယ်။ ဂျိုးရဲ့ မိခင်ကလည်း "မင်း...လူလိမ္မာလေး တစ်ယောက် ဖြစ်ရမယ်... ဂျိုး"လို့ ဆိုတယ်။ သူတို့က (သူတို့ရဲ့)ကလေးတွေကို အနေအထိုင် ဆင်ခြင်ပြီး လိမ်လိမ်မာမာ ကောင်းကောင်းမွန်မွန် နေစေချင်တယ်...

လေ။

Huck Finn did not live with anybody. He had no mother or brothers or sisters. And he had no uncles or aunts. His father lived far away from St Petersburg. He was a bad man and he did not like Huck.

In good weather, Huck slept outside by the river. In bad weather, he slept inside a barn. He never went to church and he never went to school. Huck wore very old clothes and he did not wear any shoes. He never washed.

ဟပ်ကယ်ဖင်း ကတော့ ဘယ်သူနဲ့မှ မနေပါဘူး။ သူ့မှာ အမေရယ်... အစ်ကိုတွေ အစ်မတွေရယ် မရှိဘူး။ ဦးလေးတွေ အဒေါ်တွေ ဆိုတာလည်း မရှိဘူး။ သူ့အဖေက စိန့်ပီတာစဘတ် နဲ့ အဝေးကြီးမှာ နေတာ။ သူက လူဆိုးတစ်ယောက်လေ... ပြီးတော့ ဟပ်ကယ်ကိုလည်း မနှစ်မြို့ဘူး။

ရာသီဥတု ကောင်းတယ် ဆိုရင် မြစ်ကမ်းဘေးက လေဟာပြင်မှာ ဟပ်ကယ် က အိပ်တယ်။ ရာသီဥတု ဆိုးရင် စပါးကျို(သိုလှောင်ရုံ) တစ်ခုခုထဲ ဝင်အိပ်တယ်။ သူ ဘယ်တော့မှ ဘုရားရှိခိုးကျောင်းကို မသွားဘူး။ ဘယ်တုန်းကမှလည်း ကျောင်းမနေဖူးဘူး။ ဟပ်ကယ် က သိပ်ကို ဟောင်းနွမ်းနေတဲ့ အဝတ်အစားတွေကို ဝတ်(ရ) တယ်။ ပြီးတော့ ဖိနပ်မစီးဘူး။ ဘယ်တော့မှ ရေမိုးချိုးတာ ဆေးကြောသုတ်သင်တာ မလုပ်ဘူး။

The other boys in St Petersburg liked Huck. They wanted to be Huck. They did not want to go to church. They did not want to go to school.

The mothers of the other boys in St Petersburg did not like Huck. Their sons had to go to church. And they had to go to school.

On Monday morning, Tom walked to school. Near the school, he met Huck. Tom was not happy. He did not like Monday mornings. Huck was very happy. He was carrying a dead cat.

စိန့်ပီတာစဘတ်မှာ ရှိတဲ့ အခြားကောင်လေးတွေက ဟပ်ကံ ကို သဘောကျတယ်။ သူတို့က ဟပ်ကံ လို ဖြစ်ချင်ကြတယ်။ သူတို့က ဘုရားရှိခိုးကျောင်းကို မသွားချင်ဘူး။ ကျောင်းလည်းမတက်ချင်ဘူး။

အဲဒီကောင်လေးတွေရဲ့ မိခင်တွေကတော့ ဟပ်ကံ ကို သဘောမကျဘူး။ သူတို့ရဲ့ သားတွေက ဘုရားရှိခိုးကျောင်းသွားရမယ်။ ကျောင်းလည်း တက်ရမယ်။

တနင်္လာနေ့ မနက်... တွမ် ကျောင်းကို လမ်းလျှောက်ပြီးသွားတော့ ကျောင်းနားမှာ ဟပ်ကံ ကို တွေ့တယ်။ တွမ် က စိတ်မချမ်းသာဘူး (မပျော်ရွှင်ဘူး) ၊ သူက တနင်္လာနံနက်ခင်းတွေကို မကြိုက်ဘူး။ ဟပ်ကံ ကတော့ သိပ်ကိုပျော်နေပါတယ်။ သူက ကြောင်သေတစ်ကောင်ကို ကိုင်လာတယ်။

'Hello, Huck,' said Tom.

'Hello, Tom,' said Huck.

'What have you got?' asked Tom.

'A dead cat,' said Huck.

'Why?' asked Tom.

'A dead cat cures warts,' said Huck.

Tom looked at his hands and he looked at Huck's hands. 'We've both got warts,' he said. He pointed to the little hard bumps on Huck's fingers. He looked at his own fingers.

'How does a dead cat cure warts?' asked Tom.

တွမ် က “ဟယ်လို ဟပ်ကံ” (လို့နှုတ်ဆက် တော့)

ဟပ်ကံ က “ဟယ်လို တွမ်” (လို့ ပြန်နှုတ်ဆက် ပါတယ်)

“ဘာရလာလို့လဲကွ”

“ကြောင်သေတစ်ကောင်လေ”

“ဘာကြောင့် (ကြောင်သေကို ယူလာတာလဲကွ)?”

လို့ တွမ် က မေးတော့...

“ကြောင်သေက ကြွက်နို့(အသားမာ) ပျောက် တယ်ကွ” လို့ ဟပ်ကံ ဖြေတယ်။

တွမ် က သူ့လက်တွေကို ကြည့်တယ်။ ဟပ်ကံ ရဲ့ လက်တွေကိုလည်းကြည့်တယ်။ (ပြီးတော့) “တို့ နှစ်ယောက်လုံးမှာ ကြွက်နို့တွေရှိတာကိုး...” လို့ ဟပ်ကံရဲ့လက်ချောင်းတွေပေါ်ကမာနေတဲ့ အဖုသေးသေး လေးတွေကိုညွှန်ပြရင်း ပြောလိုက်တယ်။ သူ့လက်ချောင်း တွေကိုလည်း သူပြန်ကြည့်တယ်။

“ကြောင်သေက ကြွက်နို့ပျောက်အောင် ဘယ်လို ကုနိုင်တာလဲ...” လို့ တွမ်က မေးလိုက်တော့ ဟပ်ကံ က ပြန်ပြောတယ်။

'A bad man dies,' Huck replied. 'People take him to the graveyard. They bury him in the ground. That night, you take the dead cat to the graveyard. At midnight, ghosts come. They take away the dead man. The dead man has to follow the ghosts. The cat follows the dead man. And the warts follow the cat. So the cat cures your warts. It's easy!'

'Let's go to the graveyard tonight,' said Tom. 'The minister is going to bury Hoss Williams today. Hoss was a bad man. The ghosts will come. Hoss will follow them.'

'Where shall we meet?'

'Come to my house at eleven o'clock,' said Tom. 'Make the noise of a cat and I'll come to the graveyard with you.'

'All right,' said Huck.

“လူဆိုးတစ်ယောက် သေသွားတယ်လေ... လူတွေက သူ့ကို သင်္ချိုင်းကုန်းကို သယ်သွားတယ်။ မြေမြှုပ်သင်္ဂြိုဟ်တယ်။ ဒီည... မင်းက ကြောင်သေကို သင်္ချိုင်းကုန်း (သို့) ယူသွား၊ ညသန်းခေါင်လောက်မှာ သရဲတွေလာ(လိမ့်)မယ်။ သူတို့က သေသူကို ခေါ်သွားလိမ့်မယ်။ သေသူ (လူဆိုး)က သရဲတွေနောက် လိုက်ရလိမ့်မယ်။ ကြောင်က သေသွားသူရဲနောက်ကို လိုက်မယ်။ ကြွက်နို့တွေက ကြောင်ရဲ့ နောက်ကို လိုက်မယ်။ ဒီတော့ ကြောင်က မင်းရဲ့ ကြွက်နို့တွေကို ကုသနိုင်ပြီပေါ့... ဒီကိစ္စ လွယ်လွယ်လေးပါ”

“ဒီည... ဒို့တွေ သင်္ချိုင်းကုန်းကို သွားကြမယ်” လို့ တွမ် က ပြောလိုက်တယ်။ “ဒီနေ့ ဟို့စ် ဝီလျံ ကို ဘုန်းတော်ကြီးက မြှုပ်နှံ သင်္ဂြိုဟ်လိမ့်မယ်။ ဟို့စ် က လူဆိုးတစ်ယောက်၊ (ဒီတော့) သရဲတွေ (သူ့ဆီ) လာမှာပဲ။ ဟို့စ်က သူတို့နောက်ကိုလိုက်ရမှာပဲ...”

“ဒို့... ဘယ်နေရာမှာ ဆုံကြမလဲ...?”

“ငါ့... အိမ်ကို ည (၁၁)နာရီလောက် လာခဲ့ကွာ၊ ကြောင်တစ်ကောင်လို အော်လိုက်၊ မင်းနဲ့အတူ သင်္ချိုင်းကုန်းကို လိုက်ခဲ့မယ်” လို့ တွမ်က ပြောတော့ ဟပ်ကံ က

“ကောင်းပြီလေ”... တဲ့။

5

Becky Thatcher

Tom went into the school. He was very late. The teacher was angry.

The girl with yellow hair and blue eyes was in the room. Tom sat down next to her.

'I'm Tom Sawyer. What's your name?' he said.

'Becky Thatcher,' she replied. 'I'm Jeff Thatcher's cousin. My father is a judge. We have come to live in St Petersburg.'

အခန်း - ၅

ဘက်ကီသက်ချာ

တွမ် က ကျောင်းထဲ ဝင်သွားတယ်။ သူ သိပ် နောက်ကျနေပြီလေ။ ဆရာမက စိတ်ဆိုးတယ်။

ရွှေဝါရောင်ဆံပင်နဲ့ မျက်လုံးပြာမလေးက အခန်းထဲမှာ...။ တွမ် က သူ့နားကပ်လျက်မှာ သွားထိုင်လိုက်ပါတယ်။ တွမ် က မေးလိုက်တယ်။

“ငါ့နာမည် တွမ်ဆောယား ပါ။ နင့်နာမည်တယ်လိုခေါ်လဲ?”

“ဘက်ကီသက်ချာ” လို့ သူ(မ)က ပြန်ဖြေတယ်။ “ငါက ဂျက်ဖီသက်ချာ နဲ့ မောင်နှမဝမ်းကွဲတော်တယ်။ ငါ့အဖေက တရားသူကြီး...။ ဒို့... ဒီ... စိန့်ပီတာစဘတ်မြို့မှာ လာပြီးနေတာ...”

Tom knew about Judge Thatcher. He was a very important man.

Tom wanted Becky to like him. He drew a picture of a house on a piece of paper.

'That's good,' said Becky. 'Now, draw a man.'

Tom drew a picture of a man in front of the house. The man was bigger than the house.

'That's very good, Tom,' said Becky. 'Now, draw me.'

Tom drew a picture of Becky. It was not very good.

'That's very good, Tom,' said Becky. 'I want to draw. Please, will you teach me?'

တွမ် က တရားသူကြီး သက်ချာအကြောင်း သိပါတယ်။ သူက သိပ်ပြီး အရေးပါတဲ့သူလေ။

တွမ် က ဘက်ကီအနေနဲ့ သူ့ကို ခင်စေချင် တယ်။ စာရွက်တစ်ရွက်ပေါ်မှာ အိမ် ပုံလေးတစ်ခု ဆွဲလိုက်တယ်။

ဘက်ကီ က “ကောင်းတယ်ဟေ့၊ လာ... ခု... လူပုံတစ်ပုံဆွဲ... ဟာ” လို့ ပြောလိုက်တယ်။

တွမ် က အိမ်ရှေ့မှာ လူတစ်ယောက်ရဲ့ပုံကို ဆွဲလိုက်တယ်။ လူပုံက အိမ်ပုံထက် ကြီးနေတယ်လေ။

“သိပ်ကောင်းတာပဲ... တွမ်...” လို့ ဘက်ကီ က ပြောလိုက်တယ်... “ကဲ... ခု... ငါ့ပုံကိုဆွဲပေး”

တွမ် က ဘက်ကီရဲ့ ပုံကိုဆွဲတယ်။ ပုံက သိပ် မကောင်းလှပါဘူး။ (ဒါပေမယ့်)

“ပုံလေးက သိပ်ကောင်းတာပဲ တွမ်၊ ငါလည်း ပုံဆွဲ (တတိ)ချင်လိုက်တာ၊ နင် ငါ့ကို သင်ပေးမလား... ဟင်”

'I'll teach you at lunchtime,' said Tom. Then he wrote 'I love you' on the picture.

'You're a bad boy, Tom,' said Becky. And she smiled at him.

At lunchtime, Tom and Becky sat together. Tom was Becky's teacher. He drew a house. Then she drew a house. It was not a very good picture.

Soon, Tom was bored with drawing.

“နေ့လယ်စာ စားချိန်ရောက်ရင် သင်ပေးမယ်” လို့ တွမ်ကပြောပြီး၊ ပုံပေါ်မှာ “နင့်ကို ငါ ချစ်တယ်” ဆိုတဲ့ စာတမ်းလေးကို ရေးလိုက်တယ်။

“နင် သိပ်ဆိုးတာပဲ... တွမ်” လို့ ဘက်ကီ က ပြောတယ်။ ပြီးတော့ သူ့ကို ပြုံးပြီး ကြည့်နေလိုက် ပါတယ်။

နေ့လယ်စာ စားချိန်ရောက်တော့၊ တွမ် နဲ့ ဘက်ကီ တို့ အတူတူထိုင်ကြတယ်။ တွမ် က ဘက်ကီ ရဲ့ ဆရာပေါ့၊ သူက အိမ်ပုံလေးဆွဲလိုက်တယ်။ ဘက်ကီက လိုက်ဆွဲတယ်။ သိပ်ကောင်းလှတဲ့ပုံတော့ မဟုတ်ပါဘူး။

ခဏကြာတော့ တွမ် က ပုံဆွဲရတာ ပြီးငွေ့ လာတယ်။

'Becky,' said Tom, 'let's get engaged. I say, "I love you", to you. Then you say, "I love you", to me. Then we kiss — and we're engaged. Then, one day, we will get married. Please, Becky! It's wonderful to get engaged.'

Tom smiled at Becky. 'I love you,' he said.

Becky did not speak for a minute. Then she spoke very quietly.

'I love you,' she said. She stood up quickly, 'But don't tell anybody, Tom.'

Tom stood up too. Then he kissed Becky.

“ဘက်ကီ” လို့ တွမ် က ခေါ်လိုက်တယ်။
 “ဒို့တွေ စေ့စပ်ကြောင်းလမ်းထားကြရအောင်... ဟာ”
 ငါ က နင့်ကို “နင့်ကို ငါချစ်တယ်” လို့ ပြောမယ်။
 ဒီတော့ နင်က ငါ့ကို “နင့်ကို ငါချစ်တယ်” လို့
 ပြန်ပြော၊ အဲဒီနောက် ဒို့တွေ မွှေးမွှေးပေးကြမယ်။
 ဒါဆို ဒို့တွေ စေ့စပ်ကြောင်းလမ်းလို့ ပြီးသွားပြီ။
 အဲဒီနောက် တစ်နေ့ကျရင် ဒို့တွေ လက်ထပ်ကြ
 မယ်လေ။ ကျေးဇူးပြုပြီးတော့ပေါ့ ဘက်ကီရယ်... နော်။
 စေ့စပ်ထားကြရင် သိပ်ကို (ပျော်စရာ)ကောင်းမှာပါ။
 တွမ် က ဘက်ကီ ကို ပြုံးပြရင်း “နင့်ကို
 ငါချစ်တယ်” လို့ ပြောလိုက်တယ်။

ခဏလောက်ကြာအောင် ဘက်ကီ က ဘာမှ မ
 ပြောဘူး။ နောက်မှ တည်တည်ငြိမ်ငြိမ်လေးနဲ့ ပြောလိုက်
 တယ်။ “နင့်ကို ငါ ချစ်ပါတယ်... တွမ်၊ ဒါပေမယ့်
 နင် ဘယ်သူ့ကိုမှ မပြောရဘူးနော်...” လို့ ပြောပြီး
 ခပ်မြန်မြန် မတ်တပ်ထလိုက်တယ်။

တွမ် ကလည်း ထ... ရပ်လိုက်ပြီး၊ ဘက်ကီ
 ကို မွှေးလိုက်ပါတယ်။

'Now,' he said. 'We're engaged. And I can't marry anybody else. And you can't ever marry anybody else. And we must walk to school together always.'

'That's good,' said Becky.

'Yes, it is,' said Tom. 'Amy Lawrence and I —'

Tom stopped speaking. But it was too late!

'Oh, Tom,' said Becky. 'Were you engaged to Amy Lawrence?' And she started to cry.

'Becky! Becky!' said Tom. 'I'm not engaged to her now. I don't like her now.'

Becky did not reply. She cried and cried.

“ကဲ... အခု... ဒို့တွေ စေ့စပ်လို့ပြီးသွားပြီ။ ငါက (မင်းကလွဲရင်) ဘယ်သူ့ကိုမှ လက်ထပ်လို့မရတော့ဘူး၊ မင်းကလည်း (ငါကလွဲရင်) ဘယ်သူ့ကိုမှ လက်ထပ်လို့ မရတော့ဘူး၊ ဒို့တွေ ကျောင်းကိုလည်း အမြဲတမ်း အတူတူသွားကြမယ်” လို့ တွမ် က ပြောလိုက်တော့၊ ဘက်ကီ က

“အေး... ကောင်းတယ်”

“အေးပေါ့...” လို့ တွမ် က ပြောပြီး၊ “အေမီ လောရင့်စ်...နဲ့ ငါ...”ဆိုပြီး စကားကို ရပ်ပစ်လိုက်တယ်၊ ဒါပေမယ့် သိပ်နောက်ကျသွားပြီလေ။

“အို... တွမ် ရယ်...၊ နင်က အေမီလောရင့်စ်နဲ့ စေ့စပ်ထားခဲ့လို့လား... ဟင်” လို့ ဘက်ကီ ကမေးပြီး၊ မျက်ရည်လေးတွေကျလာပါတယ်။ စတင် ငို ကြွေးရပြီပေါ့။

“ဘက်ကီ... ဘက်ကီ...၊ အခု ငါ သူနဲ့ မစေ့စပ်တော့ဘူးလေ၊ အခု ငါ သူ့ကို သဘောမကျတော့ဘူးလေ...” လို့ တွမ် က ပြောလိုက်တယ်။

ဘက်ကီ က ဘာမှ ပြန်မပြောတော့ဘဲ (မျက်ရည်လေးတွေ တွေ့တွေ့ကျပြီး) ငို နေပါတော့တယ်။

'Becky, I'll give you my metal door-handle!' said Tom. He gave it to her. But Becky cried and cried.

Tom did not know what to do. At last, he ran out of the school.

Becky cried for a few minutes longer. Then she stopped. Where was Tom? She ran to the door.

'Tom! Tom!' she shouted.

But Tom did not reply. Becky started to cry again.

“ဘက်ကီ ငါ့ရဲ့ သတ္တုတံခါးလက်ကိုင်လေး... နင့်ကို ပေးမယ်လေ...” လို့ တွမ် က ပြောပြီး၊ သူ(မ)ကို ပေးလိုက်ပါတယ်။ ဒါပေမယ့် ဘက်ကီ ကတော့ ဆက်လက် ငိုကြွေးဆဲ။

တွမ် လည်း ဘာလုပ်ရမယ်မသိတော့ပါဘူး။ နောက်ဆုံးကျတော့... သူ့ကျောင်းထဲကနေ ထွက်ပြေး သွားပါတယ်။

ဘက်ကီ က အချိန်တော်တော်ကြာအောင် ဆက်ပြီး ငိုကြွေးနေပါတယ်။ အဲဒီနောက် အငိုရပ်လိုက် တယ်။ “တွမ် ဘယ်ရောက်သွားပါလိမ့်...?” ဆိုပြီး သူ(မ)က တံခါးဆီပြေးထွက် ကြည့်ပါတယ်။ ပြီးတော့

“တွမ်... တွမ်” လို့ အော်ခေါ်ပါတယ်။ ဒါပေမယ့် တွမ် က ပြန်မထူးပါဘူး။ ဘက်ကီ က ထပ်ပြီး ငိုကြွေးရပြန်ပါတယ်။

6

The Graveyard

Tom went to bed at half past nine that night. He lay in bed quietly but he did not sleep. The house was very dark and Tom heard noises. Aunt Polly was asleep. She was snoring loudly. A dog was howling outside. Where was Huck? Tom waited and waited.

At eleven o'clock, Tom heard the noise of a cat outside his window. MI-AOW! MI-AOW! Huck had come!

အာဆန်း - ၆

သင်္ချိုင်းကုန်းမှာ

အဲဒီနေ့ည ကိုးနာရီခွဲမှာ တွမ် အိပ်ရာဝင်ပါတယ်။ အိပ်ရာထဲမှာ ငြိမ်ငြိမ်လေး လှဲ နေတယ်။ ဒါပေမယ့် သူ မအိပ်ပါဘူး၊ တစ်အိမ်လုံး မှောင်မည်းနေပြီး... တွမ်က အသံတွေ ကြားနေရတယ်။ အန်တီပေါ်လီက အိပ်ပျော်နေပြီ။ သူ(မ)က ကျယ်ကျယ်လောင်လောင် ဟောက်နေပါတယ်။ အပြင်ဘက်မှာတော့ ခွေးတစ်ကောင်က အူနေပါတယ်။ ဟပ်ကံ ဘယ်များရောက်နေပါလိမ့်...၊ တွမ် ကတော့ စောင့်မျှော်နေဆဲပါပဲ။

ည ဆယ့်တစ်နာရီ ထိုးတော့ သူ့ ပြတင်းပေါက် အပြင်ဘက်က ကြောင်တစ်ကောင်အော်သံကို တွမ် ကြားရတယ်။ ညောင်... ညောင်... (ဟော) ဟပ်ကံ ရောက်လာပြီကော့!!

Tom got dressed quickly. He climbed out of the window. He jumped to the ground. Huck was there. He was carrying his dead cat. Huck and Tom walked very quietly away from the house.

At half past eleven, Tom and Huck were at the graveyard. There was a wooden fence around the graveyard. A piece of wood stood next to each grave. There was a person's name on each piece of wood.

Tom and Huck found Hoss Williams' grave and sat down near it. They were behind three big trees. It was very quiet. And it was very dark. They heard the noise of an owl. WHO-OOO! WHO-OOO!

တွမ် က အဝတ်အစားကို အမြန်လဲလိုက်တယ်။ ပြတင်းပေါက်ကနေ ကျော်ဆင်းပြီး မြေပြင်ပေါ်ခုန်ချ လိုက်တယ်။ ဟပ်ကံ က အဲဒီမှာ ရောက်နေပြီ။ သူက သူ့ရဲ့ ကြောင်သေကြီးကို ယူလာတယ်။ ဟပ်ကံ နဲ့ တွမ် က အိမ်ကနေ တိတ်တိတ်ကလေး ထွက်ခွာ လာပါတယ်။

ည ဆယ့်တစ်နာရီခွဲတော့ တွမ် နဲ့ ဟပ်ကံ က သင်္ချိုင်းကုန်းမှာ၊ သင်္ချိုင်းပတ်ပတ်လည်မှာ သစ်သား ခြံစည်းရိုးတစ်ခုရှိတယ်။ သင်္ချိုင်းမြေပုံတစ်ခုစီနဲ့ ကပ်လျက် မှာ သစ်သားစ တစ်ခုစီရှိတယ်။ အဲဒီ သစ်သား ပေါ်မှာ သေသူရဲ့ အမည်တစ်ခုစီရှိတယ်။

တွမ် နဲ့ ဟပ်ကံ က ဟိုစိဝီလျံ ရဲ့ မြေပုံ အုတ်ဂူကို တွေ့လို့ အဲဒီ အနားမှာ ထိုင်ချလိုက်တယ်။ သူတို့က သစ်ပင်ကြီး သုံးပင်ရဲ့နောက်ဘက်မှာလေး၊ အရမ်းကိုတိတ်ဆိတ်ငြိမ်သက်နေပြီး၊ အမှောင်ထုကလည်း ပိန်းပိတ်အောင်ကို မှောင်နေတာပါပဲ။ မီးကွက်တစ်ကောင် ရဲ့ အော်မြည်သံကို(လည်း) သူတို့ ကြားကြရတယ်။ “မီးကွက်... မီးကွက်”

'Huck,' said Tom. 'Are you frightened?'

'Yes,' said Huck.

They heard another noise.

'What's that noise?' asked Tom. He grabbed Huck's arm.

'Oh, Tom!' said Huck. 'They're coming! The ghosts are coming!'

'Don't be frightened,' said Tom. 'Don't move and they won't see us. Look, Huck! There's a light.'

'It's a ghost with a lamp,' said Huck. 'Oh, Tom, let's go.'

There were three ghosts. And two of the ghosts were carrying lamps.

'Come on, Tom,' said Huck.

“ဟပ်ကဲ မင်းကြောက်နေလား ...?” တွမ် က မေးတော့ “အေးကွ... (ကြောက်တယ်)” လို့ ဟပ်ကဲ က ဖြေတယ်။ သူတို့ အခြား အသံတစ်ခုကို ကြားရ ပြန်တယ်။

“ဘာ အသံ လဲ ကွ?” လို့ တွမ် က မေးရင်း ဟပ်ကဲရဲ့ လက်မောင်းကို ဆုပ်(ကိုင်) ထားလိုက်တယ်။

“တွမ် ရေး... သူတို့ လာနေပြီ... သရဲတွေ လာနေပြီကွ” လို့ ဟပ်ကဲ က ပြောလိုက်တယ်။

တွမ် က

“မကြောက်ပါနဲ့ ကွာ၊ မလှုပ်နဲ့ပေါ့၊ ဒါဆို သူတို့ ဒို့ကို မမြင်ပါဘူး၊ ကြည့်စမ်းဟေ့... ဟပ်ကဲ၊ ဟိုမှာ မီးရောင်တစ်ခု”

“အဲဒါ မီးအိမ်နဲ့ သရဲပေါ့ကွ... အမလေး... သွားကြမယ်ကွာ...တွမ်”လို့ ဟပ်ကဲက ပြောလိုက်တယ်။

သရဲက သုံးကောင်၊ သရဲနှစ်ကောင်က မီးအိမ် တွေကို သယ်လာကြတယ်။

“လာဟေ့... တွမ်” လို့ ဟပ်ကဲ က ပြောလိုက်တယ်။

'Be quiet!' said Tom. 'They're not ghosts. They're people. I can hear Muff Potter's voice. He's drunk. Muff Potter drinks whisky. He's always drunk. And I can hear another voice. I can hear Injun Joe.'

'Injun Joe! He's bad!' said Huck. 'What are Muff Potter and Injun Joe doing here, Tom?'

The three men walked towards Tom and Huck. The first man was carrying a lamp. Behind him was Injun Joe. Injun Joe was holding another lamp. And he was carrying two shovels and a rope. The third man was Muff Potter. He was pushing a barrow.

a piece of rope

a lamp

“ရှူး... တိတ်တိတ်နေ၊ သူတို့က သရဲတွေ မဟုတ်ဘူး၊ သူတို့က လူတွေ၊ မတ်ဖ် ပေါတာ ရဲ့ အသံကို ငါကြားတယ်။ သူက မူးနေတယ်၊ မတ်ဖ် ပေါတာ က ဝိစင် အရက်သောက်တယ်၊ သူက အမြဲသောက်တာ၊ အခြား အသံတစ်ခုလည်းကြားရတယ်၊ အင်ဂျန်ဂျိုး ရဲ့ အသံကို ကြားရတာ။”

“အင်ဂျန်ဂျိုး... (ဟုတ်လား)၊ သူက တော်တော် ဆိုးတာကွ...၊ မတ်ဖ် ပေါတာ နဲ့ အင်ဂျန်ဂျိုး တို့က ဒီမှာ ဘာလာလုပ်နေတာလဲ... တွမ်” လို့ ဟပ်ကံ က မေးလိုက်တယ်။

အဲဒီ လူ သုံးယောက်က တွမ် နဲ့ ဟပ်ကံ တို့ ဘက်ကို လမ်းလျှောက်လာကြတယ်။ ပထမလူက မီးအိမ် တစ်ခုကို သယ်လာတယ်၊ သူ့နောက်မှာက အင်ဂျန်ဂျိုး၊ အင်ဂျန်ဂျိုးက အခြားမီးအိမ်တစ်ခုကို ကိုင်ထားတယ်၊ ပြီးတော့ တူရွင်းပြားနှစ်ခုနဲ့ ကြိုးတစ်ချောင်းကိုလည်း ယူလာတယ်၊ တတိယလူက မတ်ဖ် ပေါတာ၊ သူက လက်တွန်းလှည်းတစ်စီးကို တွန်းလာတယ်။

'Here it is,' said the man with the lamp.

He stopped next to Hoss Williams' grave. He held up his lamp. Huck and Tom saw a young man's face.

'It's Doctor Robinson,' said Tom quietly.

'Dig quickly,' said the doctor.

Injun Joe and Muff Potter picked up the shovels. They took away the earth from Hoss Williams' grave with the shovels. Then they lifted the wooden coffin out of the ground. They opened Hoss Williams' coffin.

“ဒီနေရာပဲ” လို့ မီးအိမ်နဲ့ လူက ပြောလိုက်တယ်။ သူက ဟိုစ် ဝီလျံရဲ့ မြေပုံနဲ့ ကပ်လျက်မှာ ရပ်လိုက်ပြီး၊ မီးအိမ်ကို မြှောက်လိုက်တယ်။ ဟပ်ကံ နဲ့ တွမ် က လူငယ်ရဲ့မျက်နှာကို မြင်ရတယ်။

“ဒေါက်တာ ရော်ဘင်ဆင်... ပဲ” လို့ တွမ် က တိုးတိုးလေး ပြောလိုက်တယ်။

“မြန်မြန်တူးကြ” လို့ ဆရာဝန်က ပြောလိုက် တယ်။

အင်ဂျန်ဂျီးနဲ့ မတ်ဖ် ပေါ်တာတို့က တူရွင်း ပြားတွေကို ကောက်ယူလိုက်တယ်။ ဟိုစ် ဝီလျံရဲ့ မြေပုံက မြေကြီးတွေကို တူရွင်းပြားနဲ့ တူးကော်ပြီး ဖယ်ရှားပစ်ကြတယ်။ အဲဒီနောက် သူတို့က သစ်သား ခေါင်းကို မြေတွင်းထဲကနေ (တူးဖော်) မ တင် လိုက်တယ်။ ဟိုစ် ဝီလျံရဲ့ ခေါင်းကိုဖွင့်လိုက်ကြတယ်။

'Huck, they're going to take Hoss Williams' body,' said Tom. 'The doctor wants it. He's going to cut it up. He's going to study it!'

Injun Joe and Muff Potter lifted the body out of the coffin. They wrapped the body in a piece of cloth and they put it on the barrow. Then they tied the rope around the body and the barrow. Muff Potter took a knife out of his pocket. He cut the end of the rope.

'Now, Doctor,' said Injun Joe. 'Give me five more dollars and we'll go.'

“ဟပ်ကံ... သူတို့တွေ ဟိုစ် ဝီလျံရဲ့ အလောင်းကို ယူသွားကြတော့မယ်!” လို့ တွမ် က ပြောလိုက်တယ်။ “ဆရာဝန်က လိုချင်နေတာ...ကိုး၊ သူက ခွဲစိတ်ပြီး လေ့လာတော့မှာကိုး...”

အင်ဂျန်ဂျီးနဲ့ မတ်ဖ် ပေါတာ က ခေါင်းထဲကနေ အလောင်းကို ထုတ်လိုက်တယ်။ အလောင်းကို ပိတ်စတစ်ခုနဲ့ပတ်ပြီး တွန်းလှည်းပေါ်တင်လိုက်တယ်။ ပြီးတော့ အလောင်းကို လှည်းနဲ့တွဲပြီး ကြိုးနဲ့တုပ်လိုက်တယ်။ မတ်ဖ် ပေါတာ က သူ့အိတ်ထဲက ခါးကို ဆွဲထုတ်ပြီး ကြိုးအစွန်းကို ဖြတ်လိုက်တယ်။

အင်ဂျန်ဂျီးက “ကဲ ဆရာဝန်ကြီး၊ ကျုပ်ကို ငါးဒေါ်လာ ပိုပေး၊ ကျုပ်တို့ သွားတော့မယ်...”

'I won't give you five more dollars. I paid you the money!' said the doctor.

'Yes,' said Injun Joe. 'And you did something else too. Five years ago, I came to your father's house. I asked for something to eat. You didn't give me any food. You sent me away. Now I'm going to —'

The doctor hit Joe.

Injun Joe looked at the knife.

Joe grabbed the knife.

The doctor grabbed the piece of wood.

“မင်းတို့ကို ငါဒေါ်လာ ပိုမပေးနိုင်ဘူး၊ မင်းတို့ကို ငါက ပိုက်ဆံပေးပြီးပြီပဲ” လို့ ဆရာဝန်က ပြောလိုက်တယ်။

“ကောင်းပြီလေ...” လို့ အင်ဂျန်ဂျိုးက ပြောလိုက်တယ်။ “ခင်ဗျား... လုပ်ခဲ့တာလေးရှိလို့ပါ။ လွန်ခဲ့တဲ့ငါးနှစ်က ကျုပ်... ခင်ဗျားအဖေရဲ့ အိမ်ကို ရောက်ခဲ့တယ်။ စားစရာလေး တစ်ခုခုတော့ ပေးပါ...လို့ ကျုပ်က တောင်းတယ်။ ခင်ဗျားက ဘာ အစားအသောက်မှ မပေးခဲ့ဘူး၊ ကျုပ်ကို မောင်းထုတ်ခဲ့တယ်။ ခုတော့ ကျုပ်က —”

The doctor hit Joe.

ဆရာဝန်က ဂျိုး ကို ထိုးလိုက်တယ်။

Joe grabbed the knife.

ဂျိုး က ဓားကို ဆတ်ကနဲ ကောက်ယူလိုက်တယ်။

Don't hit him!

သူ့ ကို မထိုးပါနဲ့။

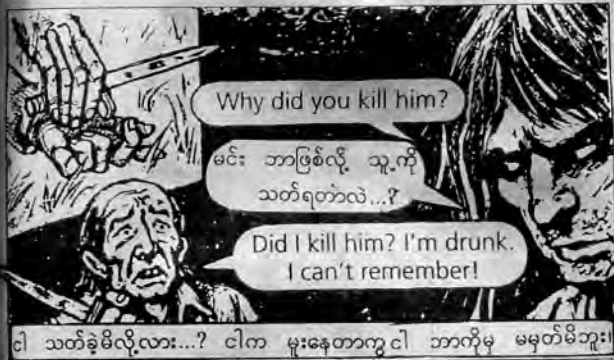

Injun Joe looked at the knife.

အင်ဂျန်ဂျိုး က ဓားကို ကြည့်လိုက်တယ်။

The doctor grabbed the piece of wood.

ဆရာဝန်က သစ်သားစကို ကောက်ယူလိုက်တယ်။

Why did you kill him?

မင်း ဘာဖြစ်လို့ သူ့ကို သတ်ရတာလဲ...?

Did I kill him? I'm drunk. I can't remember!

ငါ သတ်ခဲ့မိလို့လား...? ငါက မူးနေတာကွငါ ဘာတို့မှ မမှတ်မိဘူး!

You were fighting. You killed him!

Oh, Joe! Don't tell anybody. Please don't tell!

မင်းတို့ ရန်ဖြစ်ရင်း... မင်းက သူ့ကို သတ်ခဲ့တာ...

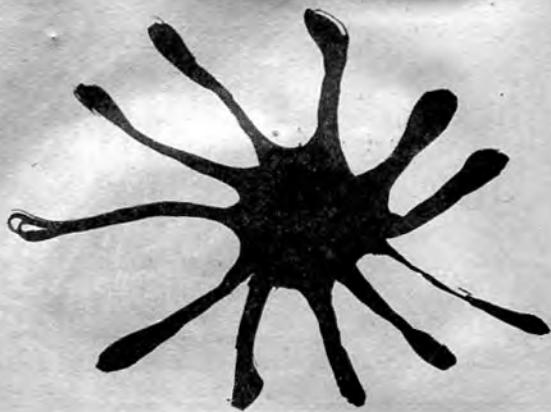
အိုး... ဂျိုး ရယ်... ဘယ်သူ့ကိုမှ မပြောပါနဲ့...

ကျေးဇူးပြုပြီး မပြောပါနဲ့ကွာ...

He's forgotten his knife. That's good!

သူ့စားကို သူ မေ့ကျန်နေခဲ့ပြီ...။ ကောင်းတယ်...။

7

Written in Blood

Tom and Huck were very frightened. They ran towards the town. Had Injun Joe seen them? Was he running after them?

Tom and Huck ran through the open door of an old barn. They both fell onto the floor.

'What will happen now?' asked Tom.

'Injun Joe murdered Doctor Robinson,' said Huck. 'The sheriff will catch him. Injun Joe will be sent to jail. Then he will be killed. He will be hanged.'

ဘာခန်း - ၇

သွေးနဲ့ ရေးတဲ့စာ

တွမ် နဲ့ ဟပ်ကံ က သိပ်ကို ထိတ်လန့်ကြောက်ရွံ့မိကြပါတယ်။ သူတို့ မြို့ဘက်ကို ထွက်ပြေးကြပါတယ်။ အင်ဂျန်ဂျိုး က သူတို့ကိုများမြင်သွားလား...? သူတို့ နောက်ကနေ ပြေးပြီး လိုက်လာနေသလား...?

တွမ် နဲ့ ဟပ်ကံ က ပွင့်နေတဲ့ စပါးကျီ အဟောင်းကြီးတစ်ခုရဲ့ တံခါးကိုဖြတ်ပြီး ပြေးဝင်သွားကြတယ်။ သူတို့နှစ်ယောက်လုံး ကြမ်းပြင်ပေါ်ပစ်လှဲချလိုက်ကြတယ်။

“အခု... ဘာတွေ ဖြစ်မှာလဲ...?” လို့ တွမ် က မေးလိုက်တယ်။

“အင်ဂျန်ဂျိုး က ဒေါက်တာရော်ဘင်ဆင် ကို သတ်လိုက်တယ်” ဟပ်ကံ က ပြောလိုက်တယ်။ “ရဲမှူးကြီးက သူ့ကိုဖမ်းလိမ့်မယ်။ အင်ဂျန်ဂျိုး ကို ထောင်ချလိမ့်မယ်။ အဲဒီနောက် သူ့ကို သတ်လိမ့်မယ်။ သူ ကြိုးပေး ခံရလိမ့်မယ်...”

Tom thought for a minute. Then he said, 'We know about the murder. But nobody in the town knows. Who will tell the sheriff? You and me?'

'No, I won't tell him,' said Huck. 'I'm frightened of Injun Joe. Muff Potter must tell the sheriff.'

Tom thought for another minute. Then he said, 'Huck, Muff Potter didn't see the murder.'

'What?'

'Doctor Robinson hit Muff with a piece of wood. Muff fell on the ground,' said Tom. 'He didn't see anything.'

တွမ် က ခဏလောက်စဉ်းစားပြီး ပြောလိုက်တယ်။
“လူသတ်မှုအကြောင်းကို ဒို့ပဲသိတာ၊ မြို့ထဲက ဘယ်သူမှ သိကြတာမှ မဟုတ်တာ၊ ရဲမှူးကြီးကို ဘယ်သူတိုင် မလဲ...? မင်းနဲ့ ငါ တိုင်ကြမလား...?”

“ဟင့်အင်း... ငါကတော့ သူ့ ကို မတိုင်(ရဲ)ဘူး” လို့ ဟပ်ကံ က ပြောလိုက်တယ်။ “အင်ဂျွန်ဂျိုးကို ငါ ကြောက်တယ် တွ၊ မတ်ဖ်ပေါတာ က ရဲမှူးကို တိုင်ရမှာပေါ့”

တွမ် က နောက်ထပ် ခဏလောက်ထပ် စဉ်းစား ပြီး ပြောလိုက်တယ်။ “ဟပ်ကံ... မတ်ဖ်ပေါတာ က လူသတ်မှုကို မမြင်ဘူး”

“ဘာကွ...?”

“ဒေါက်တာ ရော်ဘင်ဆင် က မတ်ဖ် ကို သစ်သားစတစ်ခုနဲ့ ရိုက်ချလိုက်တယ်၊ မတ်ဖ် က မြေပြင်ပေါ်လဲကျသွားတယ်၊ သူက ဘာဆို ဘာကိုမှ မမြင်လိုက်ဘူး...” လို့ တွမ် က ပြောပြတော့...

'Tom, we must not tell anybody,' replied Huck. 'The sheriff will look for Injun Joe. Then Injun Joe will look for us. He'll find us and he'll murder us. We must not tell anybody. Let's swear.'

'Yes,' said Tom. 'Let's hold hands and swear—'

'No,' said Huck. 'We're going to write our promise in blood!'

'Yes,' Tom said. 'Let's write in blood.'

He picked up a flat piece of wood. Then he took a pencil out of his pocket and wrote on the wood.

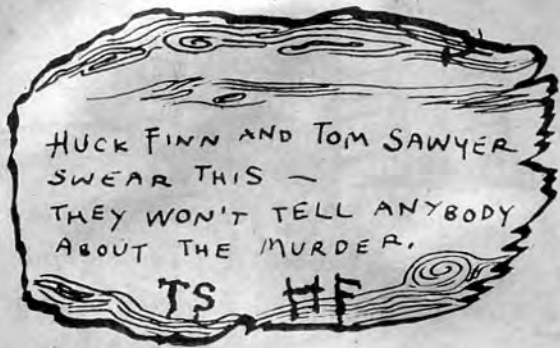
“တွမ်... (ဒီကိစ္စကို) ဒို့တွေ ဘယ်သူ့ကိုမှ ပြော မပြရဘူး... နော်” ဟပ်ကံ က ပြန်ပြောလိုက်တယ်။ “ရဲမှူးကြီးက အင်ဂျွန်ဂျိုး ကို ရှာလိမ့်မယ်၊ အင်ဂျွန်ဂျိုး က ဒို့ကို ရှာလိမ့်မယ်၊ ဒို့ကို တွေ့ရင် သတ်မှာပဲ။ ဒို့တွေ ဘယ်သူ့ကိုမှ ပြောလို့ မဖြစ်ဘူး၊ ဒို့တွေ သစ္စာပြုကြစို့။”

“ဟုတ်တယ်ကွ” လို့ တွမ်ကပြောလိုက်တယ်။ “ဒို့တွေ လက်ချင်းဆက်ပြီး... သစ္စာပြုကြစို့...”

“ဘယ်ဟုတ်မလဲကွ...” လို့ ဟပ်ကံ ကပြောလိုက် တယ်။ “ဒို့ရဲ့ ကတိ(စကား)ကို သွေးနဲ့ ရေးကြမယ်လေ”

“ကောင်းပြီလေ... သွေးနဲ့ရေးကြတာပေါ့!” လို့ တွမ်က (ပြန်)ပြောတယ်။

သူက... သစ်သားပြားတစ်ခုကို ကောက်ယူလိုက် တယ်။ ပြီးတော့... အိတ်ထဲက ခဲတံတစ်ချောင်းကို ထုတ်ယူလိုက်ပြီး သစ်သားပြားပေါ်မှာ စာရေးတယ်။

Tom had a knife. He cut his finger and some blood came out. He wrote 'TS' on the wood with his blood.

Then Huck cut his finger. Huck could not read or write but Tom helped him. Huck wrote 'HF' on the wood in blood.

'We have written our promise in blood,' said Tom. 'Now, we can't tell anybody. Let's go!'

The boys ran back to the town.

တွမ် မှာ ဓါးတစ်ချောင်းပါတယ်။ သူ့ လက်ချောင်းကို ဓါးနဲ့ လက်ကိုဖောက်လိုက်တော့ သွေးနည်းနည်းထွက်လာတယ်။ သူက သူ့ရဲ့သွေးနဲ့ (သူ့ရဲ့ နာမည် အတိုကောက်) တီအက်စ် ဆိုတဲ့ စာလုံး (နှစ်လုံး)ကို သစ်သားပြားပေါ်မှာ ရေးလိုက်တယ်။

အဲဒီနောက် ဟပ်ကံ က သူ့လက်ချောင်းကို ဖောက်လိုက်တယ်။ ဟပ်ကံ က စာရေးစာဖတ် မတတ်ဘူး။ ဒါပေမယ့် တွမ် က ကူညီတယ်။ ဟပ်ကံ က သစ်သားပြားပေါ်မှာ (သူ့ရဲ့ နာမည်အတိုကောက်) အိပ်ချ် အက်စ် ကို ရေးတယ်။

ဟပ်ကံဖင်း နှင့် တွမ်ဆောယား တို့က (ဤသို့) ကျိန်ဆိုကြသည်မှာ... သူတို့သည် လူသတ်မှုနှင့် ပတ်သက်၍ မည်သူ့ကိုမျှ မပြောပါ...

တီအက်စ် အိပ်ချ်အက်စ်

“ဒို့ရဲ့ ကတိသစ္စာစကားကို ဒို့(ရဲ့) သွေးနဲ့ ရေးပြီးသွား ပြီ” လို့ တွမ် က ပြောလိုက်တယ်။ “အခု (အချိန်ကစပြီး) ဒို့တွေ ဘယ်သူ့ကိုမှ ပြောခွင့် မရှိတော့... ဘူး။ ကဲ... သွားကြစို့...”

ကောင်လေးတွေဟာ မြို့ဘက်ဆီကို အပြေးလေး ပြန်လာခဲ့ပါတယ်။

8

Muff Potter in Jail

On Tuesday morning, Tom woke late. He got dressed quickly. Aunt Polly was eating her breakfast.

Aunt Polly looked at Tom and she started to cry.

'You're a bad boy,' she said. 'You went out last night, didn't you? I worry and worry about you. But you don't care about me.'

Tom started to cry.

'I won't go out at night again, Aunt Polly. I won't,' he said. 'I'm very sorry.'

ဘာအနီး - ၈

မတ်ဖ် ပေါ်တာ ထောင်ကျပြီ

အင်္ဂါနေ့ မနက်မှာ တွမ် အိပ်ရာထ နောက်ကျပါတယ်။ အဝတ်အစားကို မြန်မြန်လဲရပါတယ်။ အန်တီပေါ်လီ က မနက်စာကို စားနေပြီ။

အန်တီပေါ်လီ က တွမ် ကို ကြည့်(မျက်ရည်ဖြိုင်ဖြိုင်ကျပြီး) ငိုကြွေးတော့တာပါပဲ။

“မင်း... တော်တော်ဆိုးတဲ့ ကလေး...ပဲ။ မင်း... မနေ့ညက အိမ်ပြင်ထွက်သွားတယ်။ ဟုတ်တယ် မဟုတ်လား။ ငါ့မှာတော့ မင်းအတွက် ပူပင်လိုက်ရတာ... ဒါပေမယ့် မင်းက ငါနဲ့ ပတ်သက်ပြီး နည်းနည်းမှ ဂရုမစိုက်ဘူး...”

တွမ်(လည်း) ငိုတော့တာပါပဲ။

“နောက်တစ်ခါ ကျွန်တော်ဘယ်တော့မှ ညဘက်မှာ အိမ်ပြင် မထွက်တော့ပါဘူး... အန်တီပေါ်လီ ကျွန်တော် မထွက်တော့ပါဘူး...။ ဝမ်းနည်းပါတယ် ခင်ဗျာ...”

Soon the people of St Petersburg were talking about Doctor Robinson's death. Had Muff Potter murdered him? The morning after the murder, somebody had found Muff Potter in a barn. Muff was drunk. And his knife was beside the doctor's body in the graveyard. There was blood on the knife.

Injun Joe told lies to the sheriff. 'Muff Potter killed the doctor,' he said.

Muff Potter was sent to jail. There was going to be a trial — a trial for murder.

Tom was very worried. He spoke to Huck.

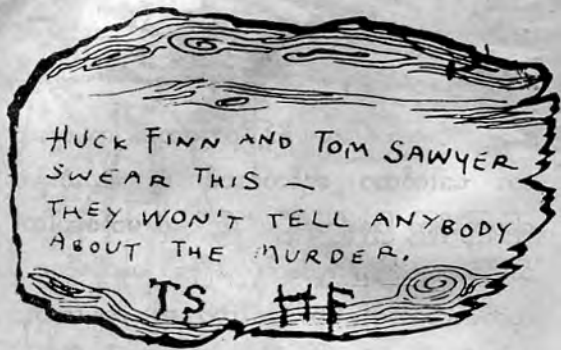

သိပ်မကြာပါဘူး။ စိန့်ပီတာစဘတ် က လူတွေဟာ ဒေါက်တာ ရော်ဘင်ဆင် ရဲ့ သေဆုံးမှုကို ပြောကြဆိုကြ ပြနေကြပါပြီ။ “သူ” ကို မတ်ဖ်ပေါတာ သတ်ခဲ့တာလား...? လူသတ်မှုဖြစ်ပြီးတဲ့ မနက်ခင်းမှာ... လူတစ်ယောက်က မတ်ဖ်ပေါတာ ကို တွေ့တယ်... စပါးကျိတ်ခဲထဲမှာ... မတ်ဖ် က မူးနေတယ်။ ပြီးတော့ သူ့ခါးကို သချိုင်းကုန်းထဲက ဆရာဝန်ရဲ့ ရုပ်အလောင်းနားမှာ တွေ့တယ်။ ခါး မှာ က သွေးတွေနဲ့...

အင်ဂျန်ဂျိုး က ရဲမှူးကြီး ကို လိမ်ပြောတယ်။ “မတ်ဖ်ပေါတာ က ဆရာဝန်ကို သတ်တာ” လို့ သူက ပြောတယ်။

မတ်ဖ်ပေါတာ ကို ထောင်သို့ ပို့ပြီး (ချုပ်နှောင်) ထားလိုက်တယ်။ အမှုကို (ရုံးတင်) စစ်ဆေးလိမ့်မယ်။ လူသတ်မှု ပေါ့။

တွမ် က သိပ်စိုးရိမ်သွားတယ်။ သူက ဟပ်ကန်နဲ့ စကားသွားပြောတယ်။

'Huck, have you talked about the murder?' he asked.

'No, I haven't,' replied Huck. 'I'm frightened of Injun Joe. He'll kill us.'

'Huck, let's swear again!' said Tom. 'We won't tell anybody!'

Huck and Tom swore again. They spoke together. 'Huck Finn and Tom Sawyer swear this - they won't tell anybody about the murder.'

“ဟပ်ကံ... လူသတ်မှုအကြောင်း မင်းပြောလိုက်ပြီလား?” လို့ မေးတော့...

“ဟင့်အင်း... ငါမပြောပါဘူးကွာ” လို့ ဟပ်ကံက ပြန်ပြောတယ်။ “အင်ဂျန်ဂျီး...ကို ငါကြောက်တယ်၊ သူက ဒို့ကို သတ်မှာ”

“ဟပ်ကံ ဒို့တွေ နောက်တစ်ခါထပ်ပြီး သစ္စာဆိုကြ၊ ကျိန်ကြရအောင်၊ ဒို့တွေ ဘယ်သူ့ကိုမှ မပြောဘူး ဆိုတာကိုလေ...”

ဟပ်ကံ နဲ့ တွမ် တို့ ထပ်ပြီး ကျိန်ဆိုကြပါတယ်။ ဟပ်ကံဖင်း နှင့် တွမ်ဆောယား တို့ ဤသို့ ကျိန်ဆိုကြသည်... သူတို့သည် လူသတ်မှုနှင့် ပတ်သက်၍ မည်သူ့ ကိုမျှ မပြောပါ... လို့ နှစ်ယောက်လုံး ပြိုင်တူပြောဆို(ပြီး သစ္စာပြု) ကြပါတယ်။

The days passed. Tom was unhappy. He did not speak to his friends at school. He did not speak to Becky. He did not speak to Aunt Polly. He only spoke to Huck.

Becky was unhappy. She wanted Tom to speak to her.

The boys went to the jail every day. They went early in the morning. They gave tobacco and matches to Muff Potter. They put them through the window. Muff put the tobacco in his pipe and lit a match. He smoked the pipe.

One morning, Muff said, 'You're good boys. Other people have forgotten me, but you haven't forgotten me.'

နေ့တွေ ရက်တွေ... (တစ်ရက်ပြီး တစ်ရက်) ကုန်ဆုံးခဲ့ပါတယ်။ တွမ် ဟာ စိတ်မချမ်းမသာဖြစ်နေပါတယ်။ ကျောင်းမှာရှိတဲ့ သူငယ်ချင်းတွေကို စကားမပြောဘူး။ ဘက်ကီကို(လည်း) စကားမပြောဘူး။ အန်တီပေါ်လီ ကိုလည်း စကားမပြောဘူး။ သူက ဟပ်ကံ တစ်ယောက်တည်းကိုပဲ စကားပြောတယ်။

ဘက်ကီ က စိတ်မချမ်းသာဘူး။ တွမ် က သူ(မ)ကို စကားပြောစေချင်တယ်လေ။

တွမ် နဲ့ ဟပ်ကံ ဟာ နေ့တိုင်း အကျဉ်းထောင်ကို သွားတယ်။ သူတို့က မနက်အစောကြီးမှာသွားပြီး... ဆေးရွက်ကြီးတွေ မီးခြစ်တွေကို မတ်ဖ်ပေါ်တာ သို့ပေးတယ်။ သူတို့က အဲဒါတွေကို ပြတင်းပေါက်ကနေ ပေးတာ။ မတ်ဖ် က ဆေးရွက်ကြီးကို ဆေးတံထဲမှာ ထည့်... မီးညှိပြီး၊ ဆေးတံသောက်တော့တာပါပဲ။

တစ်မနက်ခင်းကျတော့ မတ်ဖ် က ပြောတယ်။
“မင်းတို့ သိပ်တော်တဲ့ ကောင်တွေကွာ...၊ အခြား လူတွေက ငါ့ကို မေ့နေကြတယ်။ ဒါပေမယ့်... မင်းတို့က ငါ့ကို မေ့မထားဘူး။”

Tom and Huck walked away.

'Muff Potter isn't a bad man,' said Huck. 'He gets drunk sometimes. But he doesn't kill people.'

'Oh, Huck,' said Tom. 'He'll be hanged, won't he?'

'Yes,' replied Huck.

Tom said goodbye to Huck. He walked slowly to school. He was very sad.

Tom sat at his desk. There was something on the desk. It was his metal door-handle. Becky had given it back to him.

တွမ် နဲ့ ဟပ်ကံ တို့ ထွက်သွားကြပါတယ်။
ဟပ်ကံ က

“မတ်ဖီပေါတာ ဟာ လူဆိုးတစ်ယောက်တော့ မဟုတ်ဘူးကွ၊ တစ်ခါတစ်ရံ သူက အရက်မူးတတ် ပေမယ့်၊ လူတော့ မသတ်ဘူး...”

“ဟပ်ကံ ရယ်... သူ့ကို ကြီးပေးပြီး သတ်ကြတော့ မယ်နော်... ဟုတ်တယ်မဟုတ်လား...” လို့ တွမ် က မေးတော့...

“အေးပေါ့ကွ...” လို့ ဟပ်ကံ က ဖြေတယ်။

တွမ် က ဟပ်ကံ ကို နှုတ်ဆက်ခွဲခွာပြီး၊ ကျောင်း ကို ဖြည်းဖြည်းချင်း လမ်းလျှောက်လာခဲ့တယ်။ သူ သိပ်ကို စိတ်မချမ်းမသာ ဖြစ်နေပါတယ်။

တွမ် က သူ့ ခုံစောင်းမှာ ထိုင်လိုက်တယ်။ သူ့ခုံပေါ်မှာ တစ်ခုခုရှိနေ (တာကို တွေ့)တယ်။ အဲဒါ ကတော့ သူ့ရဲ့ သတ္တုတံခါးလက်ကိုင်လေးပေါ့။ ဘက်ကီ က သူ့ကိုပြန်ပေးပြီး (ထား) ထားတာ။

9

The Pirates

Tom was very unhappy. He was in trouble and Becky did not love him. He was going to leave home for ever!

Sadly, Tom walked away from St Petersburg. He met his friend, Joe Harper. Joe was walking away from the town too.

'Goodbye, Joe,' said Tom. 'Nobody loves me! I'm leaving home.'

'Oh!' replied Joe. 'I'm leaving home too. My mother is angry with me.'

'Let's leave St Petersburg together,' said Tom.

အခန်း - ၉

ပင်လယ်ဓားပြတွေ

တွမ် က အရမ်းကို စိတ်ဆင်းရဲရပါတယ်။ သူ... ဒုက္ခတွေ့ရောက်နေတယ်။ ပြီးတော့ ဘက်ကီ ကလည်း သူ့ကို မချစ်တော့ဘူး။ သူ... အိမ်က နေ (အပြီးအပိုင်) ထာဝရ ထွက်ခွာသွားတော့မယ်... (လို့ ဆုံးဖြတ်တယ်)။

ကြေကွဲဝမ်းနည်းစွာနဲ့... တွမ် ဟာ စိန့်ပီတာစဘတ် မြို့ကနေ ထွက်ခွာလာခဲ့ပါတယ်။ သူက သူ့ သူငယ်ချင်း ဂျိုးဟာပါ ကို တွေ့တယ်။ ဂျိုး ကလည်း မြို့ ကနေ ထွက်ခွာလာခဲ့တာ။

“နှုတ်ဆက်ပါတယ်... ဂျိုး၊ ငါ့ကို ဘယ်သူကမှ မချစ်ကြပါဘူးကွာ... ငါ အိမ်ကနေ ထွက်ပြေးမလို့...” လို့ တွမ် က ပြောတော့

“အေး... ငါလည်း အိမ်ကထွက်ပြေးမလို့ ကွ၊ ငါ့အမေ က ငါ့ကို ဒေါပွနေတယ်လေ...” လို့ ဂျိုး က ပြန်ပြောတော့ တွမ် က “ဒါဆို ဒို့နှစ်ယောက် အတူတူပဲ စိန့်ပီတာစဘတ်ကနေ ထွက်သွားကြတာပေါ့”

'Yes,' said Joe. 'We'll be hungry and cold. We'll die. Then everybody will be sad.'

Tom did not like Joe's idea. He did not want to die. 'Let's be pirates!' he said. 'Let's go to Jackson's Island and be pirates.'

'What do pirates do?' asked Joe.

'They fight other pirates!' replied Tom. 'They find buried treasure under the ground - gold and silver and jewels! They sink ships to the bottom of the sea!'

'Yes,' said Joe happily. 'Let's be pirates! And let's ask Huck to come. Huck can be a pirate too.'

“အေးကွ... ဒို့တွေ အစာငတ်မယ်၊ အအေးဒဏ်ကြောင့် အေးခဲ... ပြီး သေမယ်၊ အဲဒီတော့မှ လူတိုင်းက (ဒို့အတွက်) ကြေကွဲ ဝမ်းနည်းလိမ့်မယ်” လို့ ဂျိုးက ဆိုတယ်။

တွမ် က ဂျိုး ရဲ့ အယူအဆကို မကြိုက်ဘူး၊ သူ က မသေချင်ဘူးလေ...၊ (ဒီတော့) သူက ပြောလိုက်တယ်။ “ဒို့တွေ ပင်လယ်ခါးပြ လုပ်ကြမယ်လေ...၊ ဂျက်ကဆန်ကျွန်း ကို ဒို့...သွားပြီး ပင်လယ်ခါးပြ လုပ်ကြမယ်”

“ပင်လယ်ခါးပြတွေက ဘာလုပ်တာလဲကွ...?” လို့ ဂျိုး က မေးလိုက်တယ်။ တွမ်...က

“သူတို့က အခြားပင်လယ်ခါးပြတွေကို တိုက်ခိုက်တယ်၊ မြေအောက်မှာ မြှုပ်နှံထားတဲ့ ရတနာတွေကို ရှာတယ်၊ ရွှေတွေ ငွေတွေ ကျောက်သံပတ္တမြားတွေ ပေါ့၊ သူတို့က သင်္ဘောတွေကို ပင်လယ်ကြမ်းပြင် ရောက်သွားအောင် နစ်မြုပ်ပစ်ကြတယ်။”

“အေး... ဟုတ်တယ်ကွ...” လို့ ဂျိုး က ဖျော်ဖျော်ရွှင်ရွှင်နဲ့ ပြောလိုက်တယ်။ “ဒို့တွေ ပင်လယ်ခါးပြ လုပ်မယ်ကွ... ဟပ်ကံ ကိုလည်း ဒို့ဆီ လာဖို့ ပြောမယ်၊ ဟပ်ကံ လည်း ပင်လယ်ခါးပြ ဖြစ်နိုင်တာပေါ့...”

It was midnight on Tuesday. Tom was two miles from St Petersburg. He was standing next to a small wooden boat.

Soon, Huck and Joe arrived.

'I've got some cake,' said Tom. 'What have you got?'

'I've got a piece of meat and some corn,' said Huck.

'I've got a cooking pot and a fishing line,' said Joe. 'Come on, pirates! Let's get into the boat.'

အင်္ဂါနေ့ည သန်းခေါင်ယံ အချိန်... တွမ် က စိန့်ပီတာဘတ်ကနေ နှစ်မိုင်လောက် ဝေးတဲ့နေရာမှာ ရောက်နေပါပြီ။ သူက သစ်သားလှေ သေးသေးလေး တစ်စီးနဲ့ ကပ်လျက်မှာ မတ်တပ်ရပ်နေပါတယ်။

မကြာခင် ဟပ်ကံ နဲ့ ဂျိုး တို့ ရောက်လာကြ တယ်။

“ငါ ကိတ်မုန့် နည်းနည်းရလာခဲ့တယ်။ မင်း တို့ကော ဘာရခဲ့လဲ?” လို့ တွမ် က မေးတော့၊ ဟပ်ကံ က

“အသားတစ်တုံးနဲ့ ပြောင်းဖူးနည်းနည်း ရလာ တယ်”

“ငါကတော့... ချက်ပြုတ်တဲ့ အိုးတစ်လုံးရယ်၊ ငါးမျှားတံရယ်... ရလာတယ်ကွ...” လို့ ဂျိုးက ပြောလိုက်တယ်။ ကဲ... လာကြပေ့ (ကိုယ့်လူတို့) ပင်လယ်ခါးပြတို့...။ ဒို့ တစ်တွေ လှေပေါ်တက်ကြစို့...”

At two o'clock in the morning, the pirates were on Jackson's Island. Jackson's Island was three miles from St Petersburg. It was a long, narrow island in the Mississippi River.

There were lots of trees in the middle of the island. There were sandy beaches round the edge of the island. Nobody lived on Jackson's Island.

The pirates took their things from the boat. There was an old sail in the boat. The pirates made a tent with the old sail.

'This is our camp!' said Tom.

Huck lit a fire. Then they cooked some meat and corn in Joe's cooking pot. They ate their meal. Then they lay down next to the fire.

မနက် နှစ်နာရီထိုးတဲ့အချိန်မှာတော့ ပင်လယ် ခါးပြတွေဟာ ဂျက်ကဆန်ကျွန်းပေါ်ကို ရောက်နေကြ ပါပြီ။ ဂျက်ကဆန်ကျွန်းက စိန့်ပီတာစဘတ်ကနေ သုံးမိုင်လောက် ဝေးတာပေါ့။ မစ္စစ္စပီမြစ်ထဲက ကျဉ်း မြောင်းတဲ့ ရှည်မျောမျော ကျွန်းကလေးတစ်ကျွန်းပေါ့။

ကျွန်းရဲ့အလယ်မှာတော့ သစ်ပင်တွေ အများကြီး ပေါက်ရောက်နေကြတယ်။ ကျွန်းရဲ့ ပတ်ပတ်လည် ကျွန်းစပ်တွေမှာတော့ သဲသောင်ပြင်တွေ ရှိတယ်။ ဂျက်ကဆန်ကျွန်းပေါ်မှာ ဘယ်သူမှ မနေကြပါဘူး။

ပင်လယ်ခါးပြတွေဟာ သူတို့ရဲ့ ပစ္စည်းပစ္စယ တွေကို လှေပေါ်ကနေ ယူသွားကြတယ်။ လှေမှာ “ရွက်” အဟောင်းကြီးတစ်ခုရှိတယ်။ အဲဒီ “ရွက်” အဟောင်းကြီးကို အသုံးပြုပြီး အဲဒီ ရွက်ကြီးနဲ့ တံ တစ်လုံး ဆောက်ကြတယ်။

“ဒါ... ဒို့ရဲ့စခန်းပဲ” လို့ တွမ် က ပြောလိုက် တယ်။

ဟပ်ကံ က မီးဖိုလိုက်တယ်၊ ပြီးတော့ ဂျိုး ယူလာတဲ့ အိုးထဲမှာ အသားနည်းနည်းနဲ့ ပြောင်းဖူးကို ထည့်ပြီး ချက်ကြတယ်။ အစားအသောက်စားပြီးတဲ့အခါ အဲဒီ မီးဖိုနားမှာပဲ ကပ်ပြီးအိပ်ကြတယ်။

'This is wonderful,' said Tom. 'We don't have to wake early.'

'We don't have to go to school,' said Joe.

'What do pirates do?' asked Huck.

'Oh,' said Tom. 'They fight other pirates and they find buried treasure under the ground.'

'They sink ships to the bottom of the sea!' said Joe.

Soon, the pirates were asleep.

တွမ်က “ကောင်းတယ်ဟေ့... မနက်အစောကြီး မထရတော့ဘူးကွ”

ဂျိုးက “ကျောင်းသွားဖို့လည်း မလိုတော့ဘူး...ကွ”
“ပင်လယ်ခါးပြတွေက... ဘာလုပ်တာလဲကွ” လို့

ဟပ်ကံ က မေးတော့... တွမ် က

“သူတို့က အခြားပင်လယ်ခါးပြတွေကို တိုက်ခိုက် တယ်ကွာ...၊ မြေအောက်မှာ မြှုပ်နှံထားတဲ့ ရတနာတွေ ကို ရှာတယ်ကွာ”

“သူတို့က သင်္ဘောတွေကို ပင်လယ်ကြမ်းပြင် ရောက်တဲ့ထိ နစ်မြုပ်ပစ်လိုက်တယ်ကွာ” လို့ ဂျိုးက ဝင်ပြောလိုက်တယ်။

မကြာခင်မှာပဲ ပင်လယ်ခါးပြတွေ အိပ်မောကျကုန် ပါတော့တယ်။

Tom woke late in the morning. It was very quiet and the sun was warm.

'Come on!' he shouted. He took off his clothes and ran into the river. Huck and Joe were soon in the water too. The pirates swam for a while. Then they went back to their camp.

The pirates were happy and very hungry. Huck lit the fire again. Joe cut some meat into pieces and Tom caught some fish. They cooked the food and they had a big meal.

အဲဒီမနက်မှာ တွမ်က နောက်ကျပြီးမှ နိုးလာပါတယ်။ တိတ်ဆိတ်ငြိမ်သက်နေပြီး၊ နေရောင်ခြည်ကလေးကလည်း နွေးထွေးတယ်လေ။

“လာကြဟေ့” လို့ သူက အော်လိုက်တယ်။ အဝတ်အစားတွေ ချွတ်လိုက်ပြီး၊ မြစ်ထဲကို ပြေးဆင်းသွားပါတယ်။ ဟပ်ကံ နဲ့ ဂျိုး တို့ လည်း မကြာခင် ရေထဲကို ရောက်လာကြပါတယ်။ ပင်လယ်ခါးပြတွေဟာ အချိန် အတော်ကြာအောင် ရေကူးကြပါတယ်။ ပြီးတော့ သူတို့ ရဲ့ စခန်းကို ပြန်သွားကြပါတယ်။

ပင်လယ်ခါးပြတွေဟာ ပျော်လည်း ပျော်တယ်။ သိပ်လည်း ဆာလောင်နေကြပြီလေ။ ဟပ်ကံ က မီးမွှေးလိုက်တယ်။ ဂျိုး က အသားကို အတုံးသေးသေးလေး ငှာဖြစ်အောင် လှီးတယ်။ တွမ် က ငါးနည်းနည်းဖမ်းမိလာတယ်။ သူတို့ဟာ အစားအသောက်တွေကို ချက်ပြုတ်ပြီး၊ မြိန်မြိန်ကြီး စားကြပါတယ်။

In the afternoon, the pirates sat down near some trees and talked. But soon they were silent. Tom thought about Aunt Polly. Joe thought about his mother. Huck thought about St Petersburg. They did not say anything.

Suddenly, there was a loud noise.
BOOM!

The boys ran to the beach. A steamboat was on the river about a mile away. The noise was from a big gun on the steamboat. There were lots of people on the steamboat. Many small boats were on the river too.

BOOM!

'Somebody is dead,' said Tom.
'Somebody has drowned in the river.'

နေ့လယ်ဘက် ရောက်တော့ ပင်လယ်ခါးပြဲတွေဟာ သစ်ပင်တွေနားမှာ ထိုင်ပြီး စကားစမြည် ပြောကြတယ်။ ဒါပေမယ့် မကြာခင်မှာ သူတို့ နှုတ်ဆိတ်သွားကြတယ် ငြိမ်... လို့။ တွမ် က အန်တီပေါလီ အကြောင်း တွေးနေမိတယ်။ ဂျိုး က သူ့အမေအကြောင်း...၊ ဟပ်ကံ က စိန့်ပီတာစဘတ်မြို့အကြောင်း (အသီးသီး) တွေး(နေ)မိကြတယ်။ သူတို့ ပါးစပ်က ဘာစကား တစ်ခွန်းမှ ထွက်မလာကြတော့ပါဘူး။

ရုတ်တရက် ဆိုသလို ကျယ်လောင်တဲ့ အသံကြီး တစ်ခု ကို ကြားရတယ်။

“ဝုန်း!”

ကောင်လေးတွေဟာ ကမ်းခြေကို အပြေးသွားကြ တယ်။ မီးသင်္ဘော တစ်စီးက (သူတို့နဲ့) တစ်မိုင်လောက် အကွာက မြစ်ရေပြင်ပေါ်မှာ၊ ခုန အသံက မီးသင်္ဘောမှာ တပ်ဆင်ထားတဲ့ အမြောက်ကြီးရဲ့အသံ၊ သင်္ဘောပေါ်မှာ လည်း လူတွေက အများကြီး၊ မြစ်ပြင်ပေါ်မှာ လှေကလေးတွေလည်းရှိတယ်။

“ဝုန်း!”

“တစ်ယောက်ယောက်သေလို့... ကွ့” လို့ တွမ် က ပြောလိုက်တယ်။ “တစ်ယောက်ယောက်တော့ မြစ် ထဲမှာ ရေနစ်ပြီး သေပြီ...ကွ့”

'Yes, that's right,' said Huck. 'They fire the gun over the water. Then the dead body comes to the top of the water. I remember! Bill Turner was drowned last year. They fired the gun then!

'Who has drowned this year?' asked Joe.

Suddenly, Tom knew. 'It's us!' he shouted. 'We're drowned!'

This was very exciting news. Tom, Huck and Joe were very pleased. People were looking for the boys' bodies. They were important people now.

But in the evening, the boys were sad. They were very quiet.

ဟပ်ကံ... က “အေး... ဟုတ်တယ်ကွ၊ သူတို့က ရေပေါ်ကနေ... သေနတ်နဲ့ ပစ်လိုက်တော့... သေနတ်တဲ့ အလောင်းကောင်က ရေထဲကနေ ပေါ်လာတာပေါ့...၊ ငါ မှတ်မိသေးတယ်...၊ ဘောင်တန်နာ... မနှစ်က ရေနစ်သေတယ်၊ အဲဒီတုန်းကလည်း သေနတ်နဲ့ ပစ်တယ်။”

“ဒီနှစ်... ဘယ်သူ ရေနစ်သေပြန်ပြီလဲ...?” လို့ ဂျိုး က မေးလိုက်တယ်။

ရုတ်တရက် ချက်ချင်းပဲ တွမ် က သဘောပေါက် သွားတယ်။ “ဟ... အဲဒါ ဒို့ပေါ့ဟ၊” လို့ အော်လိုက် တယ်။ “ဒို့တွေ ရေနစ်သေတာလေ...”

ဒါ သိပ်စိတ်လှုပ်ရှားဖို့ ကောင်းတဲ့ သတင်းပါ။ တွမ်၊ ဟပ်ကံ နဲ့ ဂျိုး တို့က သိပ်ကို ကျေနပ်သွားကြ တယ်။ လူတွေက သူငယ်လေးတွေရဲ့ ရုပ်အလောင်း တွေကို ရှာနေကြတယ်။ သူတို့ဟာ... အခုဆိုရင် အရေးပါတဲ့လူတွေပေါ့...။

ဒါပေမယ့်... ညနေကျတော့ သူငယ်လေးတွေဟာ စိတ် မချမ်းမသာဖြစ်ကြပြန်ရော၊ သူတို့ဟာ စကား မပြောဘဲ... ငြိမ်နေကြတယ်၊ နှုတ်ဆိတ်နေကြတယ်။

At last, Joe spoke. 'Let's go home,' he said quietly. 'It's boring here.'

'Go home, then!' said Tom angrily.

'I'm going,' said Joe.

He stood up.

'We're staying, aren't we, Huck?' said Tom.

Huck looked at Tom. 'Oh, Tom,' he said. 'I want to go too. I'm bored too. Let's all go.'

'I won't go,' said Tom. 'You two can go. I'm staying.'

နောက်ဆုံးကျတော့ ဂျိုးက “အိမ်ပြန်ကြစို့ကွာ... ဒီမှာ ပျင်းဖို့ကောင်းတယ်ကွာ” လို့ တိုးတိုးတိတ်တိတ် ပြောလိုက်တယ်။

“အိမ်ပြန်မယ်... ဟုတ်လား?” တွမ်က ဒေါသ တကြီး မေးလိုက်တယ်။

“ငါ ပြန်တော့မယ်ကွာ...” လို့ ဂျိုးက ပြော လိုက်တယ်။

သူက ထ ရပ် လိုက်တယ်။

“ဒို့တော့ (ဒီမှာပဲ) ဆက်နေမယ်မဟုတ်လား... ဟပ်က်” လို့ တွမ် က မေးလိုက်တယ်။

ဟပ်က် က တွမ်ကို ကြည့်လိုက်တယ်။ “တွမ်... ငါလည်းပြန်သွားချင်တယ်ကွာ...၊ ငါလည်းပျင်းတာပဲ ကွ...၊ ဒို့ အားလုံး သွားကြပါစို့ကွာ...”

“ငါတော့ မသွားဘူး... မင်းတို့နှစ်ယောက် သွားချင် သွားနိုင်တယ်...၊ ငါတော့ (ဒီမှာပဲ) ဆက်နေ မယ်...”

Huck and Joe started to walk away.

Suddenly, Tom had a wonderful idea. 'Wait! Wait!' he shouted. 'I want to tell you something.'

Joe and Huck ran back and Tom told them his idea.

Huck and Joe did not go home that evening.

The next day, the pirates went swimming again. They caught some fish and they climbed some trees. And they looked for buried treasure.

In the evening, they had a big meal of fish and meat. Then they fell asleep.

ဟပ်ကံ နဲ့ ဂျိုး (ထပြီး) ထွက်ခွါသွားပါတယ်။
ရုတ်တရက် ချက်ချင်း တွမ်မှာ သိပ်ကောင်းတဲ့
အကြံတစ်ခု ရသွားတယ်။ သူက အော်ခေါ်လိုက်တယ်။
“ဟေ့ကောင်တွေ... နေဦး...ကွ၊ နေဦး... မင်းတို့ကို
စကားနည်းနည်းပြောချင်တယ်”

ဂျိုး နဲ့ ဟပ်ကံ ပြန်ပြေးလာတော့ တွမ်က
သူတို့ကို သူ့စိတ်ကူး၊ သူ့ အယူအဆကို ပြောပြ
တယ်။

ဟပ်ကံ နဲ့ ဂျိုး တို့ အဲဒီနေ့က အိမ်မပြန်ကြ
တော့ပါဘူး။

နောက်တစ်နေ့မှာ... ပင်လယ်ခါးပြွေဟာ
ရေသွားကူးကြပြန်ပါတယ်။ သူတို့ ငါးတွေကို ဖမ်းတယ်။
သစ်ပင်တွေကို တက်တယ်။ ပြီးတော့ မြေကြီးထဲမှာ
မြှုပ်နှံထားတဲ့ ရတနာတွေကို ရှာတယ်။

ညနေကျတော့ အမဲသား ငါး ဟင်းလျာနဲ့ စားပွဲ
ကြီး(ခင်းကျင်း) စားသောက်ကြတယ်။ ပြီးတော့ သူတို့
အိပ်ပျော်သွားကြပါတယ်။

10

A Funeral and a Trial

It was very quiet in St Petersburg. The church was full of people. They were waiting quietly. Some people were crying. Everybody was wearing black clothes. They had come to the church for a funeral. It was the funeral of the three drowned boys - Tom, Joe and Huck.

Aunt Polly arrived at the church with Mr and Mrs Harper.

အခန်း - ၁၀

ဈာပနအခမ်းအနားနဲ့ တရားခွင့်

စိန့်ပီတာစဘတ်မြို့မှာ တိတ်ဆိတ် ငြိမ်သက်နေကြပါတယ်။ ဘုရားရှိခိုးကျောင်းမှာတော့ လူတွေနဲ့ အပြည့်။ သူတို့တွေ... တိတ်တိတ်ဆိတ်ဆိတ်နဲ့ စောင့်ဆိုင်းနေကြပါတယ်။ အချို့လူတွေက ငိုနေကြတယ်။ လူတိုင်းလူတိုင်း (ဝမ်းနည်းခြင်း အထိမ်းအမှတ်) အဝတ်နက်တွေ ဝတ်ဆင်ထားကြတယ်။ သူတို့တွေဟာ ဈာပန အခမ်းအနားတစ်ခုအတွက် ဘုရားရှိခိုးကျောင်းကို လာကြတာပါ။ ရေနစ်သေတဲ့ တွမ်၊ ဂျိုး နဲ့ ဟပ်ကံ တို့သုံးယောက်ရဲ့ ဈာပနအခမ်းအနားပါ။

အန်တီပေါ်လီ က မိစ္ဆတာ ဟာပါ တို့ ဇနီးမောင်နှံနဲ့အတူ ဘုရားရှိခိုးကျောင်းကို ရောက်လာကြပါတယ်။

The funeral started. The minister stood at the front of the church. The people stood up and they sang a hymn. Then the people sat down and the minister talked about the boys. Tom, Joe and Huck were good boys. They were clean and tidy. They behaved well. They helped their families and their school friends.

The people of St Petersburg remembered these good, helpful boys. Soon, everybody was crying. The minister was crying too!

ဈာပနအခမ်းအနားကို စတင်ကျင်းပပါတယ်။ ဘုန်းတော်ကြီးက ဘုရားရှိခိုးကျောင်းရဲ့ ရှေ့ဘက်မှာ ရပ်(နေ)ပါတယ်။ လူတွေက မတ်တပ်ရပ်ပြီး ဓမ္မတေးတွေကို သီဆို(နေ)ကြတယ်။ အဲဒီနောက် လူတွေက ထိုင်ချလိုက်တော့... ဘုန်းတော်ကြီးက သူငယ်လေးတွေ အကြောင်းပြောတယ်။ တွမ်... ဂျိုး... နဲ့ ဟပ်ကဲ တို့ဟာ လူကောင်း ကလေးတွေဖြစ်ကြပါတယ်။ သူတို့လေးတွေဟာ သန့်ရှင်း သပ်ရပ်ကြသူကလေးတွေ(လည်း) ဖြစ်ကြပါတယ်။ သူတို့တွေဟာ ကောင်းစွာ ကျင့်ကြံ ပြုမူနေထိုင်ပြီး သူတို့ရဲ့ မိသားစုတွေ... သူတို့ရဲ့ ကျောင်းနေဘက် သူငယ်ချင်းတွေကို ကူညီခဲ့ကြပါတယ်။

စိန့်ပီတာစဘတ်က လူတွေဟာ ဒီ ကူညီတတ်တဲ့ လူကောင်းလေးတွေကို သတိရကြပါတယ်။ မကြာခင် လူတိုင်းလူတိုင်း ဝိုကြွေး(နေ)ကြပါတယ်။ ဘုန်းတော်ကြီးလည်း ဝိုကြွေးပါတယ်။

Suddenly, there was a noise. The minister looked towards the back of the church. He was very surprised. His mouth opened. He could not speak. People stood up. They turned round.

The three dead boys walked along the aisle. Tom was first. Joe followed him. Huck was last. They had come to their own funeral! This was Tom's 'wonderful idea'.

Aunt Polly grabbed Tom, and the Harpers grabbed Joe. They kissed them and held them. Everybody in the church was talking. Huck wanted to run away. But Tom grabbed Huck.

ရတ်တရက်ဆိုသလို ဆူဆူညူညူအသံကြီး ထွက်ပေါ်လာပါတယ်။ ဘုန်းတော်ကြီးက ဘုရားရှိခိုးကျောင်းရဲ့ နောက်ဘက်ဆီကို လှမ်းကြည့်လိုက်ပါတယ်။ သူ သိပ်ကို အံ့ဩသွားရပါတယ်။ ပါးစပ်ကြီးအဟောင်းသားနဲ့၊ စကား မပြောနိုင်တော့ပါဘူး။ လူတွေကလည်း မတ်တပ်ထရပ်လိုက်ပြီး လှည့်ကြည့်လိုက်ကြပါတယ်။

သေသွားတဲ့သူငယ်သုံးယောက်ဟာ မင်းလမ်းတစ်လျှောက် လမ်းလျှောက်ပြီး လာကြပါတယ်။ တွမ်က ပထမ...၊ ဂျိုးက သူ့နောက်က...၊ ဟပ်က နောက်ဆုံး...။ သူတို့က သူတို့ရဲ့ ဈာပနအခမ်းအနားကို တက်ရောက်ဖို့လာကြတာလေ...၊ ဒါကတော့ တွမ် ရဲ့ အံ့ဩဖွယ်ကောင်းတဲ့ (ကောင်းမြတ်တဲ့) စိတ်ကူးပေါ့။

အန်တီပေါလီ က တွမ် ကို ဆွဲယူလိုက်ပါတယ်။ ဟာပါ မိသားစုတွေကလည်း ဂျိုးကို ဆွဲယူပါတယ်။ သူတို့တွေက တွမ်နဲ့ ဂျိုးကို ပွေဖက်နမ်းရှုပ်ကြပါတယ်။ ဘုရားရှိခိုးကျောင်းထဲမှာရှိတဲ့ လူတွေက (အချင်းချင်း) စကားစမြည်ပြောဆိုနေကြပါတယ်။ ဟပ်က ကထွက်ပြေးချင်စိတ်ပေါက်တယ်။ ဒါပေမယ့် တွမ် က ဟပ်က ကို ဖမ်းဆွဲထားလိုက်တယ်။

'Aunt Polly, Huck's here too!' Tom said.

'Yes, dear!' said Aunt Polly. 'I'm very happy to see Huck.' And she grabbed Huck and kissed him.

Huck was not happy. He did not like people kissing him. But Tom was very happy. This was the best day of his life!

The next morning, Muff Potter's trial started. Tom and Huck waited outside the courtroom all day. And on the second day of the trial, they waited again. People came out of the courtroom and they talked to each other. Huck and Tom listened. The boys were very worried. Everybody said the same things-

“အန်တီပေါလီ... ဟပ်ကံ လည်းပဲ ဒီမှာလေ...”

လို့ တွမ် က ပြောတော့ အန်တီပေါလီက

“ဟုတ်ပါ... ကလေးရယ်၊ မင်းကို တွေ့ရတာ ဝမ်းသာပါတယ်၊” လို့ ပြောပြီး အန်တီပေါလီ က ဟပ်ကံ ကို ပွေ့ဖက်မွှေးကြူ နှုတ်ဆက်ပါတယ်။

ဟပ်ကံ က စိတ်မချမ်းသာပါဘူး...၊ သူ့ကို သူတွေက နမ်းတာကို သူက သဘောမကျပါဘူး၊ ဒါပေမယ့် တွမ် ကတော့ သိပ်ပျော်ပါတယ်။ ဒီနေ့ဟာ သူ့ဘဝမှာ အကောင်းဆုံးနေ့ တစ်နေ့ပေါ့။

နောက်တစ်နေ့ နံနက်မှာ မတ်ဖ် ပေါတာ ကို စစ်ဆေးမယ့် တရားခွင်ကို စတင်ပါတယ်။ မတ်ဖ် ပေါတာ ရဲ့အမှုကို စတင်စစ်ဆေးပါတယ်။ တွမ် နဲ့ ဟပ်ကံ က တရားရုံး အပြင်ကနေ တစ်နေ့လုံး ခောင့်ဆိုင်းနေပါတယ်။ အမှုစစ်တဲ့ ဒုတိယနေ့မှာလည်း သူတို့ ထပ်မံ ခောင့်ဆိုင်းပြန်ပါတယ်။ လူတွေက တရားရုံး ထဲက ထွက်လာကြပြီး (အမှုနဲ့ ပတ်သက်လို့) တစ်ယောက်နဲ့ တစ်ယောက်ပြောဆိုလာကြပါတယ်။ ဟပ်ကံ နဲ့ တွမ် က သူတို့ပြောတာကို နားထောင် ကြတယ်။ သူတို့ သိပ်စိုးရိမ်သွားကြတယ်။ လူတိုင်း တညီတည်း ပြောတဲ့စကား က

The trial was going to end on the third day.

Judge Thatcher believed Injun Joe's story.

Muff Potter was guilty of murder.

Muff Potter was going to be hanged!

After the second day of the trial, Tom came home very late. Aunt Polly was in bed. Tom climbed into the house through a window. He was very excited and he could not sleep. Where had he been?

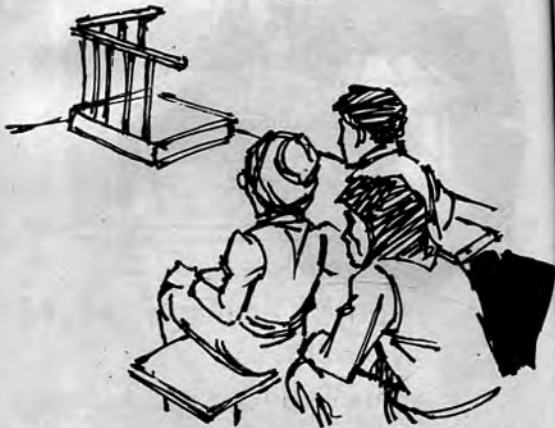
တတိယနေ့မှာ အမှုပြီးလိမ့်မယ်။

တရားသူကြီး သက်ချာက အင်ဂျန်ဂျိုး ပြောတာကိုယုံတယ်။

မတ်ဖ်ပေါတာ ဟာ လူသတ်မှုနဲ့ အပြစ် ရှိတယ်။

မတ်ဖ်ပေါတာ ကို ကြိုးပေးသတ်တော့မယ်။

ဒုတိယနေ့ အမှုစစ်ပြီးတဲ့နောက်... တွမ် အိမ် ပြန်တာ သိပ်နောက်ကျတယ်။ အန်တီပေါလီ က အိပ်နေပြီ၊ ပြတင်းပေါက်ကတစ်ဆင့် အိမ်ထဲကို ကျော် တက်ပြီး ဝင်ရတယ်။ သူ သိပ်ကို စိတ်လှုပ်ရှားနေပြီး အိပ်လိုလည်း မပျော်ပါဘူး...၊ ဘယ်ကိုများ သူ ရောက်ခဲ့ ပါလိမ့်...?

On the third day, Tom and Huck sat inside the courtroom. It was full of people. Injun Joe looked at Muff Potter. Muff Potter was very frightened. Injun Joe was quiet.

Judge Thatcher arrived. Each witness came to the front of the courtroom.

'I was near the river. I saw Muff Potter,' said the first witness. 'He was washing his hands. There was blood on his hands. He saw me and he ran away.'

'I have no questions to ask,' said Muff's lawyer.

အမှုစစ်တဲ့ တတိယနေ့မှာတော့ တွမ် နဲ့ ဟပ်ကဲ က (အမှုစစ်မယ့်) တရားခွင်ရုံးခန်းထဲမှာ ထိုင်(နေ)ကြပါတယ်။ အခန်းထဲမှာတော့ လူတွေနဲ့ပြည့်နေပါတယ်။ အင်ဂျန်ဂျိုး က မတ်ဖ်ပေါတာ ကို ကြည့်လိုက်တယ်။ မတ်ဖ်ပေါတာ က သိပ်ကို ကြောက်ရွံ့နေပါတယ်။ အင်ဂျန်ဂျိုး ကတော့ ငြိမ်...လို့ အေးအေးဆေးဆေး ပါပဲ။

တရားသူကြီး သက်ချာ ရောက်လာပါတယ်။ သက်သေတစ်ယောက်ချင်း ရုံးတော်ရှေ့ ထွက်လာပြီး၊ အစစ်ဆေးခံပါတယ်။

ပထမသက်သေက... "မြစ်နားမှာ ကျွန်တော် ရှိနေတုန်း မတ်ဖ်ပေါတာ ကို မြင်ပါတယ်။ သူက သူ့လက်တွေကို ဆေးနေပါတယ်။ သူ့လက်မှာ သွေးတွေ စွန်းနေပါတယ်။ သူက ကျွန်တော့်ကို မြင်တော့ ထွက် ပြေးသွားပါတယ်..."

"မေးစရာ မေးခွန်း မရှိပါဘူး" လို့ မတ်ဖ်ရဲ့ ရှေ့နေ က ပြောလိုက်တယ်။

'I found the knife in the graveyard,' said the second witness. 'The knife was near the doctor's body.'

'I have no questions to ask,' said Muff's lawyer.

'The knife belongs to Muff Potter,' said the third witness.

'I have no questions to ask,' said Muff's lawyer.

The people of St Petersburg were angry. The lawyer was not asking any questions. Did he want Muff Potter to die?

Then Muff's lawyer stood up and spoke to the judge.

ဒုတိယသက်သေက “(ဒီ) ခါးကို သင်္ချိုင်းကုန်းထဲမှာ ကျွန်တော်တွေ့ခဲ့ပါတယ်။ အဲဒီ ခါးက (သေသွားတဲ့) ဆရာဝန်ရဲ့ အလောင်းနားမှာပါ...”

“မေးစရာ မေးခွန်းမရှိပါဘူး...” လို့ မတ်ဖ်ရဲ့ ရှေ့နေက ပြောလိုက်တယ်။

တတိယသက်သေက... “ဒီခါးဟာ မတ်ဖ်ပေါတာပိုင်တဲ့ (မတ်ဖ်ပေါတာ ကိုင်ဆောင်တဲ့) ခါးပါ...”

“မေးစရာ မေးခွန်းမရှိပါဘူး...” လို့ မတ်ဖ်ရဲ့ ရှေ့နေက ပြောလိုက်တယ်။

စိန့်ပီတာစဘတ် က လူတွေက ဒေါသထွက်တာပေါ့...။ ရှေ့နေက ဘာမေးခွန်းမှလည်း မမေးဘူး။ သူက မတ်ဖ်ပေါတာ ကို သေစေချင်နေတာလား...?

အဲဒီနောက် မတ်ဖ် ရဲ့ ရှေ့နေ က မတ်တပ်ထပြီး တရားသူကြီးကို လျှောက်လဲတယ်။

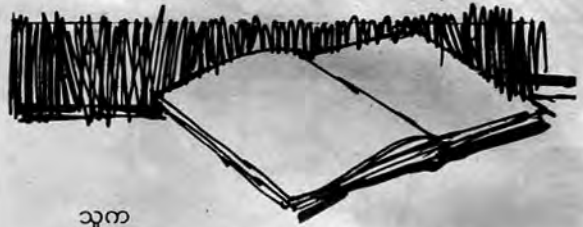

'Judge Thatcher,' he said. 'At the beginning of the trial, you asked Mr Potter to tell the truth. He pleaded Guilty. Guilty of murder. He was drunk at the time of the murder. He cannot remember the murder. But he pleaded Guilty.'

'Now - he does not plead Guilty,' said the lawyer. 'He pleads Not Guilty. There is another witness - Tom Sawyer.'

Everybody in the courtroom was surprised. Everybody looked at Tom. He walked to the front of the courtroom.

သူက

“တရားသူကြီးမင်း ခင်ဗျာ... အမှုစတင် စစ်ဆေးစဉ်က တရားသူကြီးမင်းက မစ္စတာ ပေါတာ (သို့) အမှန်တရားကို ပြောဆိုဖို့ အမိန့်ရှိခဲ့ပါတယ်။ သူကလည်း အပြစ်ရှိကြောင်း လျှောက်ထားဝန်ခံခဲ့ပါတယ်။ လူသတ်မှုနဲ့ အပြစ်ရှိကြောင်း...ပါ။ လူသတ်မှု ဖြစ်ပွားတဲ့ အချိန်က သူဟာ အရက်တွေမူးနေပါတယ်။ သူဟာ လူသတ်မှုကို မှတ်မိနိုင်စွမ်း မရှိပါဘူး... မမှတ်မိပါဘူး၊ ဒါပေမယ့် အပြစ်ရှိကြောင်း လျှောက်ထားဝန်ခံခဲ့ပါတယ်”

“အခုတော့ အပြစ်ရှိကြောင်း ဝန်ခံမှာ မဟုတ်တော့ပါဘူး ခင်ဗျာ၊ သူ့မှာ အပြစ်မရှိကြောင်း လျှောက်ထားမှာ ဖြစ်ပါတယ်။ အခြား သက်သေတစ်ယောက် ရှိနေပါပြီ၊ တွမ်ဆောယား ပါ။”

တရားရုံးအတွင်း ရှိနေတဲ့ လူတိုင်း အံ့အားသင့်ကြရပါတယ်။ လူတိုင်းက တွမ် ကို ကြည့်လိုက်ကြတယ်။ သူက တရားရုံးရဲ့ ရှေ့ဘက်ကိုထွက်လာပါတယ်။

'Tom Sawyer, where were you at the midnight on the seventeenth of June?' asked Muff's lawyer.

Tom was very frightened. Injun Joe was looking at him.

'I was in the graveyard,' said Tom quietly.

'Speak louder, please, Tom,' said the lawyer. 'Don't be frightened.'

'I was in the graveyard,' said Tom loudly.

Injun Joe smiled. It was a terrible smile.

'Were you near Hoss Williams' grave?' asked the lawyer.

'Yes, sir,' replied Tom.

မတ်စ် ရဲ့ ရှေ့နေက... “တွမ်... ဆောယား... ဇွန်လ (၁၇)ရက်နေ့ည သန်းခေါင်ယံ အချိန်က မင်း တယ်မှာရှိသလဲ...?”

တွမ် က သိပ်ကို ကြောက်ရွံ့မိပါတယ်။ အင်ဂျန် ရှီး က သူ့ကို ကြည့်နေပါတယ်။

တွမ် က တိတ်တိတ်ကလေး ဖြေလိုက်ပါတယ်။ “(အဲဒီ အချိန်က) ကျွန်တော် သင်္ချိုင်းကုန်းမှာရှိပါတယ်”

“ကျေးဇူးပြုပြီး ကျယ်ကျယ်လေး ပြောပါ... တွမ်... မကြောက်ပါနဲ့...” လို့ ရှေ့နေကပြောလိုက် တယ်။

“ကျွန်တော် သင်္ချိုင်းကုန်းမှာ ရှိပါတယ်” လို့ တွမ် က ကျယ်ကျယ်လေး ပြောလိုက်တယ်။

အင်ဂျန်ရှီး က ပြုံးလိုက်တယ်။ ကြောက်စရာ ကောင်းလှတဲ့ အပြုံးမျိုးပေါ့။

“မင်းက ဟိုစ် ဝီလျံရဲ့ မြေပုံနားမှာလား?” လို့ ရှေ့နေက မေးလိုက်တော့...

“ဟုတ်ပါတယ်... ခင်ဗျ” လို့ တွမ် က ဖြေ လိုက် တယ်။

'Were you hiding?' asked the lawyer.

'Yes, sir. I was hiding behind a tree,' said Tom.

'Was anybody with you?'

'Yes, sir. I was with—'

'Don't tell me his name, Tom,' said the lawyer. 'I will talk to your friend soon. Did you have anything with you?'

'Yes, sir. A cat, sir. A dead cat,' Tom replied.

Some people laughed. But Injun Joe did not laugh.

The lawyer spoke to Judge Thatcher. 'Tom was in the graveyard,' he said. 'We can show the body of this cat to the court.'

“မင်းက ပုန်းနေတာလား?” လို့ ရှေ့နေက မေးတယ်။ တွမ် က

“ဟုတ်ကဲ့... ခင်ဗျ... ကျွန်တော်က သစ်ပင် တစ်ပင်ရဲ့ နောက်ဘက်မှာ ပုန်းနေတာ ဗျ...”

“မင်းနဲ့ အတူ အခြားတစ်ယောက်ယောက်ကော ရှိသလား?”

“ဟုတ်ကဲ့... ခင်ဗျ၊ ကျွန်တော်နဲ့အတူ—”

“ငါ့ကို... သူ့နာမည် မပြောနဲ့ တွမ်၊ မင်း သူငယ်ချင်း ကိုလည်း ငါက ခဏကြာရင် မေးမြန်းပြောဆိုမှာမို့ပါ။ မင်းတို့နဲ့အတူ... တစ်ခုခုများ ပါသွားသေးသလား?”

“ဟုတ်ကဲ့... ပါပါတယ်...၊ ကြောင်တစ်ကောင်... ကြောင်သေ တစ်ကောင်ခင်ဗျ...” လို့ တွမ် က ပြန် ပြောပါတယ်။

လူအချို့က ရယ်ကြတယ်၊ ဒါပေမယ့် အင်ဂျန် ဂျီး က မရယ်ပါဘူး။

ရှေ့နေက တရားသူကြီးသို့ လျှောက်ထားပြောဆို တယ်။ “တွမ် က သင်္ချိုင်းကုန်းမှာ ရောက်ရှိနေ ခဲ့ပါတယ်၊ ကြောင်အသေကောင်ကို ရုံးတော်သို့ သက်သေအဖြစ် တင်သွင်းနိုင်ပါတယ်”

The lawyer spoke to Tom again. 'Now, Tom,' he said. 'What did you see in the graveyard? Tell everybody.'

Tom started to talk. It was very quiet in the courtroom. Everybody was listening to Tom's story.

At last, he said, '-and the doctor hit Muff Potter with the piece of wood. Muff fell down. Then Injun Joe pushed the knife into the doctor's-'

Suddenly, Injun Joe jumped up. He ran to a window. Some men tried to stop him. CRASH! Injun Joe broke the glass. He jumped out of the window and he ran away.

ရှေ့နေက တွမ် ကို ထပ်ပြီး ပြောလိုက်တယ်။
 “ကဲ... တွမ်... သင်္ချိုင်းကုန်းမှာ မင်း ဘာတွေ တွေ့ခဲ့
 မြင်ခဲ့သလဲ? လူတိုင်းကို ပြောပြလိုက်ပါ...”

တွမ် က စတင်ပြောကြားပါတယ်။ တရားခွင်
 ရုံးခန်းထဲမှာ သိပ်ကို တိတ်ဆိတ်ငြိမ်သက်လို့နေပါတယ်။
 လူတိုင်းက တွမ် ပြောပြတဲ့ အဖြစ်အပျက် ဇာတ်လမ်းကို
 နားထောင်နေကြပါတယ်။

နောက်ဆုံးကျတော့... သူက ပြောလိုက်တယ်။
 “ဆရာဝန် က မတ်ဖ် ပေါတာ ကို သစ်သားစနဲ့
 ရိုက်ချလိုက်တော့... မတ်ဖ် လဲကျသွားတယ်။ အဲဒီ
 နောက် အင်ဂျွန်ဂျိုး က ဆရာဝန်ရဲ့ ခန္ဓာကိုယ်ထဲကို
 ခါးနဲ့ ထိုး... သွင်း...”

(တွမ်ရဲ့ စကားမဆုံးမီ) ရုတ်တရက် ချက်ချင်း...
 အင်ဂျွန်ဂျိုး က (ထိုင်နေရာကနေ) ခုန်ထ လိုက်တယ်။
 ပြတင်းပေါက် တစ်ခုဆီကို ပြေးတယ်။ လူအချို့က
 သူ့ကို ဟန့်တားနိုင်ဖို့ ကြိုးစားတယ်။ အင်ဂျွန်ဂျိုး
 က မှန်တံခါး ကို ခွမ်း ကနဲ ရိုက်ခွဲလိုက်တယ်။
 (အဲဒီနောက်) ပြတင်းပေါက်က ခုန်ချပြီး ထွက်ပြေး
 သွားပါတယ်။

11

Buried Treasure

After Muff Potter's trial, everybody in St Petersburg talked about Tom. Judge Thatcher spoke to him.

'You are a fine young man, Tom,' he said.

And Becky smiled and said, 'Let's be friends again, Tom. It's my birthday on Saturday. I'm going to have a picnic at McDougal's Caves. All my friends are going to come. Will you come to the picnic?'

'Oh, yes,' said Tom. He was very happy.

အစဉ် - ၁၁

မြုပ်နှံထားသော ရတနာ

မတ်စ် ပေါတာ ရဲ့ အမှုကို စစ်ပြီးတဲ့နောက်...
စိန့်ပီတာစဘတ်မှာ ရှိတဲ့ လူတိုင်း တွမ် အကြောင်း
ပြော(နေ)ကြပါတယ်။ တရားသူကြီး သက်ချာ
(ကိုယ်တိုင်)က တွမ် ကို စကားစမြည်ပြောတယ်။

“မင်းတော်တော် တော်တဲ့ သူငယ်ပဲ... တွမ်”
လို့ သူက ပြောပါတယ်။

ဘက်ကီကလည်း သူ့ကိုပြုံးပြပြီး ပြောပါတယ်။
“ဒို့တွေ နောက်တစ်ခါ ထပ်ပြီး မိတ်ဆွေတွေဖြစ်ကြတာ
ပေါ့...တွမ်၊ စနေနေ့ ကျရင် ငါ့ မွေးနေ့...၊ မတ်စ်
ဒေါက်ဂယ်လ်ဂူတွေမှာ ပျော်ပွဲစားထွက်မလို့...၊ ငါ
သူငယ်ချင်း အားလုံးလည်း လာလိမ့်မယ်၊ နင်...
ပျော်ပွဲစားကို လာမယ်မဟုတ်လား...ဟင်...?”

“အို... လာမှာပေါ့ဟ...” လို့ တွမ် က ပြော
လိုက်တယ်။ သူ သိပ်ပြီး ပျော်ရပါတယ်။

The next day, Tom met Huck.

'We didn't find any buried treasure on Jackson's Island,' Tom said. 'I want to find some buried treasure. Will you come with me?'

'Where shall we look for it?' asked Huck.

'Let's look in the Haunted House,' said Tom.

They took two shovels, and they went to an old house near the town. All the boys in St Petersburg called it the Haunted House.

နောက်တစ်နေ့ ရောက်တော့ တွမ် က ဟပ်ကံကို တွေ့တယ်။

“ဒို့တွေ ဂျက်ကဆန်ကျွန်း မှာတုန်းက မြှုပ်နှံထားတဲ့ ရတနာတွေကို မတွေ့ဘူး။” လို့ တွမ် က ပြောတယ်။ “မြှုပ်နှံထားတဲ့ ရတနာတွေကို ရှာချင်တယ်ကွာ...။ မင်း... ငါနဲ့ လိုက်မလား?”

“ဘယ်နေရာမှာ ရှာမှာလဲ...?” လို့ ဟပ်ကံ က မေးတော့

“သရဲခြောက်တဲ့ အိမ်ကြီးမှာလေ...” လို့ တွမ်က ဖြေလိုက်တယ်။

သူတို့က ဂေါ်ပြားနှစ်ခုကို ယူပြီး၊ မြို့နားက အိမ်အို အိမ်ဟောင်းကြီး တစ်ဆောင်ဆီသွားကြတယ်။ မိန့်ပီတာစဘတ်မြို့မှာ ရှိတဲ့ ကောင်လေးတွေ အားလုံးကတော့ သရဲခြောက်တဲ့အိမ်ကြီးလို့ ခေါ်ကြတယ်။

The house was empty. The windows were broken and there were holes in the roof. The garden was untidy and the fence was broken.

At first, the boys were afraid. They did not want to go into the house. But it was a bright sunny day.

'There are no ghosts in the daytime,' said Tom.

Tom and Huck went quietly through the broken door. They walked round the empty rooms.

'Let's go upstairs,' said Huck.

အဲဒီအိမ်က အိမ်အလွတ်ကြီး (လူမနေဘူး)၊ ပြတင်းပေါက်တွေကကျိုးပဲ့နေပြီး၊ ခေါင်မိုးမှာလည်း အပေါက်တွေနဲ့၊ ခြံဝင်းကလည်း ဖရိုဖရဲ မသပ်မရပ်၊ ခြံစည်းရိုးတွေကလည်း ပျက်စီးနေပြီ။

ပထမတော့ ကောင်လေးတွေက ကြောက်တယ်။ အိမ်ထဲကို မဝင်ချင်ဘူး။ ဒါပေမယ့် ဒီနေ့က နေသာတဲ့ နေ့တစ်နေ့လေ။

“နေ့ဘက်ဆိုရင် သရဲတွေ မရှိပါဘူးကွာ” လို့ တွမ် က ပြောလိုက်တယ်။

တွမ် နဲ့ ဟပ်ကံ တို့ဟာ ကျိုးပဲ့နေတဲ့ တံခါးမကြီးကိုဖြတ်ပြီး အိမ်ထဲကို တိတ်တိတ်ကလေး ဝင်ခဲ့တယ်။ အခန်းလွတ်တွေကို လှည့်ပတ်ပြီး ကြည့် တယ်။

ဟပ်ကံ က “အပေါ်ထပ် တက်ကြည့်ရ အောင်ကွာ”

They put their shovels on the floor. Then they went up the broken stairs carefully. All the rooms upstairs were empty. The boys went back to the stairs. Suddenly, Tom heard a noise.

'Listen!' he said. 'There are ghosts downstairs!'

'Oh no!' said Huck. 'Let's run away!'

'We can't,' said Tom. 'The ghosts will see us! Come in here!'

The boys went into one of the upstairs rooms. There were many holes in the floor. Tom and Huck lay down on the floor. They looked through the holes. They could see the room below them.

သူတို့ ယူလာတဲ့ ဂေါ်ပြားတွေကို ကြမ်းပြင်ပေါ်ချ ထားလိုက်တယ်။ ပြီးတော့ ကျိုးပဲ့ နေတဲ့ လှေကားကနေ အပေါ်ထပ်ကို သတိထားပြီး တက်ခဲ့တယ်။ အပေါ် ထပ်ကအခန်းတွေ အားလုံးမှာလည်း ဘာမှမရှိဘူး။ ကောင်လေးတွေဟာ လှေကားဆီ ပြန်လာခဲ့တယ်။ တွမ် က အသံတစ်သံကို ရုတ်တရက်ကြားလိုက်တယ်။ သူက “နားထောင်စမ်း... အောက်ထပ်မှာ သရဲတွေ ရှိတယ်...” လို့ပြောလိုက်တော့... ဟပ်ကံ က

“အို... မဟုတ်တာကွာ... ဒို့တွေပြေးကြစို့ကွာ...”

“ပြေးလို့ ဘယ်ဖြစ်မလဲ... သရဲတွေက ဒို့ကို တွေ့သွားမှာပေါ့။ ဒီ အထဲ ဝင်နေစမ်းပါကွာ...”

ကောင်လေးတွေဟာ အပေါ်ထပ် အခန်းတွေထဲက တစ်ခန်းမှာ ဝင်ပုန်းနေကြပါတယ်။ အဲဒီ အိမ်ခန်းရဲ့ ကြမ်းပြင်မှာက အပေါက်တွေ အများကြီး၊ တွမ် နဲ့ ဟပ်ကံတို့ဟာ ကြမ်းပြင်ပေါ်မှာ ဝပ် ပြီး၊ အပေါက်တွေ ကတစ်ဆင့် ချောင်းကြည့်လိုက်ကြတယ်။ သူတို့ရဲ့ အောက်မှာရှိတဲ့ အခန်းကို ကောင်းကောင်းမြင်ရပါတယ်။

Two men came into the downstairs room.

One was a stranger. The other man was Injun Joe!

The two men were talking.

'I won't do it, Joe!' said the Stranger. 'The job is too dangerous.'

'It isn't dangerous!' said Injun Joe. 'We'll do the job soon. Then we'll go to Texas.'

'I want some of the money now,' said the Stranger. 'How much money is there?'

'Six hundred and fifty dollars,' replied Joe.

အောက်ထပ်က အခန်းထဲကို လူနှစ်ယောက် ဝင်လာကြတယ်။

တစ်ယောက်က (တစ်ခါမှ မမြင်ဘူးတဲ့) လူစိမ်း၊ အခြားတစ်ယောက်က အင်ဂျန်ဂျီးပါလား။ အဲဒီ လူ နှစ်ယောက်က စကားတွေပြောနေကြတယ်။

“အဲဒါတော့ ငါ မလုပ်ဘူး... ဂျီး၊ အလုပ်က သိပ် အန္တရာယ်များလွန်းတယ်” လို့ လူစိမ်းကြီးက ပြောလိုက်တယ်။

“အန္တရာယ်မများပါဘူးကွာ” လို့ ဂျီး က ပြန် ပြောလိုက်တယ်။ “မကြာခင်ဘဲ အလုပ် စ ကြမယ် ကွာ၊ အဲဒီနောက်... ဒို့... တက်ကဆပ် ကို သွားကြမယ်”

“ဟို ပိုက်ဆံတွေထဲက နေ နည်းနည်းလောက် လိုချင်တယ်ကွာ... အဲဒီအထဲမှာ ဘယ်လောက်... ရှိလဲ...?” လို့ လူစိမ်းကြီးက မေးလိုက်တယ်။

“ဒေါ်လာ ခြောက်ရာငါးဆယ်” လို့ဂျီးကပြန် ဖြေတယ်။

Six hundred and fifty dollars! Huck and Tom looked at each other. What a lot of money!

Injun Joe moved a stone in the floor and pulled out a bag. He took some dollars from the bag and he gave them to the Stranger.

'I'll bury the bag again,' Injun Joe said. 'I'll bury it in another place. Then nobody will find it.'

He started to dig in the floor with his knife. Suddenly, there was a noise. Injun Joe stopped digging. His knife had hit something.

Injun Joe saw the boy's shovels on the floor. 'Give me one of those shovels!' he said.

ဒေါ်လာ ခြောက်ရာငါးဆယ် ဆိုပါလား...!။
ဟပ်ကံ နဲ့ တွမ် တို့ တစ်ယောက်မျက်နှာ တစ်ယောက်
ကြည့်လိုက်ကြတယ်။ များလိုက်တဲ့... ပိုက်ဆံတွေ...

အင်ဂျွန်ဂျိုး က ကြမ်းပြင်က ကျောက်တုံးကြီး
တစ်တုံးကို ဆွဲဖယ်လိုက်ပြီး အိတ်ကြီးတစ်ခုကို ဆွဲထုတ်
လိုက်တယ်။ အိတ်ထဲက ဒေါ်လာ အချို့ကို ထုတ်ယူ
ပြီး လူစိမ်းကြီးကို ပေးလိုက်တယ်။

“ဒီ အိတ် ကို ပြန်မြှုပ်ထားလိုက်မယ်...အခြား
တစ်နေရာမှာ မြှုပ်ထားလိုက်မယ်၊ ဒါမှ ဘယ်သူမှ
မတွေ့မှာ...” လို့ **အင်ဂျွန်ဂျိုး**က ပြောလိုက်တယ်။

သူက သူ့ခါးနဲ့ ကြမ်းပြင်ကို စပြီး တူးဆွတော့
တာပါပဲ။ ရုတ်တရက်... အသံတစ်သံ ထွက်လာတယ်။

အင်ဂျွန်ဂျိုး က တူးတာကို ရပ်လိုက်တယ်။ သူ့
ခါးက တစ်ခုခုနဲ့ သွားထိတယ်...လေ။

အင်ဂျွန်ဂျိုး က ကြမ်းပြင်ပေါ်က ကောင်လေး
တွေရဲ့ဂေါ်ပြားတွေကိုတွေ့သွားတယ်။ “ငါ့ကိုဂေါ်ပြား
တစ်လက်... ပေးစမ်းကွာ...” လို့ သူက တောင်းလိုက်
တယ်။

The Stranger gave Injun Joe one of the shovels. Injun Joe dug in the floor again. He used the shovel. Then he lifted an old box out of the hole. He opened the box and put his hand inside it. He took some gold coins from the box!

There was buried treasure in the Haunted House! Tom and Huck were very excited!

'There are thousands of dollars in this box,' said the Stranger. 'Somebody stole this money from a bank. They buried the money here. Now we don't have to do that job.'

'Oh yes, we do,' said Injun Joe. 'I don't want money. I want revenge. And I want your help. Go home. I'll come and find you soon.'

လူစိမ်းကြီးက အင်ဂျန်ဂျိုး ကို ဂေါ်ပြားတစ်လက် ပေးလိုက်တယ်။ အင်ဂျန်ဂျိုး က ကြမ်းပြင်ကို ထပ်ပြီး တူးဆွတယ်။ ဂေါ်ပြားကို အသုံးပြုပြီးတော့ပေါ့...။ အဲဒီ နောက် တွင်းထဲကနေပြီး သေတ္တာ အဟောင်းကြီး တစ်လုံးကို ထုတ်ယူလိုက်တယ်။ သေတ္တာကို ဖွင့်ပြီး သူ့လက်ကို အထဲကို ထည့်လိုက်တယ်။ သေတ္တာထဲက ရွှေဒင်္ဂါး အချို့ကို နှိုက်ယူလိုက်တာလေ...

“ဒါတွေဟာ... သရဲ ခြောက်တဲ့ အိမ်ကြီးထဲမှာ မြုပ်နှံထားတဲ့ ရတနာတွေပါလား...!” တွမ် နဲ့ ဟပ်က် တို့ သိမ်ကို စိတ်လှုပ်ရှားကြရပါတယ်။

“ဒီ သေတ္တာထဲမှာ ရွှေဒင်္ဂါးတွေ ထောင်နဲ့ချီ ရှိနေတာပဲ...” “တစ်ယောက်ယောက်က ဒီ ပိုက်ဆံတွေ ကို ဘဏ်တိုက်ကနေ ခိုးလာပြီး ဒီမှာ လာ...မြုပ်ထား တာ...။ ဒါဆို... အခု... ဒို့တွေ ဟို အလုပ်ကို လုပ်ဖို့မလိုတော့...ဘူး...” လို့ လူစိမ်းကြီးကပြောတော့...

“ဟ... လုပ်ကို လုပ်ရမှာပေါ့...။ ငါ က ငွေ လိုချင်တာ မဟုတ်ဘူး၊ ငါက ကလဲ့စား ချေချင်တာ... ပြီးတော့ မင်းရဲ့ အကူအညီကိုလည်း လိုတယ်လေ...။ အိမ်ပြန်နှင့်ကွာ... ခဏကြာရင်... ငါ မင်းဆီကို လာတွေ့မယ်။”

“What are we going to do with this money?” asked the Stranger. He pointed to the gold coins.

‘I’ll take the money to the other place,’ replied Injun Joe. ‘It isn’t safe here. Those shovels are not ours. Somebody has been here. Let’s go.’

The two men left the house.

‘He’s taken the treasure,’ said Huck sadly. ‘Where is he going to bury it now?’

‘I don’t know,’ said Tom. ‘But I don’t want to follow them. I’m frightened.’

Tom was very worried. ‘Huck,’ he said. ‘Revenge! Injun Joe wants revenge. He’s going to get revenge on me! I spoke at the trial. Now he’s going to punish me!’

“ဒီ ပိုက်ဆံတွေကို ဒို့... ဘာလုပ်ကြမလဲ...?” လို့ လူစိမ်းကြီးက မေးရင်း... ရွှေဒင်္ဂါး တွေကို လက်ညှိုးထိုးပြီး ပြုလိုက်တယ်။

“အဲဒီ ပိုက်ဆံတွေကို အခြားတစ်နေရာ(သို့) ယူသွား ရမယ်လေ...၊ ဒီမှာက မလုံခြုံတော့ဘူး... ဟို ဂေါ်ပြားတွေက ဒို့...ဟာတွေမှမဟုတ်တာ...၊ တစ်ယောက်ယောက်...ဟောဒီနေရာကို ရောက်သွားပြီ...၊ ကဲ... သွားကြစို့ကွာ...” လို့ ရှိပြီး က ပြောလိုက်ပြီး...၊ လူနှစ်ယောက်ဟာ အိမ်ထဲကနေ ထွက်ခွာသွားခဲ့ကြ ပါတယ်။

“သူက... ရတနာတွေကို ယူသွားပြီ...” လို့ ဟပ်ကံ က ကြေကြေကွဲကွဲ ပြောလိုက်တယ် “အခု... သူက ဘယ်နေရာမှာ သွားပြီးမြှုပ်မှာလဲ...ကွ”

“ငါ (လည်း) မသိဘူး...၊ ဒါပေမယ့်... သူတို့ရဲ့ နောက်ကို ငါ... လိုက်မကြည့်ချင်ဘူးကွာ... ငါ ကြောက်တယ်ကွ” လို့ တွမ် က ပြောလိုက်တယ်။

တွမ် က သိပ်စိုးရိမ်သွားတယ်။ “ဟပ်ကံ... ကလဲ့စား!... တဲ့ကွ၊ အင်ဂျန်ဂျီး က ကလဲ့စားချေ ချင်တယ်... တဲ့၊ သူ က ငါ့ကို ကလဲ့စားချေတော့မှာ...၊ ငါက တရားခွင့်မှာ (သူ့အကြောင်းကို) ပြောခဲ့တယ် လေ...၊ အခု သူ က ငါ့ကို အပြစ်ပေးတော့မယ်”

12

The Picnic at the Caves

It was Saturday. It was the day of Becky's picnic at McDougal's Caves. The children of St Petersburg were going to the picnic.

Huck did not go. The mothers of St Petersburg did not ask Huck to go to picnics.

Tom was very happy. He was going to Becky's birthday picnic. He was not thinking about Injun Joe.

ဘာခန်း - ၁၂

ဂူထဲက ပျော်ပွဲစား

ဒီနေ့ စနေနေ့၊ မက် ဒေါက်ဂယ်လ် ဂူထဲမှာ ဘက်ကီ ရဲ့ ပျော်ပွဲစားထွက်မယ့်နေ့...။ မိန့်ပီတာ စဘတ်မှာ ရှိတဲ့ ကလေးတွေ... ပျော်ပွဲစားကို သွားကြမယ်လေ။

ဟပ်ကံ ကတော့ မသွားပါဘူး။ မိန့်ပီတာ စဘတ်မှာရှိတဲ့ မိခင်တွေက ဟပ်ကံ ကို ပျော်ပွဲစားသွားဖို့ မဖိတ်ကြဘူးလေ။

တွမ် ကတော့ သိပ်ကို ပျော်ပါတယ်။ သူက ဘက်ကီ ရဲ့ ပျော်ပွဲစားကို သွားမယ်...။ အင်ဂျန်ဂျီး အကြောင်းလည်း စဉ်းစားမနေတော့ဘူး။

At eleven o'clock, everybody got on an old steam-boat. They carried baskets of food and they laughed and sang. They were going down the river on the steamboat. Then they were going to walk to the caves.

No adults went with the children. The older children were taking care of the younger children.

The steamboat travelled along the river. It stopped beside a beach three miles away from the town. Behind the beach, there was a steep hill and a big forest.

မနက် ဆယ့်တစ်နာရီမှာတော့... မိသင်္ဘောကြီး ပေါ်ကို လူတိုင်း ရောက်နေပါပြီ။ သူတို့က အစားအသောက် (ထည့်ထားတဲ့) ခြင်းတောင်းကြီးတွေကို သယ်ဆောင်လာခဲ့ကြပါတယ်။ ပြီးတော့ သူတို့တွေဟာ ရယ်ကြမောကြ... သီချင်းတွေ ဆိုကြ... နဲ့။ သူတို့တွေက မြစ်ကို သင်္ဘောနဲ့ စုန်ဆင်းပြီး လာကြတယ်။ ပြီးတော့ ဂူတွေရှိတဲ့ဆီကို လမ်းလျှောက်ပြီး... သွားကြမယ်။

ကလေးတွေနဲ့အတူ... လူကြီးတွေ တစ်ယောက်မှ ပါ မလာပါဘူး။ (အသက်ကြီးတဲ့) ကလေးကြီး တွေက (အသက်ငယ်တဲ့) ကလေးလေးတွေကို စောင့်ရှောက် ထိန်းသိမ်းပြီး... လာကြတာ...။

မိသင်္ဘောကြီးက မြစ်ရိုးတစ်လျှောက် ခုတ်မောင်းလို့ လာပါတယ်။ မြို့နဲ့ သုံးမိုင်လောက် ဝေးတဲ့ ကမ်းခြေ နားရောက်တော့ ရပ်တန့် လိုက်ပါတယ်။ ကမ်းခြေရဲ့ နောက်ဘက်မှာတော့ မတ်စောက်တဲ့ တောင်ကုန်းလေးနဲ့ သစ်တောကြီး တစ်ခုရှိတယ်လေ။

Everybody got off the boat. The children opened the baskets of food. They ate and ate! After lunch, they were quiet for a short time.

Then somebody asked a question. 'Who wants to go into the caves?'

'Me!'

'Me!'

'Me!'

Everybody wanted to go into the caves.

They got candles and matches out of their baskets. Then they ran up the hill.

လူတိုင်း... သင်္ဘောပေါ်က ဆင်းကြတယ်။ ကလေးတွေက အစားအသောက်ခြင်းတောင်းတွေကို ဖွင့်ပြီး စားကြတယ်။ စားကြ သောက်ကြနဲ့... နေ့လယ် စာလည်း စားပြီးရော... ခဏလောက်...တော့ သူတို့ ငြိမ်သွားကြတာပေါ့။

အဲဒီနောက် တစ်ယောက်ယောက်က မေးလိုက်တယ် “ဂူထဲကို ဘယ်သူ ဝင်ချင်လဲ... ဟေ့...?”

“ငါ ဝင်မယ်”

“ငါ ဝင်မယ်”

“ငါ ဝင်မယ်”

ဂူထဲကို လူတိုင်း ဝင်ချင်ကြတယ်လေ။

သူတို့ရဲ့ ခြင်းတောင်းတွေထဲက ဖယောင်းတိုင်တွေ မီးခြစ်တွေကို ထုတ်ယူလိုက်ကြတယ်။ ပြီးတော့ သူတို့ တောင်ကုန်းပေါ်ကို ပြေးတက်သွားကြတယ်။

The entrance to McDougal's Caves was in the side of the hill. A long time ago, somebody had put a big wooden door in the entrance. One of the older boys opened the door and everybody went inside. Everybody was quiet. They looked at the sunshine and the green trees behind them. Then they looked at the darkness in front of them. McDougal's Caves were cold and dark and frightening!

Somebody lit a candle. There was light! But somebody else blew out the flame and it was dark again! A game started. People lit candles and other people blew them out. Everybody ran around. They laughed and they shouted.

မက် ဒေါက်ဂယ်လ် ဂူ ဝင်ပေါက်က တောင်ကုန်းဘက်မှာ ရှိတယ်။ ဟို လွန်ခဲ့တဲ့ အချိန် တော်တော်ကြာကြာကတည်းက...ဂူအဝင်ဝမှာ သစ်သား တံခါးကြီးတစ်ခု တပ်ထားတယ်။ အသက်ကြီးကြီး ယောက်ျားလေး တစ်ယောက်က တံခါးကို ဖွင့်ပေး လိုက်တော့...၊ လူတိုင်း အထဲကို ဝင်သွားကြတယ်။ လူတိုင်း ငြိမ်သက် တိတ်ဆိတ်သွားကြတယ်...၊ သူတို့ရဲ့ နောက်ဘက်မှာရှိတဲ့ နေရောင်ခြည်နဲ့ စိမ်းလန်းတဲ့ သစ်ပင်တွေကို ကြည့်လိုက်ကြတယ်။ မက် ဒေါက် ဂယ်လ် ဂူတွေဟာ အေးစက်မှောင်မည်းပြီး ကြောက်စရာ ကောင်းတယ်လေ...။

တစ်ယောက်ယောက်က ဖယောင်းတိုင် ထွန်းလိုက် တယ်။ အလင်းရောင် ရသွားတယ်။ ဒါပေမယ့်... (အခြား) တစ်ယောက်က ဖယောင်းတိုင်မီးကို မှုတ်လိုက် တော့... ပြန်မှောင်သွားပါတယ်။ (ပျော်ရွှင်ဖွယ်) ကစား ပွဲလေး တစ်ခုကို စတင်ကျင်းပကြတယ်။ ဖယောင်းတိုင် ထွန်းတဲ့ လူတွေက ထွန်း...၊ ထွန်းထားတဲ့ ဖယောင်း တိုင်တွေကို မှုတ်တဲ့လူတွေက မှုတ်...နဲ့။ လူတိုင်း လှည့်ပတ် ပြေးနေကြတယ်။ ရယ်ကြ မောကြ အော်ကြ ဟစ်ကြ နဲ့လေ...။

Soon the game finished and the children walked further into the caves. They all carried bright candles and they walked in a long line. The main path was narrow, and there were narrower paths to the right and to the left. There were lots of paths in McDougal's Caves. Some paths went round in circles and came back to the main path. And other paths went further and further into the hill. Nobody knew about all the paths in the caves.

'The steamboat bell will ring at seven o'clock,' shouted one of the older children. 'We have to go then. Everybody must come back to the entrance at seven o'clock.'

မကြာခင် ကစားပွဲလေး ပြီးသွားပြီး...၊ ကလေးတွေက ဂူထဲမှာ ရှေ့ဆက်ပြီး လျှောက်ကြတယ်။ သူတို့အားလုံး ဖယောင်းတိုင်တွေ မီးညှိ... တန်းစီပြီး ဝင်လာကြတာ... တသီတတန်းကြီး... အဝင်လမ်းမကြီးက ကျဉ်း...ကျဉ်းလာတယ်။ လမ်းမြှောင်လေးတွေက ယာဘက်နဲ့ ဘယ်ဘက်ကို ခွဲထွက်သွားကြတယ်။ မင်္ဂေါက်ဂယ်လ် ဂူထဲမှာ လမ်းတွေက အများကြီး...၊ အချို့လမ်းတွေက (ဝင်ဘာ) စက်ဝိုင်းလို လည်ပြီး မူလ လာရာ လမ်းမကြီးကို ပြန်ရောက်လာကြတယ်။ အခြားလမ်းတွေကတော့... တောင်ကုန်းထဲကို တိုးတိုးပြီး ဝင်သွားကြတယ်။ ဂူ ထဲက လမ်းတွေကို ဘယ်သူမှ မသိကြပါဘူး။

“မီး သင်္ဘော ခေါင်းလောင်းက ခုနစ်နာရီမှာ တီးမှာနော်” လို့ ကလေးကြီးတွေထဲက တစ်ယောက်က အော်ပြောလိုက်တယ်။ “ဒီ အချိန်ဆိုရင်... ဒို့(ပြန်)သွားရမယ်၊ လူတိုင်း... ခုနစ်နာရီမှာ အဝင်ဝကို ပြန်လာရမယ်...”

Tom and Becky left the other children. They took a basket of food and they took some candles. They went further into the caves together.

'Look, Becky,' said Tom. 'You can write your name on the wall. Use the smoke from your candle.'

They moved their candles. They wrote their names on a wall with the black smoke on a wall. Then they held their candles up high. They read other people's names on the rock walls.

They walked on and soon they came to a little waterfall. Water was falling from a hole in the rock.

တွမ် နဲ့ ဘက်ကီ က အခြားကလေးတွေကို ထားရစ်ခဲ့တယ်။ အစားအသောက် တစ်ခြင်းကို ယူတယ်။ ဖယောင်းတိုင် အချို့ကို ယူတယ်။ ဂူရဲ့ ရှေ့ဘက်ကို သူတို့ နှစ်ယောက်အတူတူ ဆက်သွားကြတယ်။

“ဒီမှာ... ကြည့်စမ်း ဘက်ကီ...” လို့ တွမ် ကပြောလိုက်တယ်။ “နင့် နာမည်ကို နံရံပေါ်မှာ ရေးလို့ ရတယ်။ ဖယောင်းတိုင်က မီးခိုးကို သုံးပြီးရေးကြည့်...”

သူတို့က ဖယောင်းတိုင်လေးတွေကို ဝှေ့ယမ်း လှုပ်ရှားကြတယ်။ ဖယောင်းတိုင်ရဲ့ မည်းနက်တဲ့မီးခိုးနဲ့ ဂူနံရံတစ်ခုမှာ သူတို့ရဲ့ နာမည်တွေကို ရေးကြတယ်။ အဲဒီနောက် သူတို့ရဲ့ ဖယောင်းတိုင်တွေကို ခပ်မြင့် မြင့်လေးကိုင်မြှောက်ပြီး ကြည့်ကြတယ်။ ကျောက်ဆောင် နံရံတွေပေါ်မှာရှိတဲ့ အခြားလူတွေရဲ့ နာမည်တွေကို သူတို့ဖတ်ကြည့်ကြတယ်။

သူတို့ ရှေ့ဘက် ဆက်လျှောက်ကြတော့... မကြာခင်မှာ ရေတံခွန်လေးတစ်ခုဆီ ရောက်လာကြ တယ်။ ကျောက်ဆောင်အပေါက် တစ်ခုထဲကနေ ရေ တွေ ကျ နေတာ...။

'It's beautiful, Tom,' said Becky.

'Come on, Becky,' said Tom. 'There's a path behind the waterfall. It goes down and down. Let's go along it. Make a smoke mark on the wall. Then we can come back to the same place.'

Becky made a large smoke mark on the wall with her candle. The two children went behind the waterfall. They went down and down. Suddenly, they were in a very big cave.

They walked all round the cave. Then they walked along another path. Soon, they came to another big cave and another waterfall. The water fell into a small lake. Tom held his candle near the water. The rocks under the water were white.

“လှလိုက်တာနော်... တွမ်” လို့ ဘက်ကီ က ပြောလိုက်တယ်။

“လာဟေ့... ဘက်ကီ၊ ရေတံခွန် ရဲ့ နောက်ဘက် မှာ လမ်းတစ်ခုရှိတယ်။ အဲဒီလမ်းက အောက်ဘက်ကို ဆင်း... ဆင်းသွားတယ်... ဟ၊ အဲဒီလမ်းက အတိုင်း လိုက်သွားရအောင်... နံရံမှာ မီးခိုးနဲ့ အမှတ်အသားလုပ် ကြမယ်။ ဒါဆို ဒီနေရာကို ဒို့ပြန်လာလို့ ရတာပေါ့...” လို့ တွမ် က ပြောလိုက်တယ်။

ဘက်ကီ က သူ(မ)ရဲ့ ဖယောင်းတိုင်နဲ့ နံရံမှာ မီးခိုးအမှတ်အသားကြီးတစ်ခု လုပ်တယ်။ (ပြီးတော့) ကလေးနှစ်ယောက်လုံး ရေတံခွန်ရဲ့ နောက်ဘက်ကို သွားကြတယ်။ သူတို့ အောက်ဘက်ကို ဆင်းဆင်းပြီး သွားကြတယ်။ ရုတ်တရက်... သူတို့ ဂူကြီး တစ်ခုထဲကို ရောက်သွားကြတယ်။

သူတို့ ဂူ တစ်ခုလုံးကို လှည့်ပတ်ကြည့်ကြတယ်။ အဲဒီနောက်... အခြားလမ်းကလေးတစ်ခုကနေ သူတို့ လျှောက်သွားကြတယ်။ မကြာခင် သူတို့ အခြားဂူကြီး တစ်ခုနဲ့ အခြား ရေတံခွန် တစ်ခုဆီကို ရောက်လာတယ်။ ရေတွေက ရေကန်လေးတစ်ခုဆီကို ကျနေတယ်။ တွမ် က သူ့ဖယောင်းတိုင်ကို ရေကန်ထဲက ရေနားမှာ ကိုင်(ပြီး ကြည့်လိုက်)တယ်။ ရေအောက်က ကျောက် ဆောင်လေးတွေဟာ ဖြူဖွေးနေတာပဲ...။

'Oh, Tom,' said Becky. 'What a beautiful white lake!'

Then Tom heard a noise and he looked up at the roof. Bats! Hundreds of small, black bats! They had seen the light from the candles. They were squeaking. They were flapping their wings. The bats were starting to move!

'Come on! Quickly! Run!' Tom said. He grabbed Becky's hand. Then he pulled her along a narrow path.

“လှလိုက်တဲ့ ရေကန် အဖြူလေး... နော် တွမ်”
လို့ ဘက်ကီ က ပြောလိုက်တယ်။

အဲဒီနောက် အသံတစ်သံကြားလို့ တွမ် က အမိုး
ပေါ် မော့ကြည့်လိုက်တယ်။ လင်းနို့တွေ...၊ ရာနဲ့
ချီနေတဲ့ လင်းနို့သေးသေး... မဲမဲလေးတွေ...၊ လင်းနို့
အမဲတွေ... သူတို့က ဖယောင်းတိုင်မီးကို မြင်သွား
ကြတာ... သူတို့က တကျိကျိနဲ့ အော်ကြ တောင်ပံတွေ
ခတ်ကြ...နဲ့။ လင်းနို့တွေဟာ စတင် လှုပ်ရှားလာကြ
ပြီလေ...။

“လာဟေ့... မြန်မြန်လေး... ပြေးကြစို့” လို့
တွမ် က ပြောလိုက်တယ်။ သူက ဘက်ကီရဲ့
လက်ကလေးကို ဖမ်းဆွဲလိုက်တယ်။ ပြီးတော့...
သူ(မ)ကို ဆွဲပြီး လမ်းကျဉ်းလေးတစ်လျှောက်... ပြေး
တော့တာပါပဲ။

Bats flew after them! Becky dropped her candle.

Tom and Becky ran and ran. At last they escaped from the bats. They stopped to rest next to a big, dark lake.

After a few minutes, Becky spoke. 'I can't hear any voices. Where are the other children?'

'I can't hear them,' said Tom.

'How long have we been here, Tom?' Becky asked. 'The steamboat bell is going to ring at seven o'clock. We must go back.'

Tom did not speak for a minute. Then he said, 'Becky, we are lost!'

လင်းနို့တွေက သူတို့ရဲ့ နောက်ကနေလိုက်တယ်။ ဘက်ကီ က သူ(မ)ရဲ့ ဖယောင်းတိုင် လွတ်ကျ ကျန်ခဲ့တယ်။

တွမ် နဲ့ ဘက်ကီ ဟာ ဆက်ဆက်ပြီး ပြေး တာပေါ့။ နောက်ဆုံးကျတော့ လင်းနို့တွေရဲ့ အန္တရာယ်က လွတ်မြောက်သွားပါတယ်။ မည်းမှောင်နေတဲ့ ရေကန် ကြီးဘေးမှာ အနားယူဖို့ သူတို့ရပ်တန့်လိုက်ကြပါတယ်။

မိနစ် အနည်းငယ်လောက်ကြာတော့... ဘက်ကီ က ပြောတယ်။ “ငါတော့ ဘာသံမှ မကြားရဘူး...၊ အခြားကလေးတွေ ဘယ်ရောက်သွားပြီလဲ...?”

“ငါလဲ မကြားရဘူး... ဟ” လို့ တွမ်ကပြန် ပြောတယ်။

“ဒို့... ဒီအထဲရောက်နေတာ ဘယ်လောက် ကြာ ပြီလဲ... တွမ်၊ မီးသင်္ဘော ခေါင်းလောင်းက ခုနစ်နာရီ ဆိုရင် ထိုးမှာ...၊ ဒို့... ပြန်သွားရမယ်...”

တွမ် က ခဏလောက်ကြာအောင် စကားမပြော ဘူး...၊ ပြီးမှ ပြောလိုက်တယ်။ “ဘက်ကီ ဒို့ လမ်း ပျောက်နေပြီ...”

13

Lost!

'Come on, Becky!' said Tom. 'We'll soon find the way to the entrance.'

They started to walk. Tom held his candle up high. He walked in front of Becky. 'It's all right, Becky,' he said. 'We'll soon find the white lake.'

An hour passed. At last, Becky said, 'Tom, we aren't near the lake. You don't know the way back!'

'Becky, I'm stupid,' said Tom. 'I forgot to make any smoke marks on the walls.'

အခန်း - ၁၃

လမ်းစပျောက်ပြီ

“လာပါ ဘက်ကီ၊ အဝင်ဝသွားတဲ့ လမ်းကို မကြာခင် ဒို့...တွေ့မှာပါ” လို့ တွမ်ကပြောလိုက်တယ်။

သူတို့ လမ်း စ လျှောက်ကြတယ်။ တွမ် က ဖယောင်းတိုင်ကို မြှောက်ပြီး ကိုင်ထားတယ်။ သူက ဘက်ကီရဲ့ ရှေ့ကနေ လျှောက်တယ်။ “အဆင်ပြေပါ တယ် ဘက်ကီ.... မကြာခင် ရေအိုင်ဖြူလေးကို တွေ့တော့မှာပါ။”

တစ်နာရီလောက်ကြာသွားပါပြီ။ နောက်ဆုံးမှာ ဘက်ကီ က ပြောလိုက်တယ်။ “တွမ်... ဒို့တွေ ရေကန်နားလည်း မရောက်သေးဘူး...၊ နင် လည်း အပြန်လမ်းကို မသိပါဘူး...”

“ဘက်ကီ ငါ... ထုံတာ၊ နံရံတွေပေါ်မှာ မီးခိုး အမှတ်အသားလုပ်ခဲ့ဖို့ ငါ မေ့သွားခဲ့တာ...” လို့ တွမ် က ပြောတယ်။

'Tom! Tom! We're lost!' cried Becky.
'We will never get out of this terrible place!
And she started to cry.

Tom shouted loudly. 'Help! Help!' He
shouted again. 'Help! Can anybody hear
me!'

'Can anybody hear me?' Can anybody
hear me?' Tom's voice came back to them
a hundred times. It came from the walls of
rock. Then there was silence.

“တွမ်... တွမ်... ဒို့တွေတော့ လမ်းပျောက်ပါပြီ”
ဆိုပြီး ဘက်ကီ က ငိုတယ်။ “...ကြောက်စရာ
ကောင်းတဲ့ ဒီနေရာ က နေပြီး ဒို့တွေ ဘယ်တော့မှ
ထွက်လို့ရမှာ မဟုတ်တော့ဘူး...” သူ(မ) က စတင်
ငိုကြွေးပါတော့တယ်။

“တွမ် က အကျယ်ကြီး အော်တယ်။ “ကယ်ကြပါ
ဗျို့... ကယ်ကြပါ...” သူက ထပ်အော်ပြန်တယ်။
“ကယ်ကြပါဦးဗျို့... ကျွန်တော့် အော်သံကို ကြားလား
ဗျို့...”

“ကျွန်တော့် အော်သံ ကို ကြားလားဗျို့...
ကျွန်တော့် အော်သံကို ကြားလားဗျို့...” ဆိုတဲ့ တွမ်
ရဲ့ အသံက (ပဲ့တင် ထပ်ပြီး) အကြိမ်ပေါင်းများစွာ
ပြန်လာတယ်။ ကျောက်ဆောင် နံရံတွေဆီကနေပြန်လာ
တာ...၊ အဲဒီနောက် တိတ်ဆိတ်ငြိမ်သက် သွားပြန်တယ်။

Becky sat down on the ground. She cried and cried. Tom sat down and put his arms around her.

'Come on, Becky,' he said. 'We will get out.'

The two children walked and walked. Sometimes they sat down and rested. Sometimes they slept for a few hours. Then they walked again. But they did not find the entrance. How long had they been in the caves? What day was it? They did not know!

ဘက်ကီ က မြေပြင်ပေါ် ထိုင်ချလိုက်တယ်။ သူ(မ) က ငိုပြီးရင်း ငိုတော့တာပါပဲ။ တွမ် က လည်းထိုင်ချလိုက်ပြီး သူ(မ)ကို ပွေ့ဖက်ထားလိုက်ပါတယ်။

“လာပါ ဘက်ကီ ရယ်... အပြင်ဘက်ထွက်ကြရအောင်ပါ” လို့ သူက ပြောလိုက်တယ်။

ကလေးနှစ်ယောက် က လမ်းဆက်လျှောက်ကြတယ်။ လျှောက်ပြီးရင်း လျှောက်ရင်းနဲ့ပေါ့။ တစ်ခါတစ်ရံ ကျတော့ သူတို့က ထိုင်ပြီး နားကြတယ်။ တစ်ခါတစ်ရံ မှာ သူတို့ နာရီ အနည်းငယ်ကြာအောင် အိပ်ကြတယ်။ အဲဒီနောက် သူတို့ ဆက်ပြီး လျှောက်ကြပြန်ပါတယ်။ ဒါပေမယ့် သူတို့ အဝင်ကို မတွေ့ပါဘူး။ ဂူထဲမှာ သူတို့ရောက်နေတာ ဘယ်လောက်ကြာပြီလဲ...? ဒီနေ့ ဘာနေ့လဲ...? သူတို့ မသိကြတော့ပါဘူး။

Tom and Becky came to a small river.

'We have to stop here,' said Tom. 'This is the last candle. It is very small now. The flame will go out soon.'

'Oh,' said Becky, and she sat down. She did not speak for many minutes. Then she said, 'Will my father be looking for us, Tom? Will he find us?'

'Yes, Becky, he will,' said Tom.

They sat quietly. They looked at the candle. It got smaller and smaller. Then the flame went out. There was no light at all!

တွမ် နဲ့ ဘက်ကီ တို့ဟာ မြစ်(ချောင်း)ကလေး တစ်ခုနားကို ရောက်လာကြတယ်။

“ဒို့တွေ ဒီနေရာမှာ နားကြဦးမှ...” လို့ တွမ် က ပြောလိုက်တယ်။ “ဒီဟာ... နောက်ဆုံး ဖယောင်း တိုင်ပဲ။ ဖယောင်းတိုင်က အခု ဆိုရင် သိပ်တိုသွားပြီ။ မကြာခင် မီးငြိမ်းတော့မယ်။”

“အလိုလေး...”ဆိုပြီး ဘက်ကီ က ထိုင်ချ လိုက်တယ်။ အချိန်တော်တော်လေးကြာအောင် သူ(မ)က စကား မပြောဘူး။ အဲဒီနောက် သူ(မ)က ပြောလိုက် တယ်။ “ငါ့ အဖေဖျား... ဒို့ကိုလိုက်ရှာနေမလား... တွမ်? သူက ဒို့ကို တွေ့ပါ့မလား...”

“ဟုတ်တယ်... ဘက်ကီ...တွေ့မှာပါ” လို့ တွမ် က ပြန်ပြောလိုက်တယ်။

သူတို့(နှစ်ယောက်) ငြိမ်ငြိမ်လေး ထိုင်နေကြတယ်။ ဖယောင်းတိုင်လေးကို ကြည့်လိုက်တယ်။ ဖယောင်းတိုင် လေးက တို တို လာတယ်။ အဲဒီနောက် မီးငြိမ်းသွား ကယ်။ အလင်းရောင် လုံးဝမရှိတော့ပါဘူး။

Time passed very slowly. Tom and Becky slept or they sat quietly.

Suddenly, Tom moved. 'Listen, Becky! Listen! There is a noise! Somebody's coming.'

They heard the noise again. Then they shouted and shouted. 'Help! Help!'

'Tom, the noise is going away. They can't hear us!' said Becky. She was very frightened.

'I'll go along the path towards them and shout again,' said Tom. 'I won't go far.'

'Yes, all right,' said Becky.

တဖြည်းဖြည်း တရွေ့ရွေ့နဲ့ အချိန်တွေ ကုန်လွန်လာပါတယ်။ တွမ် နဲ့ ဘက်ကီ ဟာ အိပ်တဲ့အခါ အိပ်လိုက်၊ ငြိမ်ငြိမ်လေးထိုင်တဲ့အခါ ထိုင်လိုက်နဲ့...။ ရုတ်တရက်...တွမ် က လှုပ်လှုပ်ရှားရှား ဖြစ်သွားတယ်။ “နားထောင်စမ်း... ဘက်ကီ နားထောင်စမ်း၊ အသံတစ်သံ ကြားတယ်၊ တစ်ယောက်ယောက် လာနေတယ်။”

(အဲဒီ)အသံကို သူတို့ ထပ်ပြီး ကြားရပြန်တယ်။ “ကယ်ကြပါ” “ကယ်ကြပါ”... လို့ သူတို့က ထပ်ခါတလဲလဲ အော်ပါတယ်။

“တွမ်... အသံကပျောက်သွားပြီ...၊ သူတို့တွေ မကြားဘူး၊” လို့ ဘက်ကီ က ပြောလိုက်တယ်။ သူ(မ)က သိပ်ကို ထိတ်လန့်ကြောက်ရွံ့နေပါပြီ။

“သူတို့ရှိတဲ့ ဘက်ဆီ ငါသွားပြီး ထပ်အော်ခေါ်ကြည့်မယ်၊ ငါ ဝေးဝေးမသွားပါဘူး...” လို့ တွမ် က ပြောလိုက်တယ်။

“အေး... ကောင်းသားပဲ” လို့ ဘက်ကီ က ပြောလိုက်တယ်။

Tom went very slowly along the path. He walked very close to the wall of rock. Then he went round a corner and he stopped suddenly. There was a light behind a big stone in front of him! Tom saw a hand holding up a candle.

Tom shouted loudly. 'HELP!'

The man with the candle stood up. It was Injun Joe!

But Tom's shout frightened Injun Joe. He turned and ran away.

တွမ် က ဖြည်းဖြည်းချင်းလျှောက်ပြီး သွားတယ်။ ကျောက်ဆောင်နံရံနဲ့ ကပ်လျက်နားထိ လျှောက်သွားတယ်။ အဲဒီနောက် ထောင့်ချိုးတစ်ခုကို ကွေ့လိုက်ပြီး ရုတ်တရက် ရပ်လိုက်တယ်။ သူ့ရှေ့က ကျောက်တုံးရဲ့ နောက်မှာ မီးရောင်လေးတစ်ရောင်...၊ ဖယောင်းတိုင် ကိုင်ထားတဲ့ လက်တစ်ဖက်ကို တွမ် တွေ့လိုက်တယ်။

တွမ် က အကျယ်ကြီး အော်လိုက်တယ် “ကယ်ကြပါဦးချို့။”

ဖယောင်းတိုင် ကိုင်ထားတဲ့ လူက ထ ရပ်လိုက်တယ်။ သူက အင်ဂျွန်ဂျိုး ပေါ့...

ဒါပေမယ့်... တွမ် ရဲ့ အော်သံက အင်ဂျွန်ဂျိုးကို ထိတ်လန့်သွားစေတယ်။ သူက တစ်ချိုးတည်း လှည့်ပြီး ထွက်ပြေးသွားတော့တာပါပဲ။

Tom was very frightened too. Quickly and quietly, he went back to Becky.

Tom did not want to frighten Becky. He did not tell her about Injun Joe.

'There wasn't anybody there,' he said. 'I shouted, but nobody came.'

'Oh,' said Becky quietly.

They sat by the small river for hours. At last, they fell asleep.

တွမ် ကလည်း သိပ်ကိုကြောက်သွားပါတယ်။ ခပ် မြန်မြန်နဲ့ တိတ်တိတ်လေး ဘက်ကီဆီ သူ ပြန်လာ ခဲ့ပါတယ်။

တွမ် က ဘက်ကီ အထိတ်တလန့် မဖြစ်စေချင် ဘူး။ ဒါကြောင့် အင်ဂျန်ဂျိုး အကြောင်း သူ(မ)ကို ပြောမပြောဘူး။

“အဲဒီမှာ ဘယ်သူ မှ မရှိဘူး... ငါ အော်ခေါ် တာပဲ။ ဒါပေမယ့် ဘယ်သူမှ မလာဘူး။”

“အလိုလေး...” လို့ ဘက်ကီ က တိုးတိတ်ညင် သာ ပြောလိုက်ပါတယ်။

နာရီပေါင်းများစွာ ကြာအောင် ချောင်းလေးနားမှာ သူတို့ ထိုင်နေကြပါတယ်။ နောက်ဆုံးကျတော့... သူတို့ အိပ်ပျော်သွားပါတယ်။

Tom woke up. He was very hungry and very thirsty. Becky was awake too.

'Becky, we must walk again,' said Tom.

Becky understood. They were going to die in the caves. But they were going to look for the entrance.

Slowly, Tom and Becky went along the path. It was very dark.

But after an hour, Tom saw another light.

'Look, Becky. Look!' he said.

Becky looked. There was a small, round, white light in front of them.

'Tom, it's light,' she cried. 'It's daylight. It's the sun!'

တွမ် အိပ်ရာကနိုးလာတယ်။ ဗိုက်ကလည်းဆာ... ရေကလည်း ငတ်နဲ့။ ဘက်ကီ လည်းနိုးလာပါတယ်။

“ဘက်ကီ ဒို့တွေ လမ်းဆက်လျှောက်ကြရအောင်” လို့ တွမ် က ပြောလိုက်တယ်။

ဘက်ကီ နားလည်ပါတယ်။ သူတို့တွေ ဂူထဲမှာ သေ(ချင်)သေလိမ့်မယ်။ ဒါပေမယ့် သူတို့ (ထွက်ပေါက်) အဝင်ဝကိုတော့ ရှာရမယ်။

လမ်းကလေးတစ်လျှောက်ကို တွမ် နဲ့ ဘက်ကီ တို့ ဖြည်းဖြည်းချင်း လျှောက်ပြီး လာနေကြပါတယ်။ သိပ် ကို မှောင်မည်းနေတာကိုး။

ဒါပေမယ့်... တစ်နာရီလောက်ကြာတော့ တွမ် က အခြား အလင်းရောင်တစ်ခုကို မြင်လိုက်တယ်။

“ကြည့်စမ်း... ဘက်ကီ... ကြည့်စမ်း”

ဘက်ကီ ၏ လှမ်းကြည့်လိုက်ပါတယ်။ သူတို့ ရှေ့မှာ အလင်းရောင်၊ သေးသေး ဝိုင်းဝိုင်း ဖြူဖြူ... အလင်းရောင်လေး...

“တွမ်... အဲဒါ အလင်းရောင်...၊ အဲဒါ နေ့ဘက် အလင်းရောင်...၊ အဲဒါ နေ့ရောင်...”

14

Injun Joe's Revenge

Lots of children had gone to the picnic at McDougal's Caves on Saturday. It was quiet in St Petersburg. Huck sat by the river. In the evening, he saw the old steamboat come back. He saw all the tired children walking home. He did not see Tom. Where was Tom?

At eleven o'clock, the lights in the town started to go out. Huck walked out of the town. He was going to sleep in a barn.

Suddenly, Huck saw somebody in front of him. It was Injun Joe! Huck followed him.

ဘာစနိုး - ၁၄

အင်ဂျွန်ဂျိုး၏ ကလဲစား

စနေနေ့က မက် ဒေါက်ဂယ်လ် ဂူမှာ ကလေးတွေအများကြီး ပျော်ပွဲစားထွက်ခဲ့ကြတယ်။ စိန့်ပီတာစဘတ် မြို့မှာ တိတ်ဆိတ်နေတာပေါ့။ ဟပ်ကံ က မြစ်နားမှာ ထိုင်နေတယ်။ ညနေဘက်ရောက်တော့ မီးသင်္ဘောကြီး ပြန်ဝင်လာတာကို မြင်တယ်။ မောပန်းနွမ်းလျနေတဲ့ ကလေးတွေ အားလုံး အိမ်ပြန်သွားတာကို သူမြင်တယ်။ တွမ် ကိုတော့ သူမမြင်မိဘူး။ တွမ် ဘယ်မှာပါလိမ့်...?

ည ဆယ့်တစ်နာရီ ထိုးတော့ မြို့ထဲက မီးတွေ စတင်ပြီး ပိတ်စပြုပြီ။ ဟပ်ကံ က မြို့ပြင်ကို ထွက်လာခဲ့ပါတယ်။ သူက စပါးကျိုတစ်ခုမှာ သွားအိပ်တော့မယ်လေ...။

သူ့ရှေ့မှာ တစ်နှံ့တစ်ယောက်ကို ရုတ်တရက်တွေ့ လိုက်တယ်။ အင်ဂျွန်ဂျိုး ပေါ့။ ဟပ်ကံ က သူ့နောက် ကို လိုက်သွားတယ်။

'He's carrying something,' Huck said to himself. 'He's going to bury the treasure!'

Soon, Injun Joe met the Stranger. The two men walked up a hill outside the town. They stopped next to a house.

'That's Mrs Douglas' house,' Huck said to himself. 'Are they going to bury the treasure on her land?'

'There's a light in the house,' Injun Joe said to the Stranger. 'We'll wait here. She'll go to bed soon.'

“သူ... တစ်ခုခုကို သယ်လာပါလား” ဟပ်ကံက သူ့ကိုယ်သူ ပြောလိုက်တယ်။ သူ ရတနာတွေကို မြှုပ်တော့မယ်။

မကြာခင်... အင်ဂျွန်ဂျိုး နဲ့ လူစိမ်းကြီးတို့တွေ့ကြ တယ်။ (အဲဒီ) လူနှစ်ယောက်ဟာ မြို့ပြင်က တောင်ကုန်းလေးတစ်ခုပေါ်တက်သွားကြတယ်။ အိမ်တစ်အိမ်နားမှာ ရပ်လိုက်ကြတယ်။

“ဒါ... မစွပ် ဒေါက်ဂလပ်စ် ရဲ့ အိမ်ပဲ” လို့ ဟပ်ကံ က သူ့ကိုယ်သူ ပြောမိတယ်။ “သူတို့တွေက ရတနာတွေကို သူ(မ)ရဲ့ မြေပေါ်မှာ မြှုပ်နှံကြမလို့ များလား?”

“အိမ်ထဲမှာ မီးရောင်တွေ့တယ်ကွ” အင်ဂျွန်ဂျိုးက လူစိမ်းကြီးကို ပြောလိုက်တယ်။ “ဒို့... ဒီနေရာကနေ စောင့်မယ်... သူ(မ) မကြာခင် အိပ်ရာ ဝင်မှာပါ...”

'No! Let's go away,' said the Stranger.

'We'll go in. Wait! The light will go out soon,' said Injun Joe.

Suddenly, Huck was frightened. Was this Injun Joe's revenge? Was he going to murder Mrs Douglas? Huck heard Injun Joe's voice again.

'The woman's husband was a judge. The judge sent me to jail. I was going to get revenge on him. But the judge died. So I'll get my revenge on his wife!'

'Don't kill her!' said the Stranger. 'I don't want to kill anybody!'

“မလုပ်ပါနဲ့ကွာ... သွားကြရအောင်ပါ” လို့ လူစိမ်းကြီးက ပြောလိုက်တယ်။

“အိမ်ထဲကို ဝင်မယ်ကွ... ခဏစောင့်ပါဦး...၊ မကြာခင် မီးပိတ်တော့မှာပါ” လို့ အင်ဂျွန်ဂျိုး က ပြောလိုက်တယ်။

ချက်ချင်းပဲ... ဟပ်ကံ က စိုးရိမ်ထိတ်လန့်သွားမိ တယ်။ ဒါဟာ အင်ဂျွန်ဂျိုး ရဲ့ ကလဲ့စားလား...? သူက မစွပ် ဒေါက်ဂလပ်စ် ကို သတ်မလို့လား...? ဟပ်ကံ က အင်ဂျွန်ဂျိုး ရဲ့အသံကို တစ်ခါထပ်ပြီး ကြားရပြန်ပါတယ်။

“အဲဒီ မိန်းမကြီးရဲ့ ယောက်ျားက တရားသူကြီး လေ...၊ ငါ့ ကို ထောင်ချခဲ့တဲ့ တရားသူကြီးပေါ့၊ ငါက သူ့အပေါ် ကလဲ့စားချေရမယ်...၊ ဒါပေမယ့် အဲဒီတရားသူကြီးက သေပြီ၊ ဒါကြောင့် သူ့မိန်းမကိုပဲ ငါ... ကလဲ့စားချေရမယ်...”

“သူ(မ)ကို မသတ်ပါနဲ့ကွာ” လို့ လူစိမ်းကြီးက ပြောလိုက်တယ် “ငါ ဘယ်သူ့ကိုမှ မသတ်ချင်ဘူး...”

'No, I won't kill her. I don't kill women,' replied Injun Joe. 'But I want revenge. I'll cut her face and her ears. And you must help—'

Huck moved away very, very slowly. Then he turned and ran down the hill. Mrs Douglas was a good lady.

Mrs Douglas gave him food sometimes. He had to get help.

Huck ran and ran. He ran to Judge Thatcher's house. He knocked on the door. A window opened.

“မဟုတ်ပါဘူး... ငါလည်း သူ(မ)ကို မသတ်ပါဘူး။ ငါက မိန်းမတွေကို မသတ်ဘူး” လို့ အင်ဂျန်ဂျီးက ပြန်ပြောတယ်။ “ဒါပေမယ့်... ငါ ကလဲ့စားချေချင်တယ်။ ငါက သူ(မ)ရဲ့ မျက်နှာတွေကို (ခါးနဲ့) လှီးပြီး ဖွန်းမယ်။ နားရွက်ကို ဖြတ်မယ်... ဒီတော့ မင်းကူညီ...”

ဟပ်ကံ က (အသံမကြားအောင်)တဖြည်းဖြည်းချင်း လှုပ်ရှားပါတယ်။ အဲဒီနောက် လှည့်ပြီး တောင်အောက်ကို ဆင်းပြေးခဲ့တယ်။ မစ္စစ် ဒေါက်ဂလပ်စ်ဟာ လူကောင်းတစ်ယောက်၊ တစ်ခါတစ်ရံ မစ္စစ် ဒေါက်ဂလပ်စ် က သူ့ကို အစားအစာ ပေးဖူးတယ်။ သူ...အကူအညီရှာရမယ်။

ဟပ်ကံ က ဆက်ဆက်ပြီး ပြေးတယ်။ သူ... တရားသူကြီး သက်ချာ (တို့) အိမ်ကို ပြေးတယ်။ သူ က တံခါးခေါက်တော့ ပြတင်းပေါက်တစ်ခု ပွင့်လာတယ်။

'Who's that? Why are you knocking on the door?' said a voice.

'Let me in - quickly,' said Huck. 'Please!'

'Who are you?'

'Huck. Huckleberry Finn. Please be quick.'

Judge Thatcher knew about Huck. 'Well, Huck Finn,' he said. 'Many people will not open their doors for you. But I will open mine.'

The judge opened the door and Huck ran into the house.

“ဘယ်သူလဲဟေ့...? ဘာဖြစ်လို့ တံခါးခေါက်နေတာလဲကွ...?” လို့ အသံတစ်သံက မေးတယ်။ ဟပ်ကံက

“ကျွန်တော့်ကို အထဲမြန်မြန် ဝင်ခွင့်ပြုပါခင်ဗျာ”
“မင်း ဘယ်သူလဲ...?”

“ဟပ်ကံ... ဟပ်ကယ်ဗဲရီဖင်း ပါ၊ ကျေးဇူးပြုပြီး ခပ်မြန်မြန်လေး ဖွင့်ပေးပါခင်ဗျာ...”

တရားသူကြီး သက်ချာက ဟပ်ကံ အကြောင်းကို သိတယ်။ “ကောင်းပြီလေ... ဟပ်ကံဖင်း လူတော်တော်များများကတော့ မင်းဆိုရင် တံခါးဖွင့်ပေးမှာ မဟုတ်ဘူး။ ဒါပေမယ့် ငါကတော့ ငါ့တံခါးကို ဖွင့်ပေးပါမယ်”

တရားသူကြီးက တံခါးကို ဖွင့်လိုက်တော့ ဟပ်ကံက အိမ်ထဲကို ပြေးဝင်လာတယ်။

Three minutes later, the judge and some other men came out of the house. They ran up the hill. Huck started to follow them. Suddenly, he was very tired. He stopped and he sat down on the ground.

Then Huck heard the sound of a gun. He jumped up and ran away down the hill.

Early on Sunday morning, there was a knock on the judge's door.

'Who's there?'

'Huck Finn.'

'Come in, Huck Finn,' said Judge Thatcher. 'You're very welcome.'

သုံးမိနစ်လောက်ကြာတော့ တရားသူကြီးနဲ့ အခြားလူအချို့ အိမ်ထဲကပြေးထွက်လာကြတယ်။ သူတို့ တောင်ကုန်းလေးပေါ် ပြေးတက်သွားကြတယ်။ ဟပ်ကံ လည်း သူတို့ နောက်ကနေလိုက်ပါတယ်။ ရုတ်တရက်... သူ သိပ်မောလာတယ်။ သူက ရပ်လိုက်ပြီး မြေပြင်ပေါ် ထိုင်ချလိုက်တယ်။

အဲဒီနောက် ဟပ်ကံ က သေနတ်သံ ကြားလိုက်ရတယ်။ သူ ထ ခုန်ပြီး တောင်အောက်ကို ဆင်းပြေးတော့တာပါပဲ။

တနင်္ဂနွေနေ့ မနက် အစောကြီးမှာ တရားသူကြီးရဲ့ တံခါးမှာ ခေါက်သံလေး ပေါ်လာပါတယ်။

“ဘယ်သူလဲ ဟေ့...?”

“ဟပ်ကံဖင်း... ပါ”

“အထဲဝင်ခဲ့... ဟပ်ကံဖင်း မင်းကို (လှိုက်လှိုက် လှဲလှဲ) ကြိုဆိုပါတယ်...” လို့ တရားသူကြီး သက်ချာက ပြောလိုက်တယ်။

Huck was surprised. People did not say, 'You're very welcome' to him!

The door opened and Huck went in.

'I want to talk to you,' said the judge. 'Why did you run away last night?'

'I heard the gun,' said Huck. 'I was frightened.'

'Poor boy,' said Judge Thatcher. 'Everything is all right now. We frightened those men away. We didn't catch them. But we'll catch them soon. What did they look like? Who were they?'

'There was a stranger,' said Huck. 'And Injun Joe.'

ဟပ်ကံ က သိပ်ကို အံ့ဩသွားရပါတယ်။ လူတွေက သူ့ကို ကြိုဆိုပါတယ် လို့ မပြောခဲ့ဖူးဘူးလေ။ တံခါးပွင့်သွားပြီး ဟပ်ကံ က အထဲဝင်လာ ပါတယ်။

“မင်းကို ငါ စကားပြောချင်နေတာ... မင်း... မနေ့ညက ဘာဖြစ်လို့ ထွက်ပြေးတာလဲ..?” လို့ တရားသူကြီး က မေးလိုက်တယ်။

“ကျွန်တော် သေနတ်သံ ကြားတယ်ဗျာ... ကြောက်လို့”

“ကလေးရယ်...” တရားသူကြီး သက်ချာ က ပြောလိုက်တယ်။ “ခုတော့ အရာရာ အဆင်ပြေသွားပါပြီ။ အဲဒီ လူတွေကို ဒို့တွေက ခြောက်လှန့်ပြီး လွှတ် လိုက်တယ်။ သူတို့ကို ဖမ်းလို့ မမိဘူး။ ဒါပေမယ့် မကြာခင် ဖမ်း မိမှာပါ။ သူတို့က ဘယ်လိုပုံလဲ။ ဘယ်သူတွေလဲ...?”

“လူစိမ်းတစ်ယောက်ပါတယ် ခင်ဗျာ... ပြီးတော့ အင်ဂျန်ဂျီး” လို့ ဟပ်ကံ က ဖြေလိုက်တယ်။

'Injun Joe!' The judge stood up. 'I'll tell the sheriff.'

Soon, there was something else to tell the sheriff. Tom Sawyer and Becky Thatcher were lost. They were lost in McDougal's Caves. All the men from the town went to the caves. They looked for the children all day and all night.

Huck slept all day and all night at the judge's house. Huck was ill. On Monday, Mrs Douglas took him to her house.

'I will take care of the boy,' she said.

“အင်ဂျန်ဂျိုး... ဟုတ်စ” တရားသူကြီးက ထရပ်လိုက်တယ်။ “ရဲမှူးကြီး ကို ငါ အကြောင်းကြားဦးမှ...”

မကြာခင်မှာ... ရဲမှူးကြီး ကို ထပ်ပြီး ပြောစရာတွေ ရှိလာခဲ့ပါတယ်။ တွမ်ဆောယား နဲ့ ဘက်ကီ သက်ချာ တို့ ပျောက်နေတယ်။ သူတို့ မက်ဒေါက်ဂယ်လ် ဂူတွေထဲမှာ ပျောက်နေတာ၊ မြို့ထဲက ယောက်ျားအားလုံး ဂူ ကို သွားကြတယ်။ ကလေးတွေကို တစ်နေ့လုံး တစ်ညလုံး ရှာကြတယ်။

ဟပ်ကီ က တရားသူကြီးရဲ့ အိမ်မှာ တစ်နေ့လုံး တစ်ညလုံး အိပ်စက်ခဲ့ပါတယ်။ ဟပ်ကီ ဖျားနေပြီလေ။ တနင်္လာနေ့ ရောက်တော့ မစွပ် ဒေါက်ဂလပ်စ် က သူ့ကို သူ(မ)ရဲ့ အိမ်ကို ခေါ်သွားပါတယ်။

“ဒီ ကလေးကို ငါ စောင့်ရှောက်မယ်” လို့ သူ(မ)က ပြောလိုက်တယ်။

The people of St Petersburg looked for Tom and Becky on Monday and Tuesday. But on Wednesday morning, they stopped. The children were lost for ever!

Judge Thatcher and some other men went to the door at the entrance to the caves. They put a big piece of metal across the door.

'Now, nobody can get in. Nobody will ever get lost in the caves again,' said Judge Thatcher.

စိန့်ပီတာစဘတ် က လူတွေက တွမ် နဲ့ အက်ကီ ကို တနင်္လာနဲ့ အင်္ဂါ နှစ်ရက်ရှာဖွေကြတယ်။ ဒါပေမယ့် ဗုဒ္ဓဟူးနေ့ မနက်မှာတော့ သူတို့ရဲ့ ရှာဖွေမှုကို ရပ်နားပစ်လိုက်တယ်။ ကလေးတွေ ထာဝရ ပျောက်ဆုံး သွားကြပြီပေါ့...။

တရားသူကြီး သက်ချာ နဲ့ လူအချို့က ဂူအဝင်ဝ တံခါးကို သွားကြတယ်။ တံခါးကို ကန့်လန့်ဖြတ်ပြီး သံချောင်းကြီးထစ်ချောင်းနဲ့ ပိတ်ရိုက်ပစ်လိုက်ပါတယ်။

“ခုဆိုရင် ဘယ်သူမှလည်း အထဲဝင်လို့ မရတော့ဘူး... ဂူထဲမှာ နောက်တစ်ခါ လမ်းပျောက်တယ်ဆိုတာလည်း မဖြစ်နိုင်တော့ဘူး...” လို့ တရားသူကြီး သက်ချာ က ပြောပါတယ်။

15

The Reward

But Tom and Becky were not lost for ever! On Wednesday afternoon, they were home again.

Tom was telling their story. Aunt Polly and Becky's parents and lots of friends were listening.

'-and we saw the daylight coming through a hole,' he said. 'We got out through the hole. We were near the river. Some men came along the river in a boat and we shouted to them.'

ဘာခန်း - ၁၅

ဆုလာဘ်

ဒါပေမယ့် တွမ် နဲ့ ဘက်ကီ တို့က ထာဝရ ပျောက်ဆုံးသွားကြတာ မဟုတ်ပါဘူး။ ဗုဒ္ဓဟူးနေ့ နေ့လယ်ဘက်မှာ သူတို့ အိမ်ပြန်ရောက်ခဲ့ကြပါတယ်။

တွမ် က သူတို့ရဲ့ အဖြစ်အပျက်ကို ပြောပြနေ ပါတယ်။ အန်တီပေါ့လီ နဲ့ ဘက်ကီ ရဲ့မိဘတွေ၊ သူငယ်ချင်းတွေ က နားထောင်နေကြပါတယ်။

“အဲ...လိုနဲ့ အပေါက်ကလေးကနေ နေရောင် ခြည် ဝင်လာတာကို ကျွန်တော်တို့ တွေ့ခဲ့ရပါတယ်” လို့ သူက ပြောလိုက်တယ်။ “အဲဒီ အပေါက်ကနေ ကျွန်တော်တို့ ထွက်ခဲ့ပါတယ်။ ကျွန်တော်တို့ မြစ်နား ကို ရောက်သွားတယ်။ လူအချို့က မြစ်ရိုးတစ်လျှောက်မှာ လှေလေးနဲ့ လာနေတာတွေ့တော့ ကျွန်တော်တို့က သူတို့ကို အော်ခေါ်ပါတယ်”

Everybody was very happy. Becky and Tom were not hurt. But they were very tired and very hungry. They both slept for two days.

It was two weeks after Tom and Becky escaped from the caves. Tom was talking to Judge Thatcher.

'Nobody will get lost in those caves again,' said the judge.

လူတိုင်း သိပ်ကို စိတ်ချမ်းသာနေကြပါတယ်။ ဘက်ကီ နဲ့ တွမ် တို့ ထိခိုက်အနာတရ မဖြစ်ပါဘူး။ ဒါပေမယ့် သူတို့ သိပ်ကို မောပန်းပြီး ဆာလောင်မွတ်သိပ်နေပါပြီ။ သူတို့ နှစ်ယောက် နှစ်ရက်လုံးလုံး အိပ်ပျော်သွားကြပါတယ်။

တွမ် နဲ့ ဘက်ကီ ဂူတွေထဲက လွတ်မြောက်လာပြီး နှစ်ပတ်အကြာမှာပေါ့... တွမ် နဲ့ တရားသူကြီး သက်ချာ တို့ စကားပြောနေပါတယ်။

“နောက်တစ်ခါတော့... ဘယ်သူမှ ဂူထဲမှာ လမ်းပျောက်မှာ မဟုတ်တော့ဘူးကွ” လို့ တရားသူကြီးက ပြောလိုက်တယ်။

'Why not?' said Tom.

'Two weeks ago, we put a big piece of metal across the door.'

'Oh!' said Tom. His face was white.

'Tom!' said Judge Thatcher. 'Tom, are you all right?'

'Oh, Judge, Injun Joe is in the caves!'

Judge Thatcher went to the caves with the sheriff. They took away the piece of metal from the door. They opened the door.

Injun Joe was lying on the ground. He was dead!

“ဘာဖြစ်လို့... လမ်းမှပျောက်မှာလဲ ခင်ဗျာ” လို့ တွမ်က မေးတော့

“လွန်ခဲ့တဲ့နှစ်ပတ်လဲက... ဂူအဝင်ဝ သစ်သား တံခါးကို သံချောင်းကြီးတစ်ချောင်းနဲ့ ပိတ်ပြီး ကာ ပစ်လိုက်ပြီကွ”

“အမလေး...ဗျာ” လို့ဆိုပြီး တွမ် ရဲ့မျက်နှာက (သွေးဆုတ်ပြီး) ဖြူဖတ်ဖြူရော် ဖြစ်သွားပါတယ်။

တရားသူကြီး သက်ချာ က “တွမ်... မင်း နေကောင်းရဲ့လား?”

“တရားသူကြီးမင်း ခင်ဗျာ... အင်ဂျန်ဂျိုး က ဂူထဲမှာ ရှိနေတယ် ခင်ဗျာ...”

တရားသူကြီး သက်ချာ ဟာ ရဲမှူးကြီးနဲ့ အတူ ဂူတွေဆီကို သွားပါတယ်။ သူတို့ တံခါးပေါ်က သံချောင်းကြီးကို ဖယ်ရှားပစ်လိုက်ပါတယ်။ တံခါးကို ဖွင့်တယ်။

အင်ဂျန်ဂျိုး က မြေပြင်ပေါ်မှာ လဲကျနေတယ်။ သူ သေသွားပြီ။

The two men found an old wooden box near Injun Joe's body. And in the box were gold coins - hundreds of gold coins. The judge and the sheriff took the box back to St Petersburg.

Tom and Huck told the story of the Haunted House. Injun Joe had taken the gold coins from the Haunted House to the caves.

'Give the money to Tom and Huck,' said the sheriff. 'Give them a reward.'

သူတို့နှစ်ယောက်က အင်ဂျန်ဂျိုး ရဲ့ အနားမှာ သစ်သား သေတ္တာ အဟောင်းကြီး တစ်လုံးကို တွေ့တယ်။ သေတ္တာထဲမှာတော့ ရွှေဒင်္ဂါးတွေ...၊ ရာနဲ့ ရှိနေတဲ့ ရွှေ ဒင်္ဂါးတွေ...၊ တရားသူကြီးနဲ့ ရဲမှူးကြီးက သေတ္တာကို စိန့်ပီတာဘတ် သို့ ယူသွားကြတယ်။

တွမ် နဲ့ ဟပ်ကံ က သရဲခြောက်တဲ့ အိမ်ကြီးနဲ့ ပတ်သက်တဲ့ အဖြစ်အပျက်ဇာတ်လမ်းကိုပြောပြကြတယ်။ အင်ဂျန်ဂျိုး က ရွှေဒင်္ဂါးတွေကို သရဲခြောက်တဲ့ အိမ်ကြီးကနေ ဂူတွေထဲကို ရွှေ့ပြောင်းသယ်လာခဲ့တာ။

“ပိုက်ဆံတွေကို တွမ် နဲ့ ဟပ်ကံ ကို ပေးလိုက်ပါ” လို့ ရဲမှူးကြီး က ပြောလိုက်တယ်။ သူတို့ကို ဆုလာဘ် တစ်ခုတော့ ပေးပါ”

So Tom and Huck were rich. And everybody was pleased with them. Judge Thatcher was pleased with Tom. Tom had saved the life of his daughter. Mrs Douglas was pleased with Huck. Huck had saved her from Injun Joe.

Tom was friends with Becky and he often visited the Thatchers. Huck lived with Mrs Douglas. He slept in a bed and he wore clean clothes. But Huck did not like clean clothes and beds. He did not want to stay in St Petersburg for ever. One day, he got into a small boat and he went south. He travelled down the Mississippi River. But that is another story!

ဒါကြောင့် တွမ် နဲ့ ဟပ်ကံ တို့ဟာ ချမ်းသာ လာကြပါတယ်။ လူတိုင်းကလည်း သူတို့ကို ကျေနပ်ကြ ပါတယ်။ တရားသူကြီးသက်ချာကလည်း တွမ် ကို ကျေနပ်တယ်။ တွမ် က သူ့သမီးရဲ့ အသက်ကို ကယ်ခဲ့တယ်လေ.. မစ္စစ် ဒေါက်ဂလပ်စ် ကလည်း ဟပ်ကံ ကို သဘောကျတယ်။ ဟပ်ကံ က သူ(မ)ကို အင်ဂျန်ဂျိုးရဲ့လက်က ကယ်ခဲ့တယ်လေ။

တွမ် က ဘက်ကီ နဲ့ သူငယ်ချင်းတွေ ဖြစ်ကြ တယ်။ သူ က မကြာခဏဆိုသလို သက်ချာ မိသားစု ထံသွားရောက် လည်ပတ်ပါတယ်။ ဟပ်ကံ က မစ္စစ် ဒေါက်ဂလပ်စ် နဲ့ နေထိုင်ပါတယ်။ သူ အိပ်ရာနဲ့ အိပ်ရတယ်။ သန့်ရှင်းတဲ့ အဝတ်အစားတွေကို ဝတ်ရ တယ်။ ဒါပေမယ့် ဟပ်ကံ က သန့်ရှင်းတဲ့ အဝတ် အစားတွေ အိပ်ရာတွေကို မနှစ်မြို့ဘူး။ စိန့်ပီတာ စဘတ်မှာလည်း အမြဲထာဝရကြီး မနေချင်ဘူး။ တစ်နေ့ ကျတော့... သူဟာ လှေလေးတစ်စင်းနဲ့ တောင်အရပ်ကို ထွက်ခွါသွားပါတော့တယ်။ သူဟာ မစ္စစ္စပီမြစ်ကို စုန်ဆင်းပြီး ခရီးထွက်ခွာ သွားပါတယ်။ ဒါပေမယ့် ဒါက နောက် ဇာတ်လမ်း တစ်ပုဒ်ပေါ့လေ...။

ဟပ်ကယ်ဗဲရီဖင်း

၏

နာမည်အတိုကောက်

ဟပ်ကယ်ဖင်း၏ စွန့်စားခန်းများ

“တွမ်ဆောယား၏ စွန့်စားခန်းများ”

နောက်ဆက်တွဲ

“ဟပ်ကယ်ဖင်း၏ စွန့်စားခန်းများ”

စာအုပ်တွင်

ဟပ်ကယ်ဗဲရီဖင်း၏ စွန့်စားခန်းများ သာမက
ဟပ်ကယ်ဖင်းနှင့် တွမ်ဆောယား တို့
ပူးပေါင်း၍ ဆောင်ရွက်ကြသည့်
စွန့်စားခန်းများကိုပါ စိုးတထိတ်ထိတ်
ရင်တမမဖြင့် ဖတ်ရှုကြရပါမည်။

